

ΡΙΚΕΤΤ
343.259

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ - ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΔΗΜ. ΠΕΤΡΙΤΗ

ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1920

348.1

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Διάταγμα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1ης Νοεμβρίου 1913·

(ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων μέχρι Μαρτίου 1920).

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΔΡΛΔ' (4134) περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων χωρῶν.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁργάνωσις ἀγροφυλακῆς

Ὁργάνωσις.

Ἄρθρον 1.

Ὁργανοῦται στρατιωτικὴ ὑπηρεσία Ἀγροφυλακῆς σκοπὸν ἔχουσα τὴν φρούρησιν τῶν ἀγροτικῶν περιουσιῶν ἐν γένει.

Ἡ ἀγροφυλακὴ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Τμήματος τῶν Ἐσωτερικῶν. (1)

Ἀγροτικά περιφέρειαι.

Ἄρθρον 2. (2)

1) Ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὀφισταμένων Εἰρηνοδικείων ἀπαρτίζει ἰδίαν ὁμώνυμον ἁγρονομικὴν περιφέρειαν», διαιρουμένην ἐκάστοτε

(1) Καταργηθείσης τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου ἔτους 1915 Βασιλικοῦ Διατάγματος ἡ ἀγροφυλακὴ ταύτης ὑπάγεται νῦν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

(2) Τὸ ἄρθρον 2 ἐτέθη ἐν τῷ κειμένῳ ὡς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Νόμου 1685. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον 2 τοῦ 747 Διαταγ. εἶχεν ἀρχικῶς ὡς ἐξῆς: Ἐκάστη περιφέρεια Εἰρηνοδικείου διαιρεῖται εἰς ἀγροτικὰς περιφέρειας κατονομαζομένας ἐκ τοῦ ὀνόματος χωρίου ἢ ἄλλης θέσεως ἐντὸς αὐτῶν καὶ χαρακτηριζομένας προσέτι διὰ τῶν ἀριθμητικῶν πρώτη, δευτέρα κλπ. Ἡ διαίρεσις γίνεται ἐκάστοτε διὰ Διατάγματος τῆ προτάσει τοῦ οικείου ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1919 Β. Διατάγματος δι' οὗ ὑποδιηρέθησαν τὸ μὲν ἀγρονομεῖον Μυλοποτάμου εἰς τὰ τοῦ Πανόρμου καὶ Ἀναγωγίων, τὸ ἄγρονομεῖον

4714

δι' αποφάσεων του Υπουργού της Γεωργίας ή του Γενικού Διοικητού Κρήτης, έκδομένων τῇ προτάσει του οικείου Ἀρχηγού τῆς Ἀγροφυλακῆς εἰς ἀγροτικάς περιφερείας κατονομαζομένας ἐκ του ὀνόματος χωρίου ἢ ἄλλης θέσεως ἐντὸς αὐτοῦ καὶ χαρακτηριζομένας προσέτι διὰ τῶν ἀριθμητικῶν πρώτης, δευτέρας κλπ. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς ἑδρας τοῦ Ἀγρονομείου».

2) Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ οικείου Ἀρχηγού καὶ ἐγκρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἢ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται ἀγροτικά τινες περιφέρειαι ἢ μέρη αὐτῶν νὰ ἀποσπασθῶσιν ἐξ ἀγρονομικῆς τινος περιφέρειας καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἄλλην παρακειμένην ἄνευ αὐξομοιώσεως τοῦ ὅλικου ἀριθμοῦ τῶν ἀγροτικῶν περιφερειῶν. Ἡ τυχὸν μεταβολὴ εἰς τὸ ἐφεξῆς τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς περιφέρειας, τῆς ὀνομασίας ἢ τῆς ἑδρας τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν συνεπάγεται τοιαύτην καὶ διὰ τὰς ἀγρονομικὰς περιφερείας.

3) Δι' ὁμοίου Βασιλικοῦ Διατάγματος δύναται μέχρι τριῶν τὰ πολλὰ τῶν ὡς ἄνω καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένων «Ἀγρονομικῶν περιφερειῶν» νὰ ὑποδικαιρωθῶσιν εἰς δύο τοιαύτας ἐκάστη, καθοριζομένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Τοποθετήσεις.

Ἄρθρον 3

Ἐν ἐκάστῃ ἀγροτικῇ περιφερείᾳ τάσσονται ἀνὰ εἰς ἢ πλείο-

Μοιρῶν εἰς τὰ τῶν Μοιρῶν καὶ Πυργιωτίσσης καὶ τὸ ἀγρονομεῖον Σητείας εἰς τὰ τῆς Σητείας καὶ Τουρλωτῆς. Οὕτως ὑφίστανται νῦν 27 ἐν ὅλῳ ἀγρονομείῳ ἤτοι: 12 ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀρχηγείου Δυτικοῦ Τμήματος καὶ 15 ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀρχηγείου ἀγροφυλακῆς Ἀνατολικοῦ Τμήματος, ἅτινα εἰναι τὰ ἐξῆς:

ΔΥΤΙΚΟῦ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

- Α' Νομὸς Χανίων. 1) Χανίων, 2) Ἀλικιανῶν, 3) Κολομβαρίου, 4) Καστελλίου—Κισσάμου, 5) Κανδάνου, 6) Βάμου.
Β' Νομὸς Ρεθύμνης 7) Σφακιῶν, 8) Ρεθύμνης, 9) Σπήλι—Ἀγ. Βασιλείου, 10) Νεῖς—Ἀμαρίου, 11) Πανόρμου, 12) Ἀνωγειῶν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟῦ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

- Γ' Νομὸς Ἡρακλείου. 13) Ἡρακλείου, 14) Ἀρχανῶν, 15) Ἀγ. Μύρωνος, 16) Καστελλίου Πεδιάδος, 17) Χερσονήσου Πεδιάδος, 18) Πύργου, 19) Μοιρῶν, 20) Πυργιωτίσσης.
Δ' Νομὸς Λασιθίου. 21) Πεύκου Βιάννου, 22) Τζερμιάδων, 23) Τεράπετρας, 24) Ἀγίου Νικολάου, 25) Νεαπόλεως, 26) Σητείας καὶ 27) Τουρλωτῆς

νες αγροφύλακες κατά τήν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται ἡ προσωρινή ὑπαγωγὴ δύο ἢ καὶ πλείονων περιφερειῶν εἰς τὸν αὐτὸν ἀγροφύλακα. Ὁ ἀγρονόμος δύναται νὰ διατάσῃ μεταθέσεις ἀγροφυλάκων τῆς περιφέρειας του διὰ λόγους ὑπηρεσίας.

Ἄγρονόμοι.

Ἄρθρον 4. (1)

Ἐν ἐκάστη ἀγρονομικῇ περιφερείᾳ τοποθετεῖται εἰς ἀγρονόμος, λαμβάνων τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἐπὶ πλεόν δὲ ἀνά εἰς τοσαύτους παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγείῳ Ἀγροφυλακῆς ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ. Ἐν ἐλλείψει ἀγρονόμου παρὰ τινι ἀγρονομείῳ, δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ οὗτος προσωρινῶς, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου γραμματέως τοῦ οἰκείου Ἀρχηγείου εἴτε ὑπὸ ἀγρονόμου ἑτέρας γειτονικῆς περιφέρειας.

Ἄρθρον 5. (2)

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγροφυλακῆς τῶν Νομῶν Χανίων, Ρεθύμνης καὶ Σφακίων διορίζεται διὰ Διατ. εἰς ἀρχηγὸς τῆς ἀγροφυλακῆς ἐδρεύων ἐν Χανίοις καὶ φέρων τὸν τίτλον «ἀρχηγὸς ἀγροφυλακῆς Δυτικοῦ τμήματος», ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τῆς ἀγροφυλακῆς τῶν λοιπῶν Νομῶν διορίζεται ἕτερος ἀρχηγὸς τῆς ἀγροφυλακῆς ἐδρεύων ἐν Ἡρακλείῳ καὶ φέρων τὸν τίτλον «ἀρχηγὸς ἀγροφυλακῆς ἀνατολικῶ τμήματος».

Ἄρθρον 6.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀγροφυλακῆς ἔργον ἔχουσι τὴν ἀμείσον ἐπίβλεψιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ παρόντος νόμου, τὴν παροχὴν ὁδηγιῶν εἰς τοὺς ἀγρονόμους καὶ ἀγροφύλακας, τὴν ἀσκη-

(1) Τὸ ἄρθρον 4 ἐτέθη ἐν τῷ κειμένῳ ὡς ἀνεκατεστάθη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1685. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον 4 τοῦ 747 Διατάγματος εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ Εἰρηνοδικείου τοποθετεῖται εἰς ἀγρονόμος διὰ διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς, λαμβάνει δὲ τὸ ὄνομα τῆς Εἰρηνοδικειακῆς περιφέρειας εἰς ἣν ἀνήκει. Ἐν ἐλλείψει ἀγρονόμου περιφέρειας τινὸς δύναται ν' ἀνατεθῇ προσωρινῶς ἡ ἀναπλήρωσις εἰς ἀγρονόμον ἑτέρας γειτονικῆς περιφέρειας.»

(2) Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ 698 Νόμου καταργήθη ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ ἀγροφυλακῆς ἀνατολικῶ τμήματος, ἐπανδρῦθη ἕως αὐτῆς διὰ τοῦ ἰσῆν Νόμου ἔχοντος ὑπ' ἀριθ. 17 καὶ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1916 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 φύλλον Ἐφημερίδος Κ βερνῆσεως Θεσσαλονίκης ἔτους 1916.

Μετὰ δὲ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, οἱ διορισμοί, ἀπολύσεις, μεταθέσεις καὶ πει ἀρχικαὶ ποιναὶ πάντων τῶν ὀργάνων αὐτῆς διέπονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Νόμου 1149 περὶ Γενικῶν Διοικήσεων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Β. Δ.

σιν πειθαρχικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τε τῶν ἀγρονόμων καὶ ἀγροφυλάκων, τὴν διεξαγωγὴν πάσης τῆς ἀφοροῦσης τὴν κατὰ τὰς διδασκαλίαν καὶ πειθαρχίαν ἐν γένει τοῦ σώματος τῆς ἀγροφυλακῆς, τὴν τοποθέτησιν τῶν ἀγρονόμων εἰς τὰς εἰρηνοδικειακὰς περιφερείας καὶ τὴν μετᾶθεσιν αὐτῶν, καὶ τὴν κατανομὴν κατὰ ἀγρονομικὰς περιφερείας τῶν ἀγροφυλάκων, τῆς περαιτέρω τοποθετήσεως τούτων ἀποκειμένης εἰς τοὺς ἀγρονόμους.

Πρὸς ἐπιτυχεστέρην ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας των οἱ ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι δις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους νὰ περιέρχωνται εἰς ἀγρονομικὰς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των. Μετὰ πᾶσαν περιοδεῖαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀγροφυλακῆς ὑποβάλλουσι τῇ Γεν. Διοικήσει γενικὴν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σώματος τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς καταστάσεως τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν περιουσιῶν καὶ περὶ τῶν ληπτέων πρὸς βελτίωσιν μέτρων.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀρχηγῶν

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀγροφυλακῆς ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τῶν ἀγρονόμων καὶ ἀγροφυλάκων δύναται νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτοῖς ποινὰς ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου δρ. 3 μέχρι 50, πρὸς δὲ νὰ προτείνωσι τὴν ἀπόλυσιν τῶν κρινομένων ἀνικάνων ἢ ἀκαταλλήλων ἢ τῶν ἄλλως ὑποπεσόντων εἰς βαρῆκα παραπτώματα.

Ἄδειαι (1)

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀγροφυλακῆς δύναται νὰ χορηγῶσιν ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς ἀγρονόμους μέχρι 10 ἡμερῶν, οἱ δὲ ἀγρονόμοι δύναται νὰ χορηγῶσιν ἀδείας εἰς τοὺς ἀγροφύλακας μέχρι 5 ἡμερῶν. Διὰ μείζονας ἀπουσίας τῶν μὲν ἀγροφυλάκων ἀπαιτεῖται ἀδεία τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ δὲ ἀγρονόμου τῆς Γεν. Διοικήσεως.

Ἀποσπάσεις.

Ἄρθρον 9. (2)

Παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγῷ δύναται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ

(1) Ἡ χορηγῆσις ἀδείας μείζονος τοῦ ἀναφερομένου ὡς ἂν ὁ δρῖου, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἔθρου 31 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' ἔτους 1852 »περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους,» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΕΔ' ἔτους 1905 τοῦ Νόμου 1187.

(2) Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ 747 Διατάγματος ἔχον ἀρχικῶς ὡς ἐξῆς : «Παρ' ἐκάστῳ ἀρχηγῷ ἀποσπῶνται προσωρινῶς, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη

Ἵπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης εἰς ἀγρονόμος ὡς Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Ἀγρονόμος Γραμματεὺς Ἀρχηγείου διορίζεται ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διαφισίων τεσσαράκοντα, (ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται καὶ τὰ κατὰ νόμον ἐπιδόματα), αὐξανομένη κατὰ δραχμὰς τριάκοντα μεθ' ἑκάστην διετίαν κατ' ἐμέχρι δύο τὸ πολὺ διετιῶν, ὁ κεκτημένος δίπλωμα Νομικῆς (προτιμωμένου τοῦ ἔχοντος συγγρόνως καὶ προηγουμένην ὑπηρεσίαν ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦλάχιστον) καὶ ἄγων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.

Διὰ τὰς αὐξήσεις τοῦ παρόντος ἄρθρ. δὲν ὑπολογίζεται ὑπηρεσία τινὸς ὡς ἀγρονόμου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ Γραμματεὺς Ἀρχηγείου, παρόντος μὲν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκτελεῖ μόνον τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου, καλυόμενον δέ, ἢ ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα Ἀρχηγὸν ἀναπληροῖ οὗτος καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ καθήκοντα, ἄσκῶν καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχηγείου ἀναπληροῖ ὑποχρεωτικῶς μὲν τὸν ἐλλείποντα τυχόν ἢ καλυόμενον ἀγρονόμον τοῦ Ἀγρονομείου τῆς ἔδρας τοῦ Ἀρχηγείου ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς τε διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, ἀγρονόμον δὲ ἄλλης περιφέρειας, ἐφ' ὅσον ἢ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὑπηρεσία του ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτον.

εἰς ἢ δύο ἀγρονόμοι πρὸς δὲ καὶ ἀριθμὸς τις ἀγροφυλάκων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς κατατάξεως ἀγροφυλάκων, τῆς διδασκαλίας αὐτῶν εἰς τὰ καθήκοντά των, τῆς διαχειρίσεως τῶν ὄπλων, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν διεκπεραίωσιν πάσης ἄλλης σχετικῆς ἐργασίας ἀντεκατεστάθθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 1685 νόμου ἔχοντος ὡς ἑξῆς :

«Ὁ παρ' ἑκάστῳ Ἀρχηγείῳ τοποθετημένος ἀγρονόμος ἐκτελεῖ χρέη καὶ ὑπηρεσίαν Γραμματέως τοῦ Ἀρχηγείου καὶ ἀναπληροῖ τὸν ἀπουσιάζοντα τυχόν ἢ καλυόμενον ἀρχηγόν, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τρέχουσας ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου.

«Εἰς τὸν Γραμματέα δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ διεξαγωγὴ διοικητικῶν ἀνακρίσεων κατ' ἀγροφυλάκων μόνον, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ἐπιθεώρησις γραφείων Ἀγρονομείων ἢ ὁ ἐλεγχος τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει ἐτέρου ἀγρονόμου.

«Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχηγείου ἀναπληροῖ ὑποχρεωτικῶς μὲν τὸν ἐλλείποντα τυχόν ἢ καλυόμενον ἀγρονόμον τοῦ Ἀγρονομείου τῆς ἔδρας τοῦ Ἀρχηγείου ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς τε Δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, ἀγρονόμον δὲ ἄλλης περιφέρειας, ἐφ' ὅσον ἢ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὑπηρεσία του ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτον.

«Παρ' ἑκάστῳ Ἀρχηγείῳ δύναται νὰ ἀποσπασθῶσι προσωρινῶς καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἀγροφυλάκες μὲχρι τριῶν.» Καὶ εἰτα ἀντεκατεστάθθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2,115 ὡς ἔχει ἐν τῷ κειμένῳ.

Ὁ καιαγόμενος ἢ λαβῶν σύζυγον ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ Ἀγρονομείου τῆς ἑδρας Ἀρχηγείου, δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχηγείου τούτου.

Παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγείῳ δύναται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ν' ἀποσπῶνται προτάσει τοῦ Ἀρχηγῶ προσωρινῶς καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἀγροφύλακες μέχρι τριῶν.

Μισθός.

Ἄρθρον 10. (1)

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀγροφυλακῆς λαμβάνουσι μηνιαίως μισθὸν δρ 350, ἀξιοῦμενον μετὰ τριετίαν εἰς δραχμὰς 400.

Εἰς ἕκαστον ἀρχηγὸν τῆς ἀγροφυλακῆς προκαταβάλλονται δραχ. 500 δι' ἀγορὰν ἵππου, ἀποδιδόμεναι διὰ μηνιαίων κρατήσεων ἀνά δραχ. 20, πρὸς δὲ παρέχονται λόγῳ ἵππονομῆς δραχ. 40 μηνιαίως.

(1) Μετὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐν Κρήτῃ τῆς ἰσχύος τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι ἰσχυροῦσης νομοθεσίας περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ (νόμος ΣΙΒ' ἔτους 1852 κλπ.), ἥτις ἐγένετο διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου ἔτους 1915 Β. διατάγματος, δὲν δύναται ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγροφυλακῆς ἢ τις ἀγρονόμος, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι συνταξιοῦχοι ἀξιοματικοὶ τοῦ στρατοῦ, νὰ λαμβάνουσι συγχρόνως μισθὸν ὡς ὄργανα τῆς ἀγροφυλακῆς, καὶ συντάξιν ὡς συνταξιοῦχοι. Ἰδὲ ὑπ' ἀριθ. 101 ἔτους 1915 γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Νομ. Συμβούλου «... Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐξενέγκω τὴν γνώμην, ὅτι μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Κρήτῃ τοῦ ΣΙΒ' νόμου τοῦ 1852 »περὶ Δημοσίου λογιστικοῦ», δὲν δύναται ὁ συνταξιοῦχος ἀξιοματικὸς νὰ λαμβάνῃ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ καὶ συγχρόνως καὶ τὸν μισθὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς (ἢ τὸν τοῦ ἀγρονόμου), οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ διάταξις νόμου τὸ διάταγμα 747 τοῦ 1913, ὅπερ δὲν διαλαμβάνει ἄλλως καὶ διάταξιν ἐξαιρέσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς (ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ 747 διατάγματος), ἐκ τῶν ρητῶν δὲ καὶ σαφῶν ἰρισμῶν τῶν ἄρθρων 126 καὶ 127 τοῦ ΣΙΒ' νόμου τοῦ 1852 καθ' ὅς ἡ σύγχρονος λήψις μισθοῦ καὶ συντάξεως ἀπαγορεύεται ἄνευ εἰδικῆς τοῦ νόμου διατάξεως τοῖς πᾶσι καὶ κολάζεται ὁ παραβάτης διὰ διαγραφῆς ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συνταξιοῦχων, συγχρόνως καταδικώμενος πρὸς ἐπιστροφήν τῶν παρὰ νόμῳ ληφθέντων, προσεπιμαρτυρεῖται τοῦτο.»

Ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως ὡσαύτως ἐν Κρήτῃ τῆς ἰσχύος τῆς ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἰσχυροῦσης λογιστικῆς νομοθεσίας (5 Μαΐου 1915) ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ ἀγρονόμοι ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ἐνεργουμένης κρατήσεως 9 ο) ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν. Δὲν ὑπόκεινται δὲ εἰς ταύτην οἱ ἀγροφύλακες, οἵτινες διὰ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Διατάγματος ἐξωμοιώθησαν πρὸς ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (χωροφύλακας) καὶ ἐθεωρήθησαν ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί. Ἰδὲ ὑπ' ἀριθ. 161 ἔτους 1915 ἀναφορῶν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Νομικοῦ Συμβούλου, διεμνηνεύσασαν τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου. «... Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς

Προσόντα.

Άρθρον 11.

Άρχηγός άγροφυλακής διορίζεται, ό διατελέσας μούραρχος ή υπομούραρχος της χωροφυλακής ή λοχαγός έν τώ τακτικώ στρατῷ. Ός όριον δέ ηλικίας του άρχηγού της άγροφυλακής όρίζεται τό 60 έτος.

Οί άρχηγοί της άγροφυλακής άπολύονται, εάν υπό της Γενικής Διοικήσεως κριθώσιν άνίκανοι, ή επιδειξώσι διαγωγήν άνάρμοστον, ή περιπέσωσιν εις κακούργημα ή πλητμμέλημα έν τών έν τῷ άρθρῳ 22 του παλαιού Νόμου.

Άρθρον 12. (1)

Άγρονόμος διορίζεται, προτάσει του άρχηγού της άγροφυλακής, ό ύπηρετήσας ευδοκίμως ως αξιωματικός της χωροφυλακής ή και ύπαξιωματικός του ίδιου σώματος, εάν έχη άκλυτήριον β' γυμνασιακής τάξεως. Προσέτι ό διατελέσας αξιωματικός του στρατού ή ό έχων δίπλωμα νομικής, εις την κρίσιν πάντοτε του άρχηγού άποκειμένης της έκτιμήσεως των λοιπών ήθικῶν και σωματικῶν προσόντων.

Οί άγρονόμοι διορίζονται με θητεϊάν πενταετη έπιτροπομένης άνανεώσεως. Διά τους άγρονόμους όρίζεται όριον ηλικίας τό 55 έτος.

Πρός άναπλήρωσιν στρατευθέντος άγρονόμου ή και προς πλήρωσιν κενῆς θέσεως, δύνανται νά διορισθώσιν ως άγρονόμοι άνευ θητεϊάς και όλως προσωρινῶς κατά την κάτωθι δέ

22 'Ιουλίου 1915, καθ' ήν εισηγήθηγν ενώπιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τιθεμένων διὰ τοῦ ὑμετέρου ἐγγράφου ἐρωτημάτων, ὁμοφώνως ἐγκωμοδότησθε-
δι οἱ ἐν Κρήτῃ ὑπηρετοῦντες (ἀρχηγοὶ) τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ ἄγρονόμοι πρέπει νὰ ὑφίστανται τὴν 9 ο)ο μηνιαίαν κράτησιν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἐπεξετάθη εἰς Κρήτην ἡ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἰσχύουσα οἰκονομικὴ νομοθεσία, κατὰ τοὺς νόμους ΧΝΒ' (ἄρθρ. 18) καὶ ΓΖΒ' τοῦ 1887 καὶ ΓΡΓ' τοῦ 1905 (ἄρθρ. 13) περὶ συντάξεων, ὄντας ἐπικρατεστέρους τοῦ 747 Διατάγματος, καὶ ὅτι οἱ ἀγροφύλακες Κρήτης ὄντες δημόσιοι ὑπηρεταὶ ἐπὶ μισθῷ 60 δραχμῶν (ἄρθρα 20, 21 καὶ 87 τοῦ 747 Διατάγματος) δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω κράτησιν, μὴ οὕσης συνταξίμου τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ΧΝΒ' νόμου τοῦ 1861, καὶ κατὰ τὸν ΓΣΠΗ' τοῦ 1907 νόμου, ὡς καὶ κατὰ τὸ 747 Διατάγμα, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 ἐξομοιώσεως ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ ἀναγομένης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγροφυλακικῶν καθηκόντων αὐτῶν, πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (χωροφύλακας)».

Όμοίως κατηργήθησαν αἱ ἐνεργοῦμεναι κράτησεις ὑπὲρ παιδείας καὶ βοηθημάτων (1 ο)ο καὶ 12 ο)ο).

(1) Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων γ' δ' καὶ ε' προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ Νόμου 2115 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 'Ιουλίου 1919 Β. Δ. (ἀμφότερα ὅρα ἐν τῇ ἐπι τῷ παρόντος). Ός πρὸς τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως ὅρα ὑποσημειώσιν ὑπὸ τὸ ἄρθρον 3).

σειράν προτιμήσεως α') οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς γραμματεῖς ἢ εἰδικοὶ γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων ὑπὲρ τὴν τριετίαν μὲν, ἐὰν διωρίσθησαν δυνάμει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 147 «περὶ δικαστικῆς ὀργανώσεως τῶν Νέων Χωρῶν» ἀπαιτουμένων διὰ τὴν θέσιν γραμματέως Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων Κρήτης προσόντων, ὑπὲρ τὴν διετίαν δέ, ἐὰν διωρίσθησαν δυνάμει τῶν προσόντων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὡς αὐτός ἐτροποποιήθη δυνάμει μεταγενεστέρων νόμων, β') οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. ε' τοῦ ἀρθρ. 30 τοῦ νόμου 147 διατηρήσαντες τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν ἐν Κρήτῃ καὶ δικηγοροῦντες ἔτι αὐτόθι, γ') οἱ ἑφεδροὶ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου, δ') οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ἐνιάυσιον τοῦλάχιστον διοικητικὴν ὑπηρεσίαν, ε') οἱ ἔχοντες ἐνδικοπικὸν δευτέρας τάξεως γυμνασίου καὶ ὑπηρεσίαν ἐνιαύσιον ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῇ χωροφυλακῇ μὲ βᾶθμὸν τοῦλάχιστον ἀνθυπατιστοῦ.

Εἰς θέσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ ἀγρονόμου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21 ἢ οἱ ὑπερβάντες τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται τὸ ἀρθρον 12 τοῦ ἀνω 747 διατάγματος νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπίσης δὲ νὰ τροποποιηθῇ ἢ καταργηθῇ ὁλοσχερῶς ἢ παροῦσα περὶ προσωριῶν ἀγρονόμων διατάξεις.

Ἀπολύσεις.

Ἄρθρον 13.

Οἱ ἀγρονόμοι ἀπολύονται, ἐὰν δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς χαρακτηρισθῶσιν ἀνίκανοι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐπιδείξωσι διαγωγὴν ἀνάρμοστον ἢ ὑποπέσωσιν εἰς κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν ἐν ἀρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Μισθὸς ἀγρονόμων.

Ἄρθρον 14. (1)

Οἱ ἀγρονόμοι εἶνε α' καὶ β' τάξεως, λαμβάνουσι δὲ μισθὸν μηνιαῖον δραχ. 200 οἱ πρῶτοι καὶ 150 οἱ δευτέροι.

Ἡ κατάταξις γίνεται πάντοτε ἐν τῷ βαθμῷ β' τάξεως, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ προαγωγή εἰς α' τάξιν μετὰ διετίαν, ἐὰν ὁ ἀρ-

(1) Τὸ ἀρθρον 14 ἐτέθη ἐν τῷ κειμένῳ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ 2115 Νόμου, δι' οὗ ἀντεκατεστάθη ἡ λέξις τριετία διὰ τῆς λέξεως διετία» προσετέθη δὲ καὶ τὸ τρίτον ἐδάφιον.

χρητός διὰ δεδικαιολογημένης ἐκθέσεως γνωμοδότηση ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς.

Ἄγρονόμος δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ εἰς ἀγρονομικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάρχεται ἢ ἔλαβε σύζυγον.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀγρονόμων.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἀγρονόμοι ἀσκούσιν ἐπὶ τῶν ἀγροφυλάκων πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τοὺς ἀμελεῖς, ἀπειθάρχους ἢ ὅπως δῆποτε περιπίπτοντας εἰς σφάλματα ποινὰς ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου δρ. 3 μέχρι 20¹ προκειμένου δὲ περὶ μείζονος προστίμου ἢ ἀπολύσεως, οἱ ἀγρονόμοι προτείνουσι τὴν τοιαύτην ποινὴν τῷ ἀρχηγῷ, ὅστις ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7. Γινομένης ἀπολύσεως ἀγροφύλακος λόγω ποινῆς οὐδεμία ἀναγνωρίζεται αὐτῷ ἀξίωσις ἀποζημιώσεως. Ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις ἀμελείας χαρακτηρίζεται καὶ ἡ ἐπανειλημμένη ἀξυναμία τοῦ ἀγροφύλακος νὰ ἀνακαλύψῃ ζημιωτάς.

Ὀδοιπορικὰ, γραφικὰ καὶ ἐνοίκιον ἀγρονόμων.

Ἄρθρον 16. (1).

«Εἰς τοὺς παρ' Ἄγρονομείοις ὑπηρετοῦντας ἀγρονόμους παρέχονται παρῶς καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δραχμῶν μηνιαίως ἐβδομήκοντα πέντε δι' ἐνοίκιον ἰδίου Γραφείου τοῦ Ἄγρονομείου (ἀπαφαιρεμένου τῆς χρησιμοποίησεως ὡς τοιοῦτου τῆς κατοικίας τοῦ ἀγρονόμου) διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ δι' ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινήσεών των ἐντὸς τῆς ἀγρονομικῆς περιφερείας των. Ὅσάκις δὲ οὗτοι ἐξέρχονται δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς περιφερείας των, λαμβάνουσιν ἐπιπροσθέτως δι' ἐκάστην τοιαύτην μετακίνησιν των τὰ ὄδοιπορικὰ καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς καθωρισμένας διὰ τοὺς ἀντιστοίχους αὐτοῖς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰπουργείου τῆς Γεωργίας.

1) Τὸ ἄρθρον 16 ἐτέθη ἐν τῷ κεμένῳ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ 1685 Νόμου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀρχικῶς εἶχεν ὡς ἐβῆς: «Εἰς τοὺς ἀγρονόμους δὲν παρέχονται ὄδοιπορικὰ ἢ ἄλλα ἐξόδα διὰ τὰς λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας των μετακινήσεις ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀγρονομικῆς περιφερείας. Ὅταν ὅμως μεταβαίνωσι λόγω ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιφερείας των, λαμβάνουσι τὰ ἐξόδα πορείας κατὰ τὰ ὀρισμένα περὶ Διοικητικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τοὺς ἀγρονόμους προσέτι παρέχονται καὶ δραχ. τρεῖς μηνιαίως λόγω γραφικῶν ἐξόδων». Κατόπιν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 825 Διατάξεως τοῦ 1913 τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης ἐτροποποιήθη ὡς ἐβῆς: «Εἰς τοὺς ἀγρονόμους λόγω γραφικῶν ἐξόδων καὶ μετακινήσεως αὐτῶν ἐντὸς τῆς ἀγρονομικῆς περιφερείας των, παρέχονται δραχμῶν 53 μηνιαίως. Ὅταν δὲ οὗτοι μεταβαίνωσι λόγω ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιφερείας των, λαμβάνουσι τὰ ἐξόδα πορείας, κατὰ τὰ ὀριζόμενα περὶ Διοικητικῶν ὑπαλλήλων.» Καὶ τελευταῖον ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Νόμου 1685 ὡς ἐχει ἐν τῷ κεμένῳ.

Εἰς τοὺς ἀγρονόμους γραμματεῖς Ἀρχηγείων δὲν χορηγεῖται τὸ ἄνω πάριον ἐπίδομα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἐκάστοτε ὀδοπορικά των ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις δι' ἐκάστην πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετακινήσιν των, ἐκτὸς τῆς ἐν ἡ ἐδρεύουσι πόλεως.

Ἐκθέσεις.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ἀγρονόμοι ὑποβάλλουσι τῷ οἰκείῳ ἀρχηγῷ κατὰ διμηναίαν ἐκθέσεις περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀγροτικῶν περιουσιῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἰδίως πληροφροῦσι περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀγροφυλάκων καὶ τῆς ποιότητος ἐνὸς ἐκάστου, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν γενομένων ἀγροζήμιων, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν ἐκδικασθεῖσων ὑποθέσεων ἀγροζήμιων.

Ἀγροφύλακες.

Ἄρθρον 18.

Τὸ σῶμα τῆς ἀγροφυλακῆς διοργανοῦται στρατιωτικῶς κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἰσχύοντος ὄργανισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς, οὗ αἱ διατάξεις περὶ κατατάξεως καὶ πειθαρχίας ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀγροφυλακῆς, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιεῖνται διὰ τοῦ παρόντος καὶ καθ' ὅσον συμβιβάζονται πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν ἐπιδιώκει ὁ παρὼν νόμος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ὀρίζεται εἰς 1200 κατ' ἀνώτατον ὄρον, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ὀριζούσης ἐκάστοτε τὸν ἀριθμὸν τῆς κατατακτέας πραγματικῆς δυνάμεως. ⁽¹⁾

Προσόντα. ⁽²⁾

Ἄρθρον 19.

Ἀγροφύλακες κατατάσσονται μόνον ἀρμηρετήσαντες χωροφύλακες ἢ ἐκ των ὑπηρετησάντων ἄλλοτετ εἰς μεταβατικά σώματα ὑπὸ ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς, εἶτι δὲ καὶ ἀφύ-

(1) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ὀρίζετο ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 μέχρι 1.000. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ἕμως 382 νόμου (ὃν ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει) ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὀρίσθη μέχρι 1.200 κατ' ἀνώτατον ὄρον καὶ δὴ ἀναδρομικῶς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1916.

(2) (Τὰ προσόντα των ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως διοριζομένων ἀγροφυλάκων καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ἐκανονίσθησαν ἀρχικῶς διὰ τῶν ἄρθρ. 15—21 τοῦ 698 Νόμου ἠπερὶ ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἐνίσυσιν τῆς Γεωργίας). Τὰ ἄρθρ. ἕμως 16, 19 καὶ 21 τοῦ Νόμου τούτου ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἠπερὶ ἀναπληρώσεως στρατευομένων ἀγροφυλάκων καὶ ἀγρονόμων, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 292 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1917 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. (Ὅρα ἀμφοτέρω ἐν τέλει τοῦ παρόντος).

πηρετήσαντες στρατιῶται ἔχοντες πιστοποιητικὸν ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἐὰν κριθῶσιν ἱκανοὶ σωματικῶς. Ἐν ἐλλείψει καὶ τοιοῦτων γίνεται κατάταξις νέων, ἐχόντων τὰ προσόντα τῶν κατατασσόμενων χωροφυλάκων. Ἡ κατάταξις γίνεται ἐπὶ θητεία διετεῖ ἐπιτρεπομένης ἀνανεώσεως ρητῶς ἢ σιωπηρῶς.

Οὐδεὶς προσλαμβάνεται ἢ διατηρεῖται ἀγροφύλαξ ἐὰν ὑπερέβῃ τὸν 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Μισθός. Ἐξομοίωσις.

Ἄρθρον 20. (*) (**)

Ἐκαστος ἀγροφύλαξ λαμβάνει μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δραχ. 60 μηνιαίως.

Ἄρθρον 21.

Οἱ ἀγροφύλακες ἐξομοιοῦνται πρὸς ὑπαλλήλους τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας καὶ πᾶσα κατ' αὐτῶν ὕβρις, αἰκία, ἢ ἀνπίστασις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των τιμωρεῖται ὡς ἐὰν ἐγένετο κατὰ χωροφύλακος.

Συνδρομὴ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 22.

Οἱ ἀγροφύλακες δύνανται καὶ ὀφείλουσι νὰ ζητῶσι τὴν συνδρομὴν τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ἐκτελέσειν τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ δὲ χωροφυλακῆ ὀφείλει νὰ παρέχῃ ταύτην ἀμελλητί καὶ προθύμως, ἐφ' ὅσον δὲν προηγείται ἄλλη ὑπηρεσιακὴ ἀνάγκη.

Ἀντιθέτως καὶ οἱ ἀγροφύλακες ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι τὴν χωροφυλακὴν, ὡς αἰεὶ ζητῶνται, μὴ παραμελουμένων ὁμως τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων. Οἱ ἀγροφύλακες μάλιστα ὀφείλουσι, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ἡ κυρία αὐτῶν ἀσχολία, καὶ οἷκοθεν νὰ συντρέχωσι καὶ ἀναπληρῶσι τὴν τυχόν ἀνεπαρκῆ ἢ ἐλλείπουσαν χωροφυλακὴν εἰς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ εἰς ἀνίχνυσιν καὶ καταδίωξιν τῶν ἀδικημάτων.

Οἱ ἀγροφύλακες ὀφείλουσι ζητούμενοι νὰ παρέχωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ εἰς τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει ἡ κυρία ὑπηρεσία των.

(*) Περὶ τοῦ μισθοῦ ἀγροφυλάκων ὅρα ὑπ' ἄρθρον 10.

(**) Εἰς ἅπαν τὸ ἐν ὑπηρεσία προσωπικὸν ἀγροφυλακῆς ἐχορηγήθη (δυνάμει τῆς § 15 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ περὶ ὄργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας 853 νόμου καὶ κατόπιν τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπράξεως ὀλολήρου τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων) διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1917 Β. Δ. ἐπίδομα 25 ο) ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας των.

Φρούρησις.

Ἄρθρον 23.

Πᾶς ἀγροφύλαξ ὀφείλει νὰ περιέρχῃται καθ' ἐνάστην εἰς ὥρας ἀπροσδιοριστοὺς ἡμερινὰς ἢ νυκτερινὰς τὴν οἰκείαν περιφέρειαν, καταβάλλων πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπαγρυπνῶν πρὸς φύλαξιν τῶν ἐμπειπιστευμένων αὐτῷ περιουσιῶν καὶ κτημάτων, καὶ πρὸς πρόληψιν ἀδικημάτων ἢ ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων πάσης ἀγροζημίας ἢ ἄλλου ἀδικήματος.

Πρὸς τοῦτο θέλει συνεννοεῖσθαι ἐν ἀνάγκῃ καὶ μετὰ τῶν ἀγροφυλάκων γειτονικῶν περιφερειῶν, ζητῶν παρ' αὐτῶν συνδρομὴν ἢ παρέχον αὐτοῖς τοιαύτην.

Ἀποκλειστικότης ἀσχολίας.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ἀγροφύλαξ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα τὴν ἀγροφυλακίην, νὰ μὴ ἀπουσιάζῃ δὲ τῆς οἰκείας περιφερείας ἄνευ ὁδείας τοῦ ἀγρονόμου πλὴν δι' ὑπηρεσιακὴν ἀνάγκην.

Καταβολὴ δαπανῶν, παροχὴ ὄπλου κλπ.

Ἄρθρον 25.

Οἱ μισθοὶ καὶ πάντα τὰ ἐξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμεῖου. Ἐπίσης δὲ παρέχονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰς ἕκαστον κατατασσόμενον ἀγροφύλακα δωρεὰν καὶ ἐφάπαξ ἐν ὄπλῳ, ὅπερ ὅμως ὁ ἀγροφύλαξ ἀπολυόμενος ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ δημόσιον αὐτούσιον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Στολή.

Ἄρθρον 26 (1).

Ἡ στολή τῶν ἀγρονόμων β' τάξεως εἶνε ὁμοία πρὸς τὴν στολὴν τῶν ὑπομοιράρχων τῆς χωροφυλακῆς, ἢ δὲ τῶν ἀγρονόμων α' τάξεως πρὸς τὴν τῶν μοιράρχων. Ἄλλ' ἀντὶ τοῦ στέμματος ἐπιρράπτεται ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους τοῦ καλύμματος τεμάχιον κυκλοτερές ἐξ ἐρέας κυανῆς φερούσης ἐπερραμμένον τὸ γράμμα Α (ἀγροφυλακὴ) λευκοῦ χρώματος.

Ἡ στολή (τῶν ἀρχηγῶν) τῆς ἀγροφυλακῆς εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ στέμματος ἐπιρράπτεται ἐπὶ τοῦ καλύμματος ἐρέα μετὰ τοῦ γράμματος Α ὡς ἀνωτέρω. Οἱ ἀγροφύλακες πλὴν τοῦ ὄπλου φέρουσι κάλυμμα ὅμοιον τοῦ τῶν χωροφυλάκων, ἐφ' οὗ ὅμως ἀντὶ τοῦ στέμματος ἐπιρράπτεται ἐρέα μετὰ τοῦ γράμματος Α ὡς

(1) Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 576 ἔτους 1915 Διατάγματος ὅπερ ὅρα ἐν οἰκείᾳ θέσει.

άνώτερω. Οί άγροφύλακες προσέτι φέρουν πάντοτε επί του άριστερου βραχίνουσ ταινίαν πλάτους 0.10 του μέτρου χρώματος λευκού και κυανού εξ ήμισείας.

Οί άγροφύλακες φέρουσι προσέτι: χιτώνα και περισκελίδα εύρεϊαν ήμοια πρὸς τήν στολήν ύπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, πρὸς δὲ και σανδάλια. (*)

“Ορκος.

“Άρθρον 27.

Πάντες οί άνήκοντες εις τὸ σῶμα τῆς άγροφυλακῆς ὀρκίζονται τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ύπαλλήλου.

“Ακατάσχετον.

“Άρθρον 28.

Τὰ ύπ' άριθ. 11 και 12 Διατάγματα τῆς 16 Ίανουαρίου 1910 εφαρμόζονται και επί τῶν μισθῶν πάντων τῶν άνηκόντων εις τὸ σῶμα τῆς άγροφυλακῆς. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ή κατάσχεσις και ἐκχώρησις πάντων τῶν κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα ἐπιδικαζομένων ἀποζημιώσεων, συλλήπτρων και μαρτυρικῶν ἐξόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

“Άγροζημίαι και ἐκδικασις αὐτῶν.

“Άγροζημίαι.

“Άρθρον 29.

Χαρακτηρίζονται άγροζημίαι:

α΄) Αἱ ύπ' ανθρώπων γινόμεναι φθοραὶ ή βλάβαι εις ἀλλότρια σπαρτά, εις αὐτοφυῆ ή μη φυτουργήματα, οἶον κήπους, ἀμπελῶνας, θάμνους, καυσόξυλα κλπ., εις δένδρα ήμερα ή άγρια, εις γαίαις χρησίμους πρὸς βοσκήν, καλλιεργημένας ή πεφυτευμένας, εις δάσην και πᾶσαν ἐν γένει δασικὴν βλάστησιν. Εἰς τὴν καιτηγορίαν ταύτην ὑπάγονται και οί σφετερισμοὶ τοιούτων φυτουργημάτων ή δένδρων ή τῶν καρπῶν αὐτῶν δι' ἀποκοπῆς, ἐκριζώσεως ή ἀφαιρέσεως.

β΄) Αἱ επί τῶν τοῦ ἔδαφ. α΄ πραγμάτων αὐτομάτως ή τῆ ἐνεργείας ανθρώπων ἐπιφερόμεναι ὑπὸ ζῶων φθοραὶ ή βλάβαι.

γ΄) Αἱ εις ἀλλοτριὰς πεφυτευμένας ή καλλιεργημένας γαίαις εἴσοδοι, διελεύσεις ή περιπλανήσεις ανθρώπων ή ζῶων αὐτομάτως ή μή, πρὸς βοσκήν ή μή και ἂν ἐτι οὐδεμίαν ἐπῆλθεν ἐκ τούτου ὕλική ζημία.

(*) Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον προσετέθη διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ ύπ' αριθ. 825 ἔτους 1913 Διατάγματος, ὅπερ ἰδὲ ἐν οικείᾳ θέσει.

δ') Αί φθοραί, βλάβαι, μετατοπίσεις, καταρρίψεις ή σφετερισμοί στύλων υποστηριζόντων αλλότρια δένδρα, κλήματα και τὰ τοιαῦτα, ἢ φρακτῶν και ὀσοτήμων παντός εἶδους και πᾶσαι αἱ ὑπὸ ζῶων ἐπιφερόμεναι εἰς τοιαῦτα πράγματα φθοραὶ ἢ βλάβαι.

ε') Αἱ ἐπιφερόμεναι εἰς αλλοτρίας ἰδιοκτησίας ζημίαι ἐκ παραβάσεων τοῦ περὶ κηφαλισματος Νόμου.

ς') Αἱ ἀπὸ αλλοτρίων ἀγροτικῶν ἀκινήτων αὐτογεννημένως γινόμεναι ἀφαιρέσεις χωμάτων, κόπρου ἢ ἄλλων λιπασμάτων.

ζ') Αἱ ἐπιφερόμεναι ζημίαι εἰς αλλότρια κτίρια κείμενα ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ και μὴ διαρκῶς κατοικούμενα.

η') Αἱ παρεμποδίσεις ἢ βλάβαι αλλοτρίων ἢ κοινοτικῶν ποτιστικῶν ὑδάτων, ὑδραγωγείων και πάσης ἐν γένει ροῆς ὕδατος ποτιστικοῦ.

Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἐδαφίοις ἀγροζημίαι ἀποβάλλουσι ὡς τοιαῦται πάντα ποινικὸν χαρακτῆρα, ἐὰν ἐγένοντο τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἰδιοκτήτου· ἀλλ' ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις δέον νὰ ἔχη δοθῆ πρὸ τῆς πράξεως.

Ἀπαγορεύσεις βοσκῆς.

Ἄρθρον 30.

Τὰ Δημοτικά Συμβούλια τῶν ἀστικῶν Δήμων ἢ αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν ἀγροτικῶν δύνανται χάριν δενδροφυτεύσεως ἢ ἐν γένει βλαστήσεως νὰ ἀπαγορεύσωσι δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον, τὸ πᾶν πέντε ἐτῶν, και εἰς ὀρισμένην περιοχὴν τὴν εἰσαγωγὴν και βόσκησιν ζῶων παντός εἶδους (1) ὑφ' οἰουδήποτε και τοῦ ἰδιοκτήτου συμπεριλαμβανομένου, ἀπειλουμένης κατὰ τοῦ παραβάτου ποινῆς προστίμου δραχ. 100, διπλασιαζομένης ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς μετὰ ἕξ μῆνας, και τοῦτο ἀσχέτως πάσης ἄλλης εὐθύνης ἐπὶ ἀγροζημίᾳ. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἀπόφασις περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς και βοσκῆς ζῶων δέον νὰ κυροῦται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ἀγρονόμου.

Ἀριθμὸς προβάτων κατὰ μέτρον ἐκτίσεως.

Ἄρθρον 31.

Οἱ ἀγρονόμοι δύνανται νὰ ὀρίζωσι δι' ἀποφάσεως τὸν ἀριθμὸν τῶν προβάτων ἢ αἰγῶν, τὰ ὅποια ἕκαστος ἰδιοκτήτης δι-

(1) Κατὰ τὴν ὑφ' ἀριθ. 2591 τῆς 3 Ἰουνίου 1914 ἐρμηνευτικῆς ἐγκύκλιον τῆς Γεν. Διοικήσεως Κρήτης αἱ ἐννοιαὶ τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ὅτι ἡ ἀ αγόρευσις δύνανται νὰ περιλαμβάνη και πᾶν εἶδος ζῶων ἀλλὰ και μόνον ὀρισμένα ζῶα ὅσα δηλαδὴ θεωροῦνται ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν βλάστησιν και δενδροφυτείαν.»

καιοῦται νὰ διατηρῆ ὁ ἴδιος· ὡς βάσις τοῦ καθορισμοῦ λαμβά-
νεται ἕκτασις γῆς πρὸς βοσκὴν ἐνὸς κοιλοῦ δι' ἕκαστον προβά-
τον κατ' ἔτος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀγρονόμου ἐπιτρέπεται
προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς.

Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης προβάτων ἢ αἰγῶν δὲν διαθέτῃ ποσῶς
γαίας πρὸς βοσκὴν ἢ διαθέτῃ τοιαύτας ἀνεπαρκεῖς διὰ τὸν ἀ-
ριθμὸν τῶν προβάτων του, ὑποχρεοῦται εἴτε νὰ προσκτᾶται τοι-
αύτας εἴτε νὰ παραδίδῃ τὰ πρόβατά του πρὸς βοσκὴν εἰς ἕτε-
ρον διαθέτοντα γαίας ἐπαρκεῖς πρὸς βοσκὴν· ὁ παραβάτης τῆς
παρούσης διατάξεως ἐκτὸς τῆς εὐθύνης ἐπὶ ἐνδεχομένη ἀγρο-
ζημίᾳ τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχ. 100· ἐν ὑποτροπῇ
δὲ διαπραττομένη μετὰ δεξ μῆνας ἀπὸ τῆς πρώτης καταδίκης
ἢ ποινῆ διπλασιάζεται· αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἀφορῶσι
τὰς κοινοτικὰς βοσκὰς, ἐν αἷς διατρέφονται ζῶα τῶν μελῶν
τῆς κοινότητος.

Εὐθύνη ἀστική.

Ἄρθρον 32.

Κατὰ τὸν ἀστικὸν νόμον ὀρίζεται ἕκαστος τις (ζημιωτῆς)
θὰ ὑπέχη τὴν πρὸς ἀποζημιώσιν εὐθύνην διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρ-
θρον 29 ζημίας, εἴτε ὑπὸ ζῶων εἴτε ὑπ' ἀνθρώπων ἐπῆλθον
αὐταί. Ἐπίσης κατὰ τὸν ἀστικὸν νόμον ὀρίζεται καὶ τις ὁ δι-
καιούχος τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀπαιτήσεως (παθὼν), ὡς
καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἐὰν δὲ ἐγένετο ἀγροζηνμία χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ καὶ ὕλική
ζημία, χαρακτηρίζεται ὡς ζημιωτῆς διὰ τὰς λοιπὰς ἐν τῷ
παρόντι νόμῳ συνεπειὰς ἐκείνης, ὅστις κατὰ τὸν ἀστικὸν νόμον
θὰ ὑπέιχεν εὐθύνην, ἐὰν ἐπῆρχετο ὕλική ζημία.

Τὸν ζημιωτὴν βαρύνουσι, ἐκτὸς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὲρ
τοῦ παθόντος, τὰ σύλληπτρα, τὰ πρόστιμα, αἱ ἀποζημιώσεις
τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξῆδα.

Εὐθύνη ποινική.

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν αἶρει
οὐδὲ τροποποιεῖ τὰς δυνάμεις τῶν ποινικῶν νόμων εὐθύνας, ὅσας
κις ὑπάρχουσι πράξεις προκαλοῦσαι τοιαύτας.

Δικαιοδοσίαι.

Ἄρθρον 34.

Ἐπὶ τῶν ἀγροζηνμιῶν ὁ μὲν ἀγροφύλαξ τῆς περιφερείας, ἐν
ἣ ἐγένετο, θεβαιοῖ καὶ μηνύει ταύτας, ὁ δὲ ἀγρονόμος τῆς
ἰδίας περιφερείας ἐκδικάζει αὐτὰς μεοιμνῶν καὶ περὶ ἐκτελέ-

σεως τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον εἴτε ἡ ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχμὰς εἴτε ἐκ τῆς ἀγροζημίας οὐδεμία ἐπῆλθεν ὑλικὴ ζημία. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς λόγῳ ποσοῦ ἀρμοδιότητος λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ ἀγροφύλακος ἀναφερομένη ζημία. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου διαδικασίαν προκύψῃ, ἔτι λόγῳ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἢ δι' ἄλλην ἔννομον αἰτίαν ἢ ὑπόθεσις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὁ ἀγρονόμος κηρύσσει ἑαυτὸν ἀναρμόδιον καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν ὅπου ἀνήκει, τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ ἐπεχούσης θέσιν εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης ἐγγράφου δυναμένου νὰ συμπληρωθῇ ἢ ἄλλως βελτιωθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐκθεσις ἀγροζημίας.

Ἄρθρον 35.

Ὁ ἀγροφύλαξ εὐθὺς ὡς πληροφορηθῇ τὴν τέλος ἀγροζημίας ἐν τῇ περιφερείᾳ του προβαίνει εἰς ἄμμεσον ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως καὶ τῶν ὀνομάτων τοῦ τε ζημιωτοῦ καὶ τοῦ παθόντος, συντάσσει δὲ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐκθεσιν περὶ τῆς ἀγροζημίας, ἐν ἣ ἀναφέρει καὶ ἐὰν ἐγένετο ζημία ἢ οὐ, καὶ πόση κατὰ τὴν κρίσιν του, ἔτι δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν χρήσιμον πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐνόχου καὶ τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν τῆς τε πράξεως καὶ τῆς ζημίας.

Γνωστοποίησις ἀγροζημίας καὶ εὐθύνη ἀγροφύλακος.

Ἄρθρον 36. (1)

Πᾶσαν ἀγροζημίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ του ὁ ἀγροφύλαξ ὀφείλει ἐντὸς τριῶν τῶ βραδύτερον ἡμερῶν νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν παθόντα, ἐὰν μὴ οὗτος ἀποδεδειγμένως ἔλαβεν αὐτῆς ἤδη γνῶσιν.

Ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης τῆς ἀγροζημίας, ἐνέχεται ὁ ἀγροφύλαξ ἀστικῶς ἐναντι παντὸς ζημιωθέντος καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος θετικῆς μόνον ζημίας, ἔχων δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ διαπράξαντος τὸ ἀδικημά.

Ἐὰν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀγροζημίας δὲν ἔχει ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης αὐτῆς, τότε γνωρίζει ταύτην πρὸς τὸν ἀγρονόμον ὁ ζημιωθείς, προσάγων καὶ ἐκθεσιν ἐκτιμήσεως τῆς ζημίας, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ δύο ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 64 διωρισμένων πραγματογνωμόνων.

Ὁ ἀγρονόμος μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἀγροφύλακος, δυναμένου

(1) Αἱ διατάξεις τῶν ἐδραφίων 2—7 τοῦ ἄρθρου 36 προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 2115 Νόμου.

νά προσαγωγή περί τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἀναπόδειξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 66, καὶ πρόχειρον ἐξέτασιν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 42, ἐκδίδει ἀπόφασιν δι' ἧς ἡ δόριζει τὸ ποσὸν τῆς θετικῆς ζημίας καὶ ἐπιδικάζει αὐτὸ εἰς τὸν ζημιωθέντα εἰς βάρος τοῦ ἀγροφύλακος ἢ ἀπαλλάσσει τὸν ἀγροφύλακα τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν εὐθύνης, ἐὰν μέχρι τῆς συζητήσεως ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ ὁ δράστης ἢ ἤθελεν ἀποδείξει ὁ ἀγροφύλαξ ὅτι, ὅσον περί τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ ὅσον καὶ περί τὴν φύλαξιν τῆς περιφερείας του, κατέβαλε πᾶσαν ἐπιμέλειαν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ἀγρονόμου εἶναι ἀνέκλητος, ἐκτελεῖται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 56—60 ἀνευ ἄλλης προηγουμένης κοινοποιήσεως μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεώς της.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ ἀγρονόμου οὐδ' ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς δὲν στερεῖ οὔτε τὸν ζημιωθέντα τοῦ δικαιώματος νά προσφύγῃ κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια, ἐὰν νομίξῃ ὅτι δὲν ἱκανοποιήθη ἐντελῶς ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀγρονόμου, οὔτε τὸν πληρώσαντα ἀγροφύλακα τοῦ δικαιώματος νά κινήσῃ ἀγωγὴν ἀχρεωσιότητου κατὰ τοῦ εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημίωσιν ζημιωθέντος.

Τρίτη ἐντὸς διαστήματος δώδεκα μηνῶν καταδικη ἀγροφύλακος ὑπὸ ἀγρονόμου εἰς πληρωμὴν ζημίας προξενηθείσης ὑπὸ δράστου μὴ ἀνακαλυφθέντος, συνεπάγεται τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ. Ὁ ἕνεκα τοιοῦτου λόγου ἀπολυθεὶς ἀγροφύλαξ δὲν δύναται ν' ἀναδιорισθῆ εἰς περιφέρειαν οὐδενὸς Ἀγρονομείου, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀπολύσεώς του.

Σύλληψις ζῶων.

Ἄρθρον 37

Τὰ κατὰ τὴν ἀγροζημίαν καταλαμβανόμενα τυχὸν ἐντὸς ἀλλοτρίων γαιῶν ζῶα ὀδηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος καὶ παραδίδονται εἰς τὸν δικαιοῦχον αὐτῶν, ἀναγράφεται ἰδ' ἐν τῇ κατὰ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐκτίσει τὸ γεγονός τοῦτο μετὰ καθορισμοῦ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζῶων. Ἄλλ' ἐκ τῶν καταλαμβανομένων ζῶων δικαιούται ὁ ἀγροφύλαξ νά παρακρατήσῃ ἐν ἡ πλείονα, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ ἢ ἀποζημιώσις, τὸ πρόστιμον, τὰ σύλληπτρα κλπ. ἔξοδα. Ἐὰν ὅμως ὁ ζημιωτῆς παράσχη ἐγγύησιν ἐπαρκῆ περί τούτων, τὰ ζῶα ἀποδίδονται αὐτῷ.

Σύλληπτρα.

Ἄρθρον 38.

Ἐν περιπτώσει καταλήψεως ζῶων ἐντὸς ἀλλοτρίων γαιῶν

ὁ ἀγροφύλαξ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ζημίας, δικαιούται εἰς σύλληπτρα ἐπιδικαζόμενα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου καὶ καταβαλλόμενα αὐτῷ παρὰ τοῦ ζημιωτοῦ κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν:

Ὅταν τὰ ζῶα εἶνε ὀλιγώτερα τῶν 20, ὀρίζονται σύλληπτρα δι' ἕκαστον πρόβατον λεπτὰ 5 καὶ δι' ἑκάστην αἶγα λεπτὰ 10.

Ὅταν τὰ ζῶα εἶναι περισσότερα τῶν 20 ὀρίζονται σύλληπτρα, δι' ἕκαστον πρόβατον ἐπὶ πλέον τῶν εἴκοσι, λεπτὰ 2, καὶ δι' ἑκάστην αἶγα λεπτὰ 4. Ἐὰν δὲ τὰ ζῶα ταῦτα εἶνε μαρτάρικα, τότε ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ὀρίζονται σύλληπτρα δι' ἕκαστον πρόβατον λεπτὰ 10 καὶ δι' ἑκάστην αἶγα λεπτὰ 20. Σύλληπτρα ἐπίσης ὀρίζονται ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ δι' ἕκαστον χοῖρον, βοῦν, ὄνον, ἡμίονον. Ἴππον λεπτὰ 30, δι' ἑκάστην δ' ὄρνιθα, διάνον κλπ. λεπτὰ 6.

Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν συλλήπτρων κατὰ τοῦ αὐτοῦ ζημιωτοῦ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχ. 5.

Καταλαμβάνομένων τῶν ζῶων ἐν καιρῷ νυκτὸς ὁ ἀγροφύλαξ δικαιούται εἰς διπλάσια σύλληπτρα.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν συλλήπτρων πλείονες συνδικαιούχαι τῶν ζῶων θεωροῦνται ὡς εἰς ζημιωτῆς, ἀλλ' ἢ εἰσπραξίς ἐπιδικάζεται εἴτε καθ' ἑνὸς εἰς ὀλόκληρον εἴτε κατὰ πλειόνων ἢ ὀλων ἀναλογικῶς.

Κλήσις.

Ἄρθρον 39.

Ὁ ἀγροφύλαξ μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς περὶ ἀγροζημίας ἐκθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ἐκδίδει κλήσιν, δι' ἧς καλεῖ τοὺς ζημιωτὰς καὶ τοὺς παθόντας νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου καθ' ὀρισμένον χρόνον καὶ τόπον πρὸς ἐκδίκασιν. Ἡ κλήσις ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς εἰς τὸν ζημιωθέντα καὶ τὸν ζημιωτὴν, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀρνήσει τούτων εἰς τοὺς συνοίκους ἢ γείτονας ἢ τούτων ἀνονομένων εἰς τὸν οἰκεῖον δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ καὶ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὴν σχετικὴν κλήσιν. Ὁ δήμαρχος παραμελῶν τὴν ὡς ἄνω ὑποχρέωσιν του τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Νομαρχοῦ διὰ προστίμου δραχμῶν 5 ἕως 20.

Πᾶσα τοιχοκόλλησις θεωρεῖται ἐγκυρὰ, ἐὰν πρὸς τῇ τηρήσει τῶν ἀνωτέρω ἐμεσλάβησεν ἀπὸ ταύτης μέχρι τῆς δικαίμου μία τοῦλάχιστον πλήρης ἡμέρα, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκόλλησεως καὶ ἐκείνης τῆς ἐκδικάσεως.

Ἀρμοδιότης ἀγρονόμου.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἀγρονόμος εἶνε ἀρμόδιος πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν ἀ-

γροζημιῶν, αἵτινες ἐξετελέσθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ περιφερείᾳ, ἢ καὶ ἐκείνῃ, εἰς ἣν προσωρινῶς ἐξετάθη ἡ δίκαιοδοσία του.

Ὁ τόπος δὲ ἐνθα συνεδριάζει ὁ ἀγρονόμος ὀρίζεται ὑπ' αὐτοῦ διὰ προγράμματος κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον.

Τοιοῦτοι τόποι ὀρίζονται ὑποχρεωτικῶς δύο τοῦλάχιστον ἐν ἐκάστῃ ἀγροτικῇ περιφερείᾳ, τοῦ ἀγρονόμου ὀφείλοντος νὰ μεταβῆνῃ εἰς αὐτοὺς δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς πρὸς ἐκδίκασιν.

Ὅϊκημα δὲ ὀρίζεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον, εἴτε τὸ Δημαρχεῖον, εἴτε σχολεῖον, εἴτε σταθμὸς χωροφυλακῆς ἢ ἄλλο ἰδιωτικὸν οἶκημα κατάλληλον. Ἄλλ' ὁ ἀγρονόμος δύναται νὰ συνεδριάζῃ πρὸς ἐκδίκασιν ὀρισμένης ὑποθέσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τῆς ἀγροζημίας, ἀρκεῖ νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Πρόγραμμα.

Ἄρθρον 41.

Ὁ ἀγρονόμος ἐκδίδει κατὰ χρονικὰ διαστήματα πρόγραμμα, ἐν ᾧ ὀρίζει τὰς ἡμέρας τῆς μεταβάσεώς του πρὸς ἐκδίκασιν ἐν ἐκάστῳ τόπῳ, ἔτι δὲ τὸ μέρος καὶ τὸν χρόνον ἐκάστης συνεδριάσεως.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο στέλλεται εἰς τοὺς ἀγροφύλακας, οἵτινες τὸ τοιχοκολλοῦσιν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς περιφερείας των.

Πᾶσα μεταβολὴ τοῦ προγράμματος δεόν νὰ δημοσιεῦται ἐπίσης ἐγκαίρως.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 42. (1)

Ὁ ἀγρονόμος συνεδριάζει δημοσίᾳ καὶ ἐν ἐξαιρεσίμῳ ἔτι ἡμέρᾳ. Κατὰ τὴν δικάσιμον προσέρχονται οἱ ἀγροφύλακες πρὸς παράδοσιν τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν κοινοποιήσεως, ἔτι δὲ οἱ ζημιωτικὲς καὶ οἱ παθόντες. Οἱ ἀγροφύλακες ἐκθέτουσι τὰ δεόντα περὶ ἐκάστης ἀγροζημίας, ἀκούοντα· δὲ εἴτα οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ οἱ τυχόν προσάχθεντες ὑπ' αὐτῶν μάρτυρες, οἱ τελευταῖοι ἐγκρίτως ἢ ἀνωμοσί. Ὁ ἀγρονόμος δικαιοῦται νὰ καλέσῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας, νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκιον εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὡς καὶ νὰ προσφύγῃ καὶ εἰς ἄλλας ἀποδείξεις, νὰ ἐκδώσῃ προδικαστικὰς ἀποφάσεις ἀναβάλλον τὴν ὀριστικὴν ἐκδίκασιν εἰς ἑτέραν δικάσιμον, ταῦτα δὲ πάντα μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ διατυπώσεων, ἀλλ' ἀποβλέπων εἰς τὴν

(1) Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 2115.

δικαίαν και ταχειαν ἐκδίκασιν τῶν ἀγροζημιῶν και τὴν ἐξακρίθωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς γενομένης ἐκάστοτε ζημίας.

Ὁ ἀγρονόμος τηρεῖ περιληπτικὰ πρακτικὰ εἴτε κάτωθι τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀγροφύλακος, εἴτε κειχωρισμένως, κατόπιν δ' αὐτῶν καταχωρίζει τὴν ἀπόφασίν του μετὰ περιληπτικοῦ σκεπτικοῦ.

Πᾶσα ἀπόφασις ἀπαγγέλλεται δημοσίᾳ ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, τῶν δ' ἀποφάσεων τηρεῖται γενικὸν βιβλίον φυλαττόμενον ἐν τῷ οἰκείῳ εἰρηνοδικεῖῳ μετὰ τῶν σχετικῶν δικογραφιῶν.

Ἀντίγραφα τῶν τοιούτων καταχωρίσεων ἐκδίδει ὁ ἀγρονόμος ἢ ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικεῖου.

Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἔχει ὁ ἀγρονόμος τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 181 και 182 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων.

Γραμματεὺς.

Ἄρθρον 43.

Σύμπραξις γραμματέως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδίκασεως τῶν ἀγροζημιῶν δὲν ἀπαιτεῖται.

Παράστασις διαδίκων.

Ἄρθρον 44.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρίστανται αὐτοπροσώπως. Ἐν περιπτώσει νόσου ἢ ἄλλου κωλύματος, περὶ ὧν κρίνει ὁ ἀγρονόμος, ἐπιτρέπεται και ἢ δι' ἀντιπροσώπου, δικηγόρου ἢ μὴ, παράστασις, τῆς ἐντολῆς διδομένης ἐπὶ συνεδριάσει ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἢ και ἰδιωτικοῦ ἔτι ἐγγράφου περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ ὁποίου κρίνει ὁ ἀγρονόμος.

Ἄλλ' ἐν περιπτώσει παραστάσεως δι' ἀντιπροσώπου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδιώξις δικηγορικῶν δικαιωμάτων.

Παρεμπύπτιοντα.

Ἄρθρον 45.

Τὰ τυχὸν παρεμπιπτόντως λυόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ζητήματα κυριότητος, νομῆς, ἢ ἄλλα δὲν ἀποτελοῦσι δεδικασμένον ἐν ἐτέρᾳ δίκῃ.

Πρόστιμα, δικαστικὰ ἔξοδα και εἰσπραξις αὐτῶν.

Ἄρθρον 46. ⁽¹⁾

Ὅταν ἐκ τῆς ἀγροζημίας ἐπῆλθε μὲν ὑλικὴ ζημία, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου δὲν παράγεται: ἐξ αὐτῆς ποινικὴ

(1) Τὰ ἐδάφια 2, 3 και 4 προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ 2115 Νόμου, τὸ δὲ 5ον διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ.

εὐθύνη κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὁ ζημιωτὴς πρὸς τῇ ἀποζημιώσεϊ τοῖς δικαστικοῖς ἐξέδοις καὶ τοῖς συλλήπτοισι, ἐὰν περὶ τῶν τελευταίων ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις, καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου καὶ εἰς πρόστιμον δραχ. 1 μέχρι 20. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγροζημίας οὐδεμία ἐπῆλθεν ὑλικὴ ζημία, ὁ ζημιωτὴς καταδικάζεται πάντοτε εἰς πρόστιμον δρ. 1 μέχρι 10.

«Ὅστις, καταδικασθεὶς ἤδη δις δι' ἀγροτικόν τι ἀδίκημα ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 29, ὑποπέσῃ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον τῶν ἐν τῷ ἀνω ἄρθρῳ ἀδικημάτων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου οὐ τὸ ἐλάχιστον ὄριον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου, τοῦ διὰ τὴν δικαζομένην πράξιν ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 29 ἄρθρου».

«Κατὰ παντὸς καταδικαζομένου ἐπὶ ἀδικημάτι τινι τοῦ ἄρθρου 29 ἐπιβάλλονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου δικαστικὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξόδα καὶ τέλη, ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως, οὔτε ἀνώτερα τῶν τεσσάρων οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο δραχμῶν.

Ταῦτα εἰσπράττονται ὡς καὶ τὰ πρόστιμα.

Προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται πρὸς εἰσπραξίν τοῦ προστίμου καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ κατ' ἀνῆλικὸν ἀρρένων συμπληρωσάντων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου, τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

«Τὰ πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν ταμιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων ὑποβαλλομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀγρονόμων».

Σύλληπτα.

Ἄρθρον 47.

«Ὅταν ὑπάρχῃ νόμιμος περίπτωσις κατιβολῆς συλλήπτρων, ὁ ἀγρονόμος ἐν τῇ ἀποφάσει ἀποφαίνεται καὶ περὶ τούτων καθορίζων τὸ ποσὸν καὶ τὸν δικαιοῦχον ἀγροφύλακα.

Παραγραφή.

Ἄρθρον 48.

Πᾶσα πολιτικὴ ἢ ποινικὴ ἀγωγή καθ' ἑνὸς ἢ ἀγροφύλακος

Νόμου, ἀντικαταστήσαντος τὸ ἀρχικὸν δευτερον ἐδάφιον τοῦ 747 Διατάγματος ἔχον οὕτως: «Τὰ πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος ἢ τοῦ Δημοσίου, καὶ τὸ μὲν ἡμισὺ δίδεται τῷ κατατηγνύσαντι τὴν ἀγροζημίαν ἀγροφύλακι, τὸ δ' ἕτερον ἡμισὺ περιέρχεται εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου Ταμείου.»—Ἡ τοιαύτη ὁμῶς συμμετοχὴ τῶν ἀγροφύλακων εἰς τὰ πρόστιμα εἶχεν ἤδη καταργηθῆ διὰ τῆς § 15 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Νόμου 853 »περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας.»

καὶ ζημιωτοῦ ἢ ἄλλου ὑπαίτιου ἢ παραβάτου ἐν γένει διατάξεώς τινος τοῦ παρόντος νόμου παραγράφεται μετὰ ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ζημία ἢ ἡ ὑπαίτιος πράξις.

Πᾶσα δὲ δεδικασμένη ἀπαίτησις ἀποσβέννυται μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Δικαστικά ἔξοδα ζημιωθέντος.

Ἄρθρον 49.

Τὰ δικαστικά ἔξοδα ἐκκαθαρίζονται καὶ ἐπιδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου πάντοτε ἐν τῇ ἀποφάσει καὶ ἄνευ αἰτήσεως, ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ δικαιούχου.

Ἄπουσία διαδίκων.

Ἄρθρον 50. (1)

Ἐὰν κατὰ τὴν δικάσιμον ἀπουσιάσωσιν ἢ ὁ ζημιωτὴς ἢ ὁ παθὼν ἢ ἀμφοτέρω, ὁ ἀγρονόμος προβαίνει εἰς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων ἢ καὶ ἄλλων συλλεγομένων προχείρως. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀπουσιάσας ζημιωτὴς κατεδικάσθῃ, δικαιούται νὰ κλητεύσῃ ἐγγράφως ἢ προφορικῶς διὰ τοῦ ἀγροφύλακος τὸν παθόντα διὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην δικάσιμον, νὰ προσαγάγῃ κατ' αὐτὴν ὅσα εἶναι πρὸς υπεράσπισίν του μέσα καὶ νὰ ζητήσῃ εἴτε παρίσταται ὁ παθὼν εἴτε μὴ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως. Ὁ ἀγρονόμος ἐκδίδει νέαν ἀπόφασιν, καθ' ἣν εἶνε ἐλεύθερος, εἰς κρίσιν εὐλογον, νὰ τροποποιήσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν πρώτην ἀπόφασίν του.

Μετὰ πάραυτον τῆς ὡς ἄνω ἀμέσως ἐπομένης δικάσιμου ἀναθεώρησις δὲν χωρεῖ.

Ἐὰν ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπερρίφθῃ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ὡς ἀνοποστήριχτος ὑπὸ τοῦ ἀσκήσαντος αὐτήν, μὴ ἐμφανισθέντος ποσῶς κατὰ τὴν συζήτησιν, ἢ ἐὰν συζητηθείσης τῆς ἀνακοπῆς κατ' οὐσίαν, ἐξεδύθη καταδικαστικὴ ὁπωσδήποτε ἀπόφασις, ἐπιβάλλονται διὰ τῆς μετ' ἀνάκοπὴν ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς βάρος τοῦ ἀσκήσαντος τὴν ἀνακοπὴν δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη οὔτε περιττότερα τῶν τεσσάρων οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο δραχμῶν.

Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις διατηρεῖται πάντοτε ὡς πρὸς τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπιβληθέντα δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη ἢ ἰσὺς τῆς ἀνακοπείσης ἀποφάσεως, τῶν τελῶν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως συνεισπρατιζομένων μετὰ τῶν τελῶν τῆς τοιαύτης μετ' ἀνακοπῆν.

(1) Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 2115.

Παραίτησις.

Ἄρθρον 51.

Ὁ παθὼν δύναται ὁποτεδήποτε νὰ πραιτηθῆ πάσης κατὰ τοῦ ζημιωτοῦ ἀπαιτήσεως, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ ζημιωτῆς ἀπαλλάσσεται μὲν πάσης καταδικῆς εἰς ἀποζημίωσιν ὅγ' ὅμως καὶ τῆς τυχόν ἐνδείκνυομένης καταδικῆς εἰς πρόστιμον ἢ σύλληπτρα, ἐτι δὲ καὶ τῆς καταβολῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Μαρτυρικά.

Ἄρθρον 52.

Πᾶς προσελθὼν ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου μάρτυς δικαιούται δι' ἐλευσιν καὶ ἐπάνοδον εἰς τὰ ἀκόλυθα δικαιώματα. Ἐὰν προσῆλθεν ἐξ ἀποστάσεως μείζονος τῆς ἡμισείας ὥρας, εἰς λεπτὰ 50. Ἐὰν προσῆλθεν ἐξ ἀποστάσεως μείζονος τῆς μιᾶς ὥρας, εἰς δραχμὴν μίαν δι' ἐκάστην πλήρη ὥραν ἀποστάσεως. Ἐπὶ ἀποστάσεως μικροτέρας τῆς ἡμισείας ὥρας οὐδὲν δικαιούται νὰ λάβῃ. Τὰ μαρτυρικά δικαιώματα ἐπιδικάζονται σὺν τῇ ἀποφάσει ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου καταβάλλοντι δὲ ὑπὸ τοῦ ζημιωτοῦ, εἰσπραττόμενα ἐν ἀνάγκῃ κατὰ τὴν κατωτέρω διαγραφομένην διαδικασίαν τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν τὰ μαρτυρικά δικαιώματα μὴ ζητηθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης καὶ πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἀποσβέννυνται.

Μαρτύρων ἀπουσία.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν μάρτυς κλητευθεὶς δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ ἀγρονόμος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν βιαίαν προσαγωγὴν αὐτοῦ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ μάρτυς δὲν δικαιούται εἰς μαρτυρικά δικαιώματα, ἐκτὸς ἂν ἀμέσως ἀποδείξῃ τὸ ἀνάιτιον τῆς ἀπειθείας αὐτοῦ, περὶ οὗ ἀποφασίζει ὁ ἀγρονόμος.

Πίναξ ἀποφάσεων πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 54.

Μετὰ πᾶσαν συνεδρίαν ὁ ἀγρονόμος τυπάζει πίνακα τῶν ἐκδιδομένων ὀριστικῶν ἀποφάσεων. ἐν τῷ ἀναγράφονται ὁ ἀριθμὸς ἐκάστης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ παραδίδει ὁ ἀγρονόμος εἰς τὸν ἀγροφύλακα, ὅπως εἰσπράξῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ἀνήκον ποσὸν εἰς ἕκαστον δικαιούχον.

Ὁ ἀγροφύλαξ εἰσπράττει ἀμελλητί τὰ ποσὰ ἐπὶ ἀποδείξει διπλοτύπῳ, παραδίδει δὲ τοῖς δικαιούχους τὰ εἰσπραχθέντα ἐπὶ ἀποδείξει γραφομένη κάτωθι τοῦ ἰδίου σχετικοῦ στελέχους τῆς ὡς ἄνω ἀποδείξεως.

Ἐκτελέσεις. Ἐνδίκαι μέσαι. Τριτανακοπή.

Ἄρθρον 55.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀγρονόμου ἐκτελοῦνται ἀμέσως ἄνευ ἄλλης προηγουμένης κοινοποιήσεως, μηδὲ ἐπιτροπομένου κατ' αὐτῶν ἐνδίκου τινὸς μέσου πλὴν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἐρημοδικίας κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 50, εἶ δὲ καὶ τριτανακοπῆς.

Ἡ τριτανακοπή γίνεται παρὰ τοῦ ἀγρονόμου, ἐγγράφως, ὅτι ὁ ἀγρονόμος δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ τριτανακοπή ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου κλητευομένων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιμελείᾳ τοῦ τριτανακόπουτος. Γενόμενης δεκτῆς τῆς τριτανακοπῆς ἐξαφανίζεται ἡ ἀπόφασις, διεξάγεται δὲ ἀμέσως ἡ μετέπειτα νέα δίκη, εἰς ἣν καλεῖται καὶ ὁ τριτανακόπουτος.

Εἰσπραξίς.

Ἄρθρον 56. (1)

Ἡ εἰσπραξίς τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως (τοῦ προστίμου) τῶν συλλήπτρων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, γίνεται διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος συμφώνως ταῖς κατωτέρω διατάξεσι.

Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐφαρμόζεται καὶ ἂν εἶ: δὲν διατάχθῃ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου, ἀλλ' ἡ διάρκειά αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 20 ἡμέρας.

Ἐπὶ πλειόνων συγκαταδικασθέντων ἡ εἰσπραξίς δύναται νὰ γείνη ἀδιαιρέτως.

Πρὸς εἰσπραξίην τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως καὶ τῶν δικαστικῶν τοῦ παθόντος ἐξόδων ὡς καὶ τῶν συλλήπτρων, προσωποκρατοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἐπομένου 57 ἄρθρου καὶ οἱ καταδικασθέντες εἰς τοιαῦτα ἄρρενες ἀνήλικοι, οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου, τὸ 18ον εἶτος τῆς ἡλικίας των.

(1) Τὸ ἐδάφιον 4 προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ 2115 νόμου. Μετὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ 747 Δικτάχ. καθ' ἣν τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρόστιμα καὶ δικαστικὰ ἐξόδα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν Ταμιῶν καὶ κατὰ τοὺς Νόμους περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, διὰ τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 56—58 εἰσπράττονται μόνον αἱ ἐπιδικασθείσαι ἀποζημιώσεις καὶ δικαστικὰ ὑπὲρ τοῦ παθόντος ἐξόδα ὡς καὶ τὰ σύλληπτρα, συνεπῶς ἐκ τοῦ κεμένου τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 56 εἶναι ἐξοβελιστέαι αἱ λέξεις «τοῦ προστίμου» αἵτινες διὰ τοῦτο ἐτέθησαν ἐν τῷ κεμένῳ ἐντὸς ἀγκυλῶν.

Κράτησις. Κατάσχεσις.

Ἄρθρον 57.

Ἐάν ὁ ἀγροφύλαξ δὲν ἐπιτύχη τὴν ἐκουσίαν εἰσπραξίν, προβαίνει εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ ὀφειλέτου ἐν τῷ κρατητηρίῳ τοῦ ἐγγυτέρου σταθμοῦ χωροφυλακτικῆς, ἐν ἐλλείψει ἄλλου ὀρισμένου μέρους. Προβληθεῖσης ἀντιρρήσεως κατὰ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, προσάγεται ὁ ὀφειλέτης ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου, ἵνα οὗτος ἀποφανθῇ. Ἡ διατροφή τῶν κρατουμένων γίνεται δαπάναις τῶν ἰδίων.

Ἐάν ἡ προσωπικὴ κράτησις ἀποβῇ ἀτελεσφόρητος ἢ ἂν δὲν χωρῇ τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ ἀγροφύλαξ προβαίνει εἰς κατάσχεσιν τῶν δεκτικῶν κατασχέσεως κινήτων πραγμάτων τοῦ ὀφειλέτου συντάσων ἔκθεσιν. Ὁ ὀφειλέτης ἢ πᾶς τρίτος δύναται νὰ προβῇ εἰς προφορικὴν ἢ ἔγγραφον ἀνακοπὴν κατὰ τῆς κατάσχεσεως ἐνώπιον τοῦ ἀγρονόμου, ὅστις ἀποφαίνεται, δυνάμενος καὶ ν' ἀναστείλῃ τὸν πλειστηριασμόν.

Πλειστηριασμός.

Ἄρθρον 58.

Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ ἀγροφύλαξ ἐκδίδει πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ εἶδος τῶν πραγμάτων, ὁ τόπος καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ. Τόπος ὀρίζεται τὸ ἐγγύτερον καὶ δημοσιώτερον ἄμα μέρος τῆς περιφερείας. Τὸ πρόγραμμα τοιχοκολλεῖται εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Ἡ τοιχοκόλλησις δεῖν νὰ γείνη δύο τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως καὶ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ. Γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγροφύλαξ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τούτου, περὶ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ προγράμματος, καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ὑπογράφονται καὶ οἱ τυχόν παρόντες ἐνδιαφερόμενοι, ἂν γινώσκωσι γράμματα ἢτοι ὁ ὀφειλέτης καὶ ὁ υπερβηματιστής.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πάντοτε ἀντὶ μετρητῶν ἀμέσως καταβαλλομένων. Ὁ ἀγροφύλαξ μετὰ τὴν ἀραίρεισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς διαδικασίας, πληρώνει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασματοῦ τὸν δικαιοῦχον, τὸ δὲ τυχὸν περίσσευμα ἀποδίδει εἰς τὸν κύριον τῶν πωληθέντων πραγμάτων.

Ὁ ὀφειλέτης δύναται μέχρι τῆς κενῆς ὑρώσεως καταβάλλων τὸ χρέος καὶ τὰ ἐξόδα νὰ μεταιώσῃ τὸν πλειστηριασμόν.

Ἄρθρον 59.

Ἐάν διὰ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐξόφλησις, ἢ δὲν ὑπάρχωσι κινήτὰ πρὸς κα-

τάσχεσιν, ὁ ἀγροφύλαξ παραδίδει εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸν πίνακα, οὗτος δὲ δύναται ἄνευ ἄλλου ἐκτελεστηρίου τύπου νὰ προβῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου ἢ κατάσχεσιν παρὰ τρίτῳ ἐκδίδων ἐπιταγήν, συμμορφούμενος δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀτέλεια.

Ἄρθρον 60. (1)

Πᾶσαι αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου συντασσόμεναι πράξεις, ἐκθέσεις, ἀντίγραφα ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου τέλους.

Διατυπώσεις.

Ἄρθρον 61.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντασσόμεναι ἐκθέσεις, πράξεις καὶ ἀποφάσεις δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὸ κύρος αὐτῶν νὰ περιβάλλωνται διὰ διατυπώσεων ἄλλων παρὰ τὰς ρητῶς ἐν αὐτῷ καθοριζομένης.

Διακοπαί.

Ἄρθρον 62.

Δικαστικαὶ διακοπαὶ ἢ δικαιοστάσιον δὲν ὑφίστανται ἐν τῇ ὁδικασίᾳ καὶ ἐκδικάσει τῶν περι ἀγροζημιῶν ὑποθέσεων.

Ψευδῆς βεβαίωσης.

Ἄρθρον 63.

Ἀγροφύλαξ ὅστις ἐν γνώσει διὰ τῶν ἐκθέσεων ἢ ἄλλων ἔγγραφων τοῦ ἢ προφορικῶς παρὰ τῷ ἀγρονόμῳ βεβαίωση ψευδῆ γεγονότα ἢ σχέσεις ὡς ἀληθῆ, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 281 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐκπίπτει δ' αὐτοδικαίως τῆς θέσεώς του ἅμα τῇ ἐκδόσει πρωτοδίκου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, μετὰ δὲ τὴν τελεσιδικίαν αὐτῆς καθίσταται ἀνίκανος εἰς ἀνάκτησιν οἰασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ πενταετίαν.

(1) Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθιερωμένη ἀτέλεια ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ διατάγματι ἀναφερομένων διαδικασιῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν, αἵτινες δέον νὰ υποβάλλωνται εἰς τέλη σημάτων, κατὰ τὸν νόμον ἈΧΚΕ' οὗτος ἢ ἰσχύς ἐπεξέταθῃ ἐν Κρήτῃ· τούτο δὲ διότι δὲν δύναται αἱ περι ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἀποφάσεις νὰ υπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πράξεων, ἃς διαλαμβάνει τὸ παρὸν ἄρθρον, καὶ διὰ τὰς ὁποίας εἰσήγαγε τὴν ἀτέλειαν. "Ὅρα ὑπ' ἀριθ. 61441 ἔτους 1915 διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. »... Γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι σχετικῶς πρὸς τὴν σήμερον τῶν πράξεων, ἔχει ἰσχύν τὸ ἄρθρον 60 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47 διατάγματος, καθ' ὃ πᾶσαι αἱ πράξεις, ἐκθέσεις, ἀντίγραφα κλπ. ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου. Εἰς ταύτας ὅμως δὲν δύναται νὰ υπαχθῶσιν αἱ περι ἐπιβολῆς ποινῆς ἀποφάσεις, αἵτινες δέον νὰ ὑπόκεινται εἰς τέλη σημάτων.»

Πραγματογνώμονες.

Ἄρθρον 64.

Ἐκαστος ἀγρονόμος ὀρίζει δύο ἢ τρεῖς πρᾶγματογνώμονας δι' ἐκάστην ἀγροτικήν περιφέρειαν. Ἐν περιπτώσει, ἀγροζήμιας ὁ ἀγροφύλαξ πρὸς ἐκτίμησιν τῆς γενομένης ζημίας προβαλεῖ ἄνευ ἀναβολῆς ἓνα ἢ δύο ἐκ τῶν ὀρισμένων πρᾶγματογνώμωνων, ἵνα συντάξωσιν ἐκθέσιν περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας. Συγχρόνως δὲ εἰδοποιεῖ τὸν τε ζημιωτὴν καὶ τὸν παθόντα νὰ παραστῶσιν ἂν θέλωσι κατὰ τὴν πρᾶγματογνωμοσύνην. Ἐὰν προφανῶς πρόκειται περὶ μικρᾶς ζημίας, κατωτέρας τῶν δραχ. 20, ὁ ἀγροφύλαξ δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ μόνος τὸ ποσοῦ τῆς ζημίας, μὴ προστρέχων εἰς τοὺς πρᾶγματογνώμονας, ἐκ τῶς ἂν ζητήσῃ τοῦτο ὁ ζημιωτὴς ἢ ὁ παθὼν, ὅτε ἢ πρόσληψις ἐνὶς ἢ πλείονων πρᾶγματογνώμωνων ἐπιβαλλεται.

Ἄρθρον 65.

Οἱ διωρισμένοι πρᾶγματογνώμονες ὑποχρεοῦνται προσκαλεῖσθαι νὰ προβαίνωσιν ἀμέσως εἰς τὴν πρᾶγματογνωμοσύνην καὶ τὴν συντάξιν τῆς ἐκθέσεως περὶ αὐτῆς. Ἐν ἀρνήσει καταδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου εἰς πρόστιμον δραχ. 3 ἕχρι 50· ομοίως καταδικάζονται καὶ ἐὰν ἐκ ραθυμίας μεγάλης ἢ δουλοῦς ἐπιστοποίησαν ἐν τῇ ἐκθέσει πράγματα ψευδῆ.

Οἱ πρᾶγματογνώμονες λαμβάνουσιν ὡς ἀποζημίωσιν ὅλου ἔμου δραχ. 4 τὸ πολὺ, κατὰ τὴν ἐκάστοτε κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου.

Ἄρθρον 66.

Ὁ ζημιωτὴς ἢ ὁ παθὼν δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ προσκαλέσῃ αὐτὸς ἰδίους πρᾶγματογνώμονας, ὧν τὴν ἐκθέσιν δύναται νὰ παραδώσῃ τῷ ἀγρονόμῳ, εἰς οὗ τὴν περαιτέρω κρίσιν ἀπόκειται ἡ ἐκτίμησις τῆς ἰδιωτικῆς τούτου πρᾶγματογνωμοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Εἰσφοραί.

Ἄρθρον 67 (1).

Αἱ πρὸς ἀντιμισθίαν τῶν ἀγροφυλάκων διατιθέμεναι χρηματικαὶ εἰσφοραί, περὶ ὧν προβλέπει τὸ καταργούμενον κατὰ τὰ λαμπὰ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 80 «περὶ ἀγροσυλαχικῆς», θέλωσιν εἰσφέρεισθαι ἐφεξῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· α') αἰετανομένου κατὰ 2 ο/ο τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν συγκαμιζομένων 2η-

(1) Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου παρετέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κατωτέρου ὑπ' ἀριθ. 825 Διατάγματος.

μητριακῶν προϊόντων, β') αὐξανόμενου γατὰ 2 ο/ο τοῦ φέρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν. Τῆς φροσολογίας ταύτης ἐξαιρεθῆσονται τὰ ἔλαια καὶ αἱ ἐλαίαι, περὶ ὧν ἀποδοι: κινῆται ὅτι: δι' ἐπισήμου ἐνώπιον συμβολαιογράφου γενομένης τράξεως ἠγοράσθησαν πρὸς ἐξαγωγὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καὶ γ') ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Νήσῳ διατρεφομένων αἰγῶν κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διακρίσεις: δι' ἐκάστην αἶγα διατρεφομένην ἔστω καὶ δι' ἐλάχιστον τμήμα τοῦ ἔτους εἰς μέρη πεδινὰ δραχ. 1 δι' ἐκάστην αἶγα διατρεφομένην διαρκῶς εἰς μέρη ὄρεινά λεπτά 60· δι' αἶγας ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων διατρεφομένας ὅμως διαρκῶς κατὰ κοπάδια λεπτά 30 δι' ἐκάστην· ἐρίφια ἡλικίας μέχρις 6 μηνῶν συμπληρωμένων ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τούτου.

Βεβαίωσις. Εἰσπραξις.

Ἄρθρον 68.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσφορῶν ὑπὸ τὰ ψηφία α' καὶ β' θέλει γίνεσθαι συγχρόνως καὶ δι' ἐνιαίας πράξεως μετὰ τῶν προαναφερομένων φερῶν, ἡ δὲ τῆς ὑπὸ τὸ ψηφίον γ' ὡς θέλει ὀρίσει ἡμέτερον διαταγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Γενικαὶ διατάξεις.

Προσόντα.

Ἄρθρον 69.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἡ Γ. Διοίκησις ἐν ἑλλείψει προσώπων καταλλήλων καὶ ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα διὰ τὰς θέσεις ἀρχηγῶν τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ ἀγρονόμων δύναται νὰ ποιήσῃται ἐλευθέρως ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων. Ἐὰν δὲ τὰ ἐκλεχθησόμενα οὕτω πρόσωπα ἀπολαύσῃν ἤδη μισθοῦ ἐλάττωτος, τὸ περιπλέον παρέχεται αὐτοῖς ὡς ἐπικμισθιον.

Ἰσχύς.

Ἄρθρον 70.

Διὰ διαταγμάτων Ἡμῶν ὀρισθήσεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὅλικῶς ἢ μερικῶς. Ἄλλ' ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 67 περὶ αὐξήσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἄρχεται ἅμα ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ νῦν ὑπάρχουσα κατὰ τόπους ἀροφυλακὴ ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα μέχρι τῆς ἐκασταχοῦ πραγματικῆς ἐγκαταστάσεως ἀροφυλάκων συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ.

Καταργήσεις.

Ἄρθρον 71.

Καταργοῦνται τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος 69 περὶ δήμων, καὶ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα 80 τῆς 14 Μαΐου 1911 περὶ ἀροφυλακῆς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Χανίοις τῇ 1 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Α. Ρούφος

ΑΓΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρου 4 τοῦ 747 Διατάγματος, καθ' ἡ ἐκάστη περιφέρεια Εἰρηνοδικείου ἀπετέλει καὶ ἀγρονομικὴν περιφέρειαν, ὑφισταμένην ἐφ' ὅσον μόνον ὑφίστατο καὶ ἡ εἰρηνοδικεῖα καὶ τοιαύτη, συνεστήθησαν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ 747 Διατάγματος καὶ δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς 317, 329 καὶ 335 ἔτους 1914 Διαταγμάτων τῆς Γεν. Διοικήσεως Κρήτης 26 τὸ ὅλον ἀγρονομεῖα, ἧτοι ἰσάριθμα πρὸς τὰς τότε ὑφισταμένας εἰρηνοδικεῖα καὶ περιφέρειαις.

Ὅτε ὅμως διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1914 Βατ. Διατάγματος τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 147 νόμου «περὶ δικαστικῆς ὀργανώσεως τῶν προσαρτηθεισῶν Χωρῶν», αἱ εἰρηνοδικεῖα καὶ περιφέρειαι Κρήτης περιορίσθησαν εἰς 23 τὸ ὅλον, ἐθεωρήθησαν ὡς καταργημένα καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ἀντιστοιχοῦντα τρία ἀγρονομεῖα, ἧτοι τὰ τῶν Ρουστίκων, (ὑπαχθὲν εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Ρεθύμνης), Ἀρχανῶν, (ὑπαχθὲν εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Ἡρακλείου) καὶ Βέρρων, (ὑπαχθὲν εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Μοιρῶν).

Ἐἴτα διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1916 Βατ. Διατάγματος, ἐκδοθέντος δυνάμει διατάξεως τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ 398 νόμου, καθ' ἣν καὶ ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι ἠδύνατο νὰ καθορισθῶσι διάφοροι τῶν κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις ὑφισταμένων» δηλαδὴ ἰσάριθμοι μὲν πρὸς τὰς ὑφισταμένας εἰρηνοδικεῖα καὶ περιφέρειαις πλὴν οὐχὶ ἀκριβῶς ἀντίστοιχοι πρὸς ταύτας, καθωρίσθησαν μὲν εἰς 23 πάλιν τὸ ὅλον αἱ ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι, καταργηθέντος τοῦ ἀγρονομείου Ἀγίου Νικολάου καὶ ὑπαχθέντος εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Νεαπόλεως, ὑποδιαφεθέντος δ' εἰς δύο τοῦ ἀγρονομείου Μυλοποτάμου, ἧτοι εἰς τ' ἀγρονομεῖα Πανόρμου καὶ Ἀνωγείων.

Κατόπιν, διὰ μὲν τοῦ ἀπὸ 44 Ὀκτωβρίου 1916 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐπικυρώθη τὸ ἀγρονομεῖον Ἀρχανῶν, διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1916 Διατάγματος τοῦ ἐν Κρήτῃ ἀντιπροσώπου τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως κ. Τουρμώκου ἐπικυρώθη τὸ ἀγρονομεῖον Ἀγίου Νικολάου, καὶ τέλος δι' ἑτέρου Διατάγματος κατηργήθη τὸ ἀγρονομεῖον Ἀνωγείων, συγχωνευθέντων αὐτῆς τῶν ἀγρονομείων Πανόρμου καὶ Ἀνωγείων εἰς ἓν τοιοῦτον, τὸ τοῦ Μυλοποτάμου, ὥστε ὁ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν ἀγρονομείων κατὰ τὰ τέλη 1916 ἦτο 24 τὸ ὅλον.

Ἐν τέλει διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1919 Β. Διατάγματος, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 1685 νόμου (δι' οὗ ἄρθρου ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 2 τοῦ 747 Διατάγματος) ἐπανιδρύθη τὸ ἀγρονομεῖον Ἀνωγειῶν (διαιρεθέντος αὐθις τοῦ ἀγρονομείου Μυλοποτάμου εἰς δύο ἀγρονομεία, τὸ τοῦ Πανόρμου καὶ τῶν Ἀνωγειῶν) ὑποδιερέθησαν δ' ἐπίσης τὸ μὲν ἀγρονομεῖον Μοιρῶν εἰς τὰ ἀγρονομεία Μοιρῶν καὶ Πυργιωτίσσης, τὸ δὲ ἀγρονομεῖον Σητείας εἰς τ' ἀγρονομεία Σητείας καὶ Τουρλωτῆς.

Ὡστε ὑφίσταται νῦν 27 τὸ ὅλον ἀγρονομεῖα, ὡς κάτωθι:

ΑΓΡΟΝΟΜΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

1) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χανίων, μὲ ἔδραν τὰ Χανιά, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Ἀκρωτηρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χαλέπα, Προφήτης Ἡλίας, Κορακίες, Μπάρμπος μετὰ τῶν πέριξ μετοχιῶν, Κουρουπιδιανά, Κικμπάνι, Χωραφάκια, Πλακούρες, Ἀρῶνι, Πιθάρι, Ἀργουλιδές, Μονὴ Γουβερνέτου, Γκαλαγκιάδο, Καθιανὰ, Στέρναις, Περβολίτσα, Νησίς Σούδας, Ἀγ. Τριάς, Καλόρουμα, Μουζαρά, Χορδάκι, Ριζόκυλοπον καὶ Ἀγ. Ματθαίος.

2) Σούδας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σούδα, Μετόχι, Ντανά, Τσικαλαριά, Μαλάξα, Νεροκούρου, Ζουμπιανὰ μετὰ τῶν πέριξ μετοχιῶν, Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς, Κατσιφარიανὰ μετὰ τῶν πέριξ μετοχιῶν.

3) Κεραμειῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δρακῶνα, Πλατυβάλα, Ἀλωνάνι, Θυμιά, Σπηλιάρια, Τσιχοπήγαδο, Σκουραγλάδα, Γερολάκκου, Κάτω Γερολάκκου, Σχορδουλιάνα, Τσουβαλιανὰ, Κάμπος, Τσακίστρα, Μαδαροῦ, Λούλου, Παναγιὰ, Ἀγ. Γεώργιος, Ἀγλάβες, Ἀλετρουδάρι, Χωραφιανὰ, Κοτόπουλα, Κατωχώρι, Μαχαβελιανὰ.

4) Νέας Χώρας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μουρνιές μετὰ τῶν πέριξ μετοχιῶν: Περιβόλια, Γαρούπα, Ψυλλιανὰ, Κερνηγιανὰ, Κατσιτροχώρι, Πύργος, Νέα Χώρα, Βαρῶσι, Τοκαλι μετὰ τῶν ἐγγύς μετοχιῶν.

5) Γαλατῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δαράτσου, Μακρυτειχος, Βαμβακόπουλο, Γαλατῶν, Τηγανίτης, Στρατῶνα, Βα

ρύπετρο, Λαγιδέ, Μυλωνιανά, Ἀγ. Κυριακή, Ἀγ. Μαρίνα, Σιελός, Πλατανιάς.

2) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀλικιανού, με ἔδραν Ἀλικιανού, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Λάγκων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μεσκλά, Ζυύρβα, Θέρισσο, Σχορδαλοῦ, Καρές, Καράνου, Σκαριδάκια, Πρασές, Σέμπρωνα-Χωστή, Σκίδια, Ὀρθοῦνι, Παπαδιανά.

2) Ἀλικιανού, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Φαυρνέ, Σικηνέ, Κυρτομάδα, Ἀγκιά, Ἐπισκοπή, Δρακιανά, Ντερέ, Σκονίζο, Κουφό, Πατελάρι, Φαθαγιάννα, Μπαμπιόλο, Ἀποθῆκες, Ματωλιόπουλο, Σηφιανά.

3) Πύργου Ψηλονέρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄνω Μόδι, Κάτω Μόδι, Ξεμιοχώρι, Λουτράκι, Ξηρόκαμπος, Κοντομαρί, Μάλευε, Πύργος Ψηλονέρου, Ψείρες, Μαρριανά, Βρούσες, Ντελῆ Μανωλιανά, Ξαμουβοχώρι, Βλαχερωνίτσα, Συρίλι, Πασαλιανά, Λίμνη, Κερατίδι, Καμισιανά, Ζουνάκι, Λευοιανά, Κορδελῆ, Χρυσιανά, Χ' Καλλιοντζῆ, Νέο Χωριό, Καφούρας, Μουλαμεριανά, Μουρτζιανά.

3) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Κολομβάριου (Κισσάμου), με ἔδραν τὸ Κολομβάριον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Κολομβάριου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γρουμπηλιανά, Μαραθοκεφάλαια, Κλαδουριανά, Γωνιά, Ἀφράτα, Ἀστράτηγος, Ροδικοῦ, Ἄσπρα Νερά, Ραβδοῦχα, Καμάρα, Μελισσουργιό, Βένι, Νογιά, Πλακάλωνα, Πισκοπή, Βασιλόπουλο, Καρθιανά, Γερακιανά, Δρακῶνα, Σπηλιά, Δαρμαροχώρι, Κάτω καὶ Ἐπάνω Βοῦδες, Σκαφιῶτο, Μοθιανά, Σκουτελῶνα, Ραπανιανά, Καμισιανὰ Δέμπλα, Πυλεμάργι, Παθιασιανά, Χαρθάτα καὶ Γερεβοδιανά.

2) Δρομινέρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μούλετι, Σφενδιλιανά, Ποντικιανά, Γαβαλομούρι, Νέμπρος, Βουκολίες, Ἀνώσκελι, Κουμαρές, Γλώσσα, Σχορδουλιά, Χατζῆ Τραχανοῦ, Κεφάλες, Πλατανές, Ροῦματα, Κακόπετρος, Φωτακάδα καὶ Σουλιανά.

3) Πανεθύμου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Λιριδιανά, Μεσονῆσι, Φαλειλιανά, Ἀστρακος, Κρύα Βρούσι, Ἅγιος Ἀντωνίος, Καραῖς, Βασιλιανά, Ζυμβραγοῦ, Πανέθυμος, Πρόδρομος, Σάσολος, Μεσούλια, Γρά-νερά, Μαλάθυρος, Μουρί, Μάκρωνας, Ἀρμενοχωριό, Χουδαλιανά, Κερά, Ρόκια, Περωλάκια, Κοτσιανά, Σφακοπηγάδι, καὶ Τρία Ἀλώνια.

4) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Καστελ

λίου (Κισσάμου), με ἔδραν τὸ Καστέλλι, περιλαμβάνουσι τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Καστελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καστέλλι, Πύργος, Κουνουπίτσα, Καυάρα, Κάτω Παλαιόκαστρον, Προβεδιανά, Μαρεδιανά, Βαρδιανά, Σβουργιανά, Καλσρυγιανά, Μετόχιον Κερά, Καλουδιανά, Κουρφαλώνα, Μπαντουργιανά, Γερωνυμιανά, Τυφλός, Δραπανιάς, Νοπήγια, Ποταμιδιά, Χαιρεθιανά, Κουρθιανά, Κόκκινον Μετόχι, Μπᾶ Ἀχμέτ, Συρικόροι, Κατσικανταρισιά, Τσιγλιανά, Πάνω Παλαιόκαστρον, Γρηγοριανά, Γαλουβά, Δουσακός, Μεράδες, Πατεριανά, Καναβά, Καλάθηνες, Τοπόλια, Καψιανά, Νησί Βουργάρο, Ἀϊ-Κυργιάννη, Τσουρουιανά, Κουκουναρά, Τσικαλαριά, Χαλέπα, Χορθεθιανά, Παντεσιανά, Σκουλουδιανά καὶ Χουρχουλιανά.

2) Λαρδᾶ Μεσογείων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σφηνάροι, Πόρος Μεσόγεια, Πλάτανος, Βούσες, Ἄγιοι Πάντες, Μπενιουδανά, Ἀκτὴ, Λαρδᾶ, Κομάρτσο, Ζερβιανά, Φουρνάδο, Ἅγιος Γεώργιος, Νιδ Χωριό, Κάλυβος, μετὰ τῶν περὶ ἐ συνοικισμῶν καὶ τῆς νησίδος Γραμβούσης.

3) Ἰναχωρίων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάμπος, Μελισσιά, Ἀμυγδαλοκεφάλι, Κεραμωτὴ, Κεφάλι, Σημαντηριανά, Παπαδιανά, Ἄερνός, Κούνεσι, Πλοκαμιανά, Περιβόλια, Τζιτζιφιά, Μονὴ Χρυσσοκαλιωτίσσης, Σιτόμιον, Λοῦχι, Ἐλος, Λίμνη, Ρογδιά, Βλάτος καὶ Κατσομκτάδο.

Ἐπιπροσάρτωνται (1) εἰς τὴν ἀγρονομικὴν περιφέρειαν Καστελλίου—Κισσάμου καὶ εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν Ἰναχωρίων, ἀποσπώμεναι ἐκ τῆς ἀγρονομικῆς περιφερείας Κινδάνου αἱ ἐξῆς κτηματικαὶ ἐπιτάσεις :

α') Ἐκεῖναι αἱ κτηματικαὶ ἐπιτάσεις τῶν χωρίων Καλαμίου, Κούτσουρος καὶ Ἁγίων Θεοδώρων, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ, ἣτις ἀρχομένη ἀπὸ τὴν παραλίαν Ἐλαφονησίου καὶ Γερτίμη Ρυάκι, ἀνέρχεται εἰς θέσιν Κάτω - Σταυροῦ - Πόρος καὶ καταλήγει εἰς τὴν κορυφὴν Ἁγίου Δικαίου.

β') Αἱ κτηματικαὶ ἐπιτάσεις τῶν χωρίων Χουμισιανά, Φάργγι καὶ Σηλαβοπούλα, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ, ἣτις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κορυφῆς Ἁγ. Δικαίου, κατέρχεται εἰς τὴν θέσιν Ἀστιβιδωτῆ μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ Κουφῆ - Καρὰ (οὖνινοσ ὀλόκληρος ἡ περιφέρεια ἀποσπᾶται εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Καστελλίου) καὶ καταλήγει εἰς θέσιν Ἁγουσιανά.

(1) Αἱ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν διατάξεις προσετέθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1919 Βασ. Διατάγματος.

γ') Αἱ κτηματικαὶ ἐκτάσεις τῶν χωρίων Στροβιές, Καμηλιανῶν, Τζιανιανῶν καὶ Κοντουδιανῶν, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ ἤτις ἀρχομένη ἀπὸ τῆν Καμηλιανὴν κορυφὴν καὶ διήκουσα ὀριζοντίως πρὸς τὴν ἀμπελον τοῦ Καμήλου μέχρι τῆς συνοικίας Καμηλιανῆς, ἀνέρχεται εἰτα τὴν κορυφογραμμὴν Ἁγίου Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ κατὰ τὴν Τζιανιανὴν κορυφὴν σημείου τοῦ χωρισμοῦ τῶν ὑδάτων καὶ καταλήγει εἰς θέσιν Μαυρογάρακα.

5) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Κανδάνου (Σέλινοῦ), με ἔδραν τὸν Κάνδανον (Σέλινον), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Κανδάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάνδανος, Κουφαλωτός, Τσυχκαρλιανῆς, Μπενουδιανῆς, Καβαλιανῆς, Βαμβεκάδος, Λαμπεριανῆς, Σιδεργιανῆς, Πασαλιανῆς, Κατσιγιανιανῆς, Τριγῶνο, Τζεβρεμιανῆς, Πετελιγιανῆς, Τραχιντάκο, Χατζουδιανῆς, Σκουδιανῆς, Ἀγακιανῆς, Ἀνησαράκι, Σπίνα, Πλεμενιανῆς, Γρηγοριανῆς, Μανωλιανῆς, Κοπετοῦς, Δρύς, Μοτζιανῆς, Φλώρια, Σελιά, Κοντουδιανῆς, Τζιανιανῆς, Μυλωνές, Καμιλιανῆς, Στροβιές, Ἀληγοί, Ψαριανῆς.

2) Ἀρχιστρατήγου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀρχιστρατήγου, Κάδρος, Βορεινὸς, Περιανῆς, Ἀγ. Ἰωάννης, Πιτσιανῆς, Νεραντζιά, Κομποτιανῆς, Τζιναλιανῆς, Μποτονιαῆς, Λιγχιανῆς, Παρδαλιανῆς, Ἀβδουλιανῆς, Παπαλιανῆς, Ἀρμῆ, Κανισκάδος, Μενιανῆς, Λίμνη, Ἀμουσλιανῆς, Ξενιανῆς, Μαχιά, Παλληκκριανῆς, Λυτσαρδιανῆς, Κουλουρίδα καὶ Σφακός.

3) Παλαιοχώρας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Παλαιὸς χωρ, Μόλος, Κερατιδέ, Ἀτσαλιανῆς, Βασιλάκη, Ἀσφεντηλέ, Πλατανέ, Προδρόμι, Ἀνύδρι, Ἀζωγερῆς, Ἀγλαδιάνες, Στράτσι, Σπανιάκο, Κάλαμος καὶ Βληθιά.

4) Πελεκάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Βευτᾶς, Κατσεβλιανῆς, Βαρδιανῆς, Λειβάδι, Φαλεργιανῆς, Φραμένο, Σαρακίνο, Κοντοκυνῆγ, Κεφάλι, Καρπατσουλιανῆς, Βεριδιανῆς, Χύδρου, Γρηγοριανῆς, Δελιανῆς, Μπεγιανῆς, Σταυρός, Χορῆ, Κούτουρος, Ἀζωγερῆς, Μουχταδιανῆς, Σιλαδοπούλα, Κάλαιμοῦ, Κομισιανῆς, Σφακιά, Ἀγ. Θεόδωρος, Βαθύρευμα, Βοδιανῆς, Τσιτσιανῆς, Φαράγγι καὶ Μουστάκος.

5) Καμπανοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καμπανοῦ, Μαράλια, Βρέ, Σκάφη, Ἀργαστήρι, Τζαγκαριάνο, Τσιτσιανῆς, Πρινέ, Ἀπανοχώρι, Ἀγία Εἰρήνη.

6) Ἐλύρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ροδοβάνι, Ἀγριλέ, Λειβάδα, Τεμέντα, Μόζα, Παπαδιανῆς, Ἀηδονοί, Μερτές, Καμάρια, Μονή, Λειβαδάς, Κουτσογέρακο καὶ Σούγια.

6) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Βάμου (Ἀποκορώνου), με ἔδραν τὸν Βάμον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Βάμου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Βάμος, Καλαμίτσι-Ἀλεξάνδρου, Καλαμίτσι-Ἀμυγδαλί, Δικοτιναρά, Σελιά, Σούρη, Λισάρδα, Ἐπάνω Κεφαλᾶς, Κάτω Κεφαλᾶς, Ἐηροστέρι, Παληαλῶνι, Δράπανος, Γαβαλοχώρι καὶ Ντολιανά.

2) Ἀρμένων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀρμένιοι, Νιὸ Χωριό, Σαμωνᾶς, Μαχιροί, Πρόβαρμα, Στύλος, Μυγάλα Χωράφια, Καλύβες, Πλάκα, Κόκκινο Χωριό.

3) Φρές, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Φρές, Τζιτζιφές, Νίτος, Βαφές, Πεμόνια, Κάινα, Νεροχώρι, Παῖδοχώρι, Ραμνή, Κραῖς καὶ Μελιδόνι.

4) Γεργιουπόλειως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐμπρόσνερος, Βατουδιάρη, Ἀλίκαιπος, Φίλιππος, Μάζα, Χάμπαθα, Φονέ, Γερωγιούπολις, Μαθέ, Μουρί, Κουρνᾶ, Κάστελλος, Πάτρημα, Φυλακή, Δράμια, Γωνιὰ καὶ Ἐξώπολις.

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

7) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χώρας Σφακίων, με ἔδραν τὴν Χώραν Σφακίων, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Χώρας Σφακίων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χώραν Σφακίων, Κομητάδες, Βρασιῶν, Μυροὶ καὶ νῆσος Γαυδος.

2) Ἀνωπόλειως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀνώπολις, Ἀράδινα, Ἅγιος Ἰωάννης, Ἁγία Ρούμελη, Σαμαριά, Λειβαδιανά καὶ Λουτρό.

3) Ἀσκύφου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀσκύφου καὶ Ἰμβρος.

4) Καλλικράτους, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλλικράτη, Ἀσφένδες, Βευβά, ἘΝεμικιανὰ, Κολοκασιά, Παισιανό, Καψοδάσος, Σκαλωτὴ καὶ Ἀργουλέ.

8) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ρεθύμνης, με ἔδραν τὸ Ρέθυμνον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Ρεθύμνης, περιλαμβάνουσα τὸ Ρέθυμνον καὶ τὰ χωρία Γάλλου, Περβόλια, Μυσίρια, Ἐηρὸ Χωριό, Γιαννοῦδι, Κάτω Μύλους καὶ Ἅγ. Μάρκος.

2) Βρύσινας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πρασές, Χρωμαναστῆρι, Καπεδιανά, Ἀρμένιοι, Κάστελος, Ἀμπελάκι, Σελί, Ὀρος, Ρουσοσπητι, Κοψίμους μετὰ τῶν περὶ αὐτὰ συνοικισμῶν.

3) Ἀρκαδίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀδελφί, Πηγγί, Λούτρα, Μέση, Μαρουλά, Ἀστέρι, Μπακαλοχώρι, Πίρι, Ἀμνάτο, Κυριανά, Χάρκια (μετὰ τῶν περὶ αὐτὰ συνοικισμῶν) καὶ τὰς ἱερὰς Μονὰς Ἀρκαδίου καὶ Ἀρσανίου.

4) Ρουστίκων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ρούστικα, Παλαίλιμος, Καλονόχτι, Σαΐτούρες, Μοῦνηςος, Ἁγ. Κωνσταντίνος, Ζουρίδι, Νησί καὶ Ἁγιος Γεώργιος.

5) Ἐπισκοπῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐπισκοπή, Κωρωτή, Κούφηκαὶ Ἀρκούθαινα.

6) Ἀργυρουπόλειος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀργυρούπλις, Κάτω Πόρο, Βιλαντρέδο καὶ Βελονάδα.

7) Μυριοκεφάνων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μυριοκέφαλα, Μαρτυροῦ, Ἀρολίθι καὶ Ἀλῶνες.

8) Βαρσαμονέρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄνω Βαρσαμόνερο, Ἄνω καὶ Κάτω Μαλάκι, Μουλαλή Μετόχι, Μονασπίρι, Ἁγ. Ἀνδρέας, Κάτω Βαρσαμόνερο καὶ Μετόχι.

9) Ἀτσιποπούλου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀτσιπόπουλο, Πρινέ, Γεράνι, Βεδέρους, καὶ Μικρὰ Κωνιά.

9) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀγ. Βασίλειου, μὲ ἔδραν τὸ χωρίον Σπήλι, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Σπήλι, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σπήλι, Μορνέζ, Δκριδιανά, Καρίνες, Μιξόρρομα, Λαμπινή, Ἁγιά Πελαγία, Φραττί, Κοξασρέ, Παλαιόλουτρα, Ἁγ. Βασίλειος, Ἀγκουσελιανά, Ἀτσιπάδες, Τσικαλοριά, Ἁγ. Ἰωάννης καὶ Κολή Σουιά.

2) Μελάμπων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μέλαμπες, Σκατούρια, Ἁγιος Γαλήνης, Ὀρνέ καὶ Κρύα Βρύσι.

3) Κουμίων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κούμια, Βρύσες, Πλατανέ, Δομασεργιό, Δρύμισκο, Ἀκτοῦντα, Κεραμέ, Ἀγαλλιανού, Λίγκραις, Ἀδρακτος, Βάτο, Κισσός, Ἁγ. Ἰωάννης καὶ Ἀλωτό.

4) Σελιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σελιά, Φοινικιά, Μόρθιο, Γιαννιού, Μαριού, Ροδάκινο, Λευκόγεια, Ἀσώματος, καὶ Μονή Πρέβεση.

10) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀμαρίου, μὲ ἔδραν τὸ Νεῦς Ἀμάρι, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Νεῦς Ἀμαρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Νεῦς Ἀμάρι, Ὀψηγιά, Μαναστηράκι, Βισταγή, Μανή Ἀσωμάτων, Βυζάρι, Φουρφουρά, Πλατάνια, Ἀποσέτι (Πετροχώρι) καὶ Λαμπιώτες.

2) Μέρωνος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μέρωνας, Ἀποστόλους, Θρόνος, Ἐλησίδι, Καλογέρου, Γέννα, Παντάνασσα.

Βένι, Πατσό, Βολιῶνες, Φραγκάκι, Μετόχι, Γερακάρι, Μεσο-
νήσια, Ἐλένης, Βρύσες, Σμηλιαῖς, Καρδάκι, Γουργούθοι, Ἄνω
Μέρος, Δρυγῆς καὶ Χορδάκι.

3) Ἀποδοῦλου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀποδοῦλου, Ρί-
ζικος, Βαθιακό, Ἄγ. Παρασκευή, Κουρπάδο, Βραμόνερο, Ψα-
ρές, Ἐληές, Ξυλομαχαίρι, Λαγκούφα, Γοιμαρᾶς, Λοχριά, Ἄρ-
δαχτος, Πλάτανος, Σάτα, Νίθουρι, Ἄγ. Ἰωάννης καὶ Κου-
ρούτες.

11) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἄνω γειῶν,
μὲ ἔδραν τὰ Ἀνώγεια καὶ μὲ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας :

α') Ἀνωγείων, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Ἀνώγεια, Κα-
μαρωτότη, Ζωνιανά, Ἀξόν καὶ Λειβάδια.

β') Ἀσυρώτων, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Ἀσυρώτης,
Ἰμώνα, Χῶνος, Ἀλώτιδες, Δαμάσιος, Θεοδώρα, Μακρυ-
γιάννη, Μοῆν Χαλέπας, Ἀγρίδια, Καστεμάνου, Τσαχιανά,
Κλεψίμια, Σεΐτες καὶ Μοῆν Βοσάκου.

γ') Γαράζου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Γαράζου, Μουρ-
ζιανά, Ἐπισκοπίων, Δαφνέδες, Ἄγιον Ἰωάννην, Μοῦσι, Ὀ-
μάλα, Φαράτσι, Ἀνεμόμυλον, Βένι, Λειβάδια, Κράνα, Δι-
σχοῦρι, Χειλιανά καὶ Πλαδιανά.

12) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Πάνορμου,
μὲ ἔδραν τὸ Πάνορμον καὶ μὲ ἀγροτικὰς περιφερείας :

α') Μελιδονίου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Μελιδόνη,
Ἄγιοῦν, Ἀγλαδάκαμπον, Ρουμελή, Σκεπαστή, Μπαλή, Ἐ-
ξάντη, Βλιγάδα καὶ Πάνορμον.

β') Χουμερίου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Χουμέρι, Δα-
μάβολο, Καστρί, Μοῦδρον, Ἀβδανίτες, Ἀργουλιό, Ἄγιον
Μάμα, Ἀβδελῆ, Κεραμωτά, Γαρίπα, Μελισσουργάκι, Πα-
σαλίτης, Καλανδαρὲ καὶ Καλαμά.

γ') Ἐλευθερναίων, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Πρινέ,
Ἀναγουρδομέτοχα, Λαγκά, Πλευριανά, Βεργιανά, Σταυρωμέ-
νου, Μαργαρίτες, Τριπόδου, Κυνηγιανά, Ὀρθέ, Πέραμα,
Ἄρφα, Ἀγγελιανά-Μετόχι, Σιδιλούσια, Ἐρσοι, Ροῦπες,
Βεραν, Ἐπισκοπήν, Πρίνον, Κάιναρτζέν, Λατζιμάν, Σκορδύ-
λου, Καλέργου καὶ Δαμάβέλο.

ΑΓΡΟΝΟΜΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

13) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἡρακλείου,
μὲ ἔδραν τὸ Ἡράκλειον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς
περιφερείας :

α') Ἡρακλείου, περιλαμβάνουσα τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ χω-
ρία : Ἄνω Τάμπια, Μεσηγρία, Ἄγιος Ἰωάννης, Μεσαμπε-
λιές, Φορτίτσα, Ματταμπᾶς, Τὸπ-ἀλτί, Μετόχια, Φοινικιά.
Μετόχια Φοινικιάς, Τεπές, Ἀθάνατος καὶ Κορώνη-Μαγαρά

β') Σκαλιού, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σκαλί, Με-
τόχια, Καρταροῦ, Μπομπαλή, Πρασᾶς, Μαφεζέ, Σωμαροῦς
καὶ Ἐληά.

γ') Γάζι, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γάζι, Μετόχια-Τσαλι-
κάνη, Χ'' Καντεράκι, Βιστάκι, Ἀγάπου, Τζωρπατζάνο, Μα-
κράκηδων, Σκαφιδάρᾶς καὶ τὰ χωρία Καδροχώρι καὶ Ἀστυ-
ράκι.

14) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀρχανῶν,
μὲ ἔδραν τὰς Ἀρχάνας καὶ μὲ ἀγροτικὰς περιφερείας :

α') Ἀρχανῶν, περιλαμβάνουσα τὴν κοινότητα Ἀρχανῶν
καὶ τὰ χωρία Κάτω Ἀρχάνας, καὶ Βαθύπειρα.

β') Κανλι-Καστελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κανλι-
Καστέλλι καὶ τὰ Μετόχια Τζαγκαράκι, Δουρπουτζοῦ, Πύρ-
γος καὶ Σινάπι.

γ') Καλοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλοῦ, Καρκαδιώ-
τισσα, Γαλένι, Ρουκάνι, Γένα Κόλοφνα καὶ τὸ Μετόχιον
Ἀστράτηγος.

δ') Βασιλειῶν, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Βασιλαιῶς, Ἀγ.
Σύλλας, Ἀγ. Βλάσσης, Μαλλάδες, Ζερβοῦ Μετόχι, Σύλ-
λαμος, Στεργιανό, Λιμοχώρι, Χωριδάκι, Μετόχια Ἀγ. Εἰ-
ρήνης, Μαθαλίτης, Ἑλληνικά, Μακρύτοιχος, Τεκές, Τιμούρ
μπαρμπά, Τεκέ-Χανιάλι, Γούρνες καὶ Στρεϊακοῦ Μετόχι.

15) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀγ. Μύρωνος,
μὲ ἔδραν τὸν Ἀγ. Μύρων, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς
ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Ἀγίου Μύρονος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀγ. Μύρων,
Πυργοῦ, Πονταμόδι, Πετροκέφαλο, Σταυράκια, Βούτες, Κα-
λέσσα καὶ Γουφράκια.

2) Ρογδιᾶς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ρογδιά, Τύλισσος,
Ἀσφυράκι, Μάραθος, Ἀγλάδι, Φόδελε καὶ τὰς Μονὰς Σαβ-
βαθιανοῦ καὶ Ἀγ. Παντελεήμονος.

3) Κρουσῶνος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κρουσῶνας,
Σάργο, Κιθαρίδα, Λουτράκι, Μοναί : Ἱερουσαλήμ, Καθα-
λαρῆς καὶ Ἀγίου Γεωργίου, Γοργολαίνη, Κορφές, Ἐπάνω
Ἀσύτες, Κάτω Ἀσύτες, Νύφη καὶ Πρινιας.

4) Δαφνῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δαφναῖς, Ξεροληά,
Σάββα, Βενεράτο, Μονὴ Πολιανῆς, Βλαχιανά, Κεράσα καὶ
Αὐγενική.

5) Γωνιῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γωνιές, Καμαράνι, Μονὴ Κεραμοῦτσι καὶ Καμάρι.

16) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Καστελλίου (Πεδιάδος), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Καστελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καστέλλι Διαβαϊδέ, Ἄγ Παρασκευή, Λιλιανά, Βαρβάρα, Γαλιλιανά, Σκληβερωχώρι, Καρδουλιανά, Λαγοῦ, Μπιτζαριανά, Τζέγκουνα, Πηγαῖοδουρι, Κασταμνίτσα, Ἀμαριανά, Ξειδάς, Μαθιά καὶ Ἄσκις.

2) Θραψανοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Θραψανό, Μουκτάρη, Βόνη, Ζωφόροι, Σαμπάς, Ἀπόστολοι καὶ Σμάρι.

3) Παναγιᾶς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Παναγιά, Νιπηδητός, Γεράκι, Ἀρμάχα, Κασάνος, Αὐλή, Ρουσιχώρια, Ἐμπαρὰς, Ξεινάκος, Κατωφύγι, Μηλιαράδο, Θωμαδιάνο, Μάρθα, Ἄφρατι καὶ Καραβάδο.

4) Ἄγ. Παρασκευῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄγιες Παρασκευῆς, Βαρβάροι, Ἄσπριτσι, Καλιό, Γαλατιᾶς, Ἄλάνγι Μελέπτες, Ἄστρακοί, Σκυλλοί, Ἄγ. Βασίλειος, Χουδέτσι, Πεζά, Καταλαγάρι, Κουνάβη καὶ Μετόχι Καπνιστοῦ.

17) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χερσονήσου (Πεδιάδος), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Χερσονήσου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χερσονήσος, λιμὴν Χερσονήσου, Πισκοπιανό, Κουτουλουφάρι καὶ Μάλια.

2) Ἄβδου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία, Ἄβδου, Μοχός, Κράσι, Κερά, Γωνιές, Ποταμιές καὶ Σενδίλι.

3) Καλοῦ Χωριοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλὸ-Χωριό, Γεῦδες, Κόξαρη, Χαρὰσὸ καὶ Σιοτεινό.

4) Ἐπισκοπῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐπισκοπή, Σιγυρικεφάλι, Γαλίφα, Αἰτάνια, Γάλιπε, Σταμνά, Σκόπελα, Ἀνώπολις, Ἐπάνω καὶ Κάτω Βάθια, Γοῦρνες καὶ Κανούργιο Χωριό.

18) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Πύργου (Μονοφασίου), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Πύργου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πύργος, Ροτάσι, Μεσοχωριό, Ἄγευτριᾶς, Ἐθιά, Μουρνό, Πρινά, Δοράνι, Πραιτόρια, Γενοῦσι, Μετόχι, Χάρακας, Ἄγια Φωθιά, Στέρνες, Παράνυφοι, Πλατανιά, Ἄγιος Νικόλαος, Ἀποῖνι, Βελοῦλι, Μετόχι-Σολαρά, Ἀσῆμι Ἀμύγδαλος, Στάβγιες, Φουρναφάργγο, Δούκια, Κουμάσα, Καπετανιανά, Βαγιονιά, Γαγκάλες,

Στόλοι, Λούρες, 'Ατσιπάδες, 'Επάνω και Κάτω 'Ακρια, Μωριας, Διονύσι, Παναγιά, 'Ακάμαντος και Κάρια.

2) Σχοινιά, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σχοινιάς, Δερμάτι, Φαβριανά, Κάτω Καστελλιάνα, 'Ινι, Μοναστηράκι, Λαγούτα, Μιτσιτσίρι, Μαχαιρά, Σωρακιανά, Βακιώτες, Καλύβια, Γαρίπα, Νεοχώρι, Φιλίππο, 'Αγιοι 'Απόστολοι, Δραπέτι, Μπαδιά, Κατσικάλι και Τουρλωτή.

3) 'Αγκαλοχωρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία 'Αγκαλοχωρί, 'Αλητζανή, Χουμέρι, Πατσιδέρος, Γουρνιά, Στάργουζότα, Μηλιαριά, Βιτσιλιά, Πάρτυρα, Βουτουφού, 'Ατσιπάδες, 'Επάνω και Κάτω Πουλιά, Καλό-Χωριό, Χαντρώ, 'Αγ. Σεμνή, Γάσι, Μουσουτά, Πισκοπή, Χιλασός, Τεφέλι, Πλακιώτισσα, Λιγόρτυνος, Κεφαλάδο, Καμάρες, Αποσάλεμι, Πυράθι, 'Αμουργέλλες, 'Αρμανώγεια, Παρθένι, 'Αγ. Γεώργιος, 'Επανωσήφης, Καλό-Χωριό, Χιράκι, Νιόπετα και Πετροκεφάλι.

4) Μεγάλης Βρύσεως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Λαρόνι, Κοντού, Τσιφούτ Καστέλλι, Βοριάς, Μελιδοχωρί, Μαδές, Δαμάνια, Κεφάλι, 'Αρκάδι, Δούλι, 'Ινια, Βαλιή, Μεγάλη Βρύσις, Πρεβελιανά, 'Αγ. Θωμάς, 'Αρδάχθια, Μετόχια 'Αγ. Βασίλαρας, 'Αξέντι, Κάτω Μούλια, Γράντος και Βορού.

19) 'Αγρονομική περιφέρεια Μοιρών, με ἔδραν τὰς Μοίρας, με ἀγροτικές περιφέρειας :

α') Μοιρών, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Μοίρας, Βρέλι, Σεφεριάνα, Καστελλιάνα, 'Απόλυχον, Μπόμπιαν, 'Αλφεινήν, Πέρι και Πηγαϊδάκια.

β') 'Αμπελούζου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία 'Αμπελούζο, Καστέλλια, Ρουφάν, Πλουτής, Κερμουσί, Μορώνι, 'Αγιοι Δέκα, Μητρόπολι, Βουρβουλίτην, και Χουστουλιανά.

γ') Πλάτανου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία - Πλάτανον, Πλώραν, Τρύπητήν, Μονήν 'Αμπεζανών, 'Αγιον Κύριλλον, 'Αντισκάρι, Βασιλικά, 'Ανώγεια, Φλαθιάμες, 'Απετοκάρι, Κανδύλαν, Βασιλικήν, Μιαρούν και Κράτον.

δ') Ζαρά, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Ζαρόν, Φαρέ, Κοῦρτες, Δρόσον, Παναγίαν, Παλιόμον, Βορρίζα, Λουμάν, Μετόχιον - Γέγερης, 'Απομαρυάν, Νιθρητόν, Μάμρες, Καλαθιανά, Πανασσόν, Ραφήν και 'Επάνω-Μούλια.

20) 'Αγρονομική περιφέρεια Πυργιωτίσσης, με ἔδραν τὸ Τυμπάκι, με τὰς ἀγροτικές περιφέρειας :

α') Τυμπακίου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Τυμπάκι, Κλήμα, 'Αγίαν Τριάδα και Λαγόλιο.

β') Βόρρων, περιλαμβάνουσαν τὰ μετόχια και χωρία Βορροῖς, Χατζηδιανά, Τζωρτζιανά, Ψαρουλιανά, Μπαρμπεγιανά,

Μακρθιανά, Καλύβια, Φανερωμένη, Βεργιανά, Ρωγιανά, Ζα-
ραχιανά, Παπαδιανά και "Αγιον 'Ιωάννην.

γ') Σίββας, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία Σίββα, Καμιλιάρι,
Πιτσιδιά, "Ορμον-Ματαλά, Καλούς, Λειμνωίτας, Γιαλομονό-
χωρο, Μονήν 'Οδηγητρίας, Λίστορον, Κουσές και Πητροκε-
φάλι.

δ') Μαγαρικάρι, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία και μετόχια.
Μαγαρικάρι, Καυάρες, Τεμενέλι, Γρηγορίαν, Σκούρβουλα,
Κισσούς, Πυρήνες, Σουλιανά, Χαλιλιανά, Καταρθιανά, Τσουρ-
νουδιανά, Χαρχατσάκι, Μίτων, Καλοχωραφίτην, Πίσω-Ρούμα
και Κάτω-Μετόχι.

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΣΗΘΙΟΥ

21) 'Αγρονομική περιφέρεια Πεύκου—
Βιάνου, με έδραν τὸν Πεύκον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς
ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Βιάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία "Ανω και Κάτω Βιάνου,
Λουτράκι, Πλάκα και Χόντρον.

2) 'Αμυρῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία 'Αμυρά, Βαχός,
Κεφαλοβρούσι, Κρεσκάκι, και "Αγ. Βασίλειος.

3) Πεύκου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πεύκος, Κάτω και
'Επάνω Σύμη, Καλάμι και Συκολόγος.

4) Μουρνιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μουρνιές, Μετόχια,
και συνοικισμοὺς Ρίζα, Μύθα, Μύρτος και Γδόχια.

22) 'Αγρονομική περιφέρεια Τζερμιιά-
δων (Λασηθίου), με έδραν τὸς Τζερμιιάδες, περιλαμβάνου-
σα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Ποταμῶν, περιλαμβάνουσα τὸς "Εξω και Μέσα Πο-
ταμούς.

2) Τζερμιιάδων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Τζερμιιάδες,
Πινακιανό, Λαγοῦ, Φωρσάροι, Μονή Κρουσταλένιας, Μέσα
Λασηθι, Μέσα Λασηθάκι, "Αγ. Κωνσταντίνος και Μαρμακέτος.

3) Ψυχροῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ψυχρό, Καμινακι,
Μαγουλά, Γερόντο-Μουρί, Μετόχι, Μονή Βιδιανή και Πλάτη.

4) 'Αγίου Γεωργίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: "Αγιος
Γεώργιος, Πλαθιανό, Κουδουμαλιά και 'Αβρακούτες.

23) 'Αγρονομική περιφέρεια 'Ιεραπέ-
τρας, με έδραν τὴν 'Ιεράπετραν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς
ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) 'Ιεραπέτρας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: 'Ιεράπετρα,
Γιαννίτσι, Κεντρί, Καπίστρι, Μεσελέρος, Μαυρηλιά, Φανε-

ρωμένη, Γραλιγιά, Τζάνιδες, 'Αγία Βαρβάρα, "Αγ. 'Ηλίας και Μπραϊμιανά.

2) Καβουσίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καβούσι, Βασιλική, Παχειά "Αρμος, Μοναστηράκι και Θριφτή.

3) Κάτω Χωρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάτω και 'Επάνω Χωριό, 'Επισκοπή, Παπαδιανά και "Αγ. 'Ιωάννης.

4) Μαλλῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μάλλες, Χριστός, Παρσᾶς, 'Ανατολή, Καλογέροι, Καλαμουκά, Ξακουστή, Σελιανό και 'Αρμός.

24) 'Αγρονομική περιφέρεια Νεαπόλεως, με ἔδραν τὴν κοινότητα Νεάπολιν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικές περιφέρειας :

1) Νεαπόλεως, συμπεριλαμβάνουσα τὴν κοινότητα Νεάπολιν και τὰ χωρία και μετόχια : Εηρά Ξύλα, 'Ομφαλιά, Περάμπελα, Περωνίδα, Μακρυγέννησα, Πάνουρ, Κουσόλι, 'Αμυγδαλιά, Φουνοκαλιά, 'Αγαλιανό, 'Αγ. Στοιχ, Διλακκος, Πατσόπουλο, Σοθλες, "Αγ. 'Αντόνιος 'Ανάγκαι κα Βουλιωμένη.

2) Χουμεριάκου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία και μετόχια : Χουμεριάκο, Λίμνες, Λουσίτρο, Δράκο, 'Αγ. Πελαγία, Δύο Πρίνοι, Καλὸς Λάκκος, Βρύσες, Κουφή Πέτρα, 'Αρκαυδάς, Ρουσαπιδιά, Τζένια, Γαϊδούρο, 'Αμύγδαλος, Πλατυπόδι, Νικηθιανό και Μονὴ Κρεμαστῶν.

3) Φουρνῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Κιστέλλι, Κάτω Χωριό, 'Επάνω Χωριό, Πιναῖς, Βρουχᾶς, Σχοινιά, Καρόδι, Δωριές, 'Επάνω Λούμα, Κάτω Λούμα, Σέλλες, Σύρμεστο και τὰς μονὰς Κιράμες, Καρδαμούτσα, 'Αρέτη και Δωριά.

4) Βραχασίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Βραχάσι, Μήλατος, Λατσίδα και Μονὴ 'Αγίου Γεωργίου Βραχασίτη.

25) 'Αγρονομική περιφέρεια 'Αγίου Νικολάου, με ἔδραν τὸν "Αγιον Νικόλαον και με ἀγροτικές περιφέρειας :

α') 'Αγίου Νικολάου, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία "Αγ. Νικόλαος, Ξερόκαμπος, Κερατίδια, Πατριγιανά, Στεφανιανά, Πισίδων, Λάζηδων, 'Ατσιμπραγιά, 'Ελληνικά, Κατσίκια, 'Ελοίνδα, Νῆσος και περιφέρεια Σπιναλόγκας και μετόχιον Κανοκάρης.

β') Κρητῶς, περιλαμβάνουσαν τὰ χωρία : Κρητσά, Κρούττα, Πρίνα, Καλυχωριό, Μαροδάτσι, Μονὴ 'Αγίου 'Ιωάννου Θεολόγου, Τάπες, Μέσα Λακόνια, Μαρνελλιανά, Φλαμουριανά, Περβόλια, 'Αγία Τριάς, 'Εξω Λακόνια, Σχορετζιανά και Καραβελιανά.

26) 'Αγρονομική περιφέρεια Σητείας, με ἔδραν τὴν ὁμώνυμον κοινότητα, με ἀγροτικές περιφέρειας :

α') Λιμένος Σητείας, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Λιμένα (Σητείας), Ἁγίαν Φωτιάν, Ροῦσαν Ἐκκλησίαν, Κάτω-Πισκοπήν, Σφακία, Ζοῦ-Σαντίλι καὶ Σκαβεδιάκο.

β') Ἀγλαδίων, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Ἀγλάδα, Σκοπήν, Χαμέζι, Παρασπόροι, Κυμουργιώτη, Μφρωνιάν, Ἐπάνω Πισκοπήν, Σωτήρην καὶ Τουρτούλους.

γ') Χανδρᾶ, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Χανδρᾶς, Ἀρμένους, Κανένα, Σηλάθης, Βαβέλους, Καλαμοῦσι, Ἀπίδι, Ἁγία Τριάδα, Καλὸ Χωριό, Ζήρον, Χαμαίτουτο, καὶ Ἀγλάδι.

δ') Καρυδιάν, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Καρῶδι, Μαγκαδᾶν, Μυσιριοῦ, Παληῶ-Μιτάτο, Ξερολίμνη, Χῶνον, Κητσιδόν, Σίτανόν, Ζάκρον, Κελάρια, Ἄνδραθάτσους, Κληρίσι, Ἄξοκέραρον, Κοχλακιές, Παληόκαστρο καὶ Μοῆν Τοπλοῦ.

27) Ἁγρονομικὴ ἢ περιφέρεια Τουρλωτῆς, με ἔδραν τὴν Τουρλωτὴν, με τὰς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

α') Τουρλωτῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Τουρλωτῆ, Μυρσίνην, Σφάκην, Μόγλον καὶ Λάστρον.

β') Μουλιανῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μέσα καὶ Ἐξω Μουλιανᾶ, Σκορδύλην, Ρίζαν, Ἁγίον Μάκκον, Δάφνην καὶ Κρισίαν.

γ') Λιθηῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Λιθῆνες, Συκιάν, Παπαγιαννάδη, Βόρρι, Ἄνδρομόλους, Περβολάκια, Πεῦκους καὶ Ἁγίον Στέφανον.

δ') Ρουκάκας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ρουκάκην, Ὀρεινόν, Σκοινοκάφαλα, Σταυροχωρι καὶ Διάπιθο.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΚΟΥ 747 ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

- Διατάγματα Γενικής Διοικήσεως Κρήτης.
- Διατάγματα Προσωρινής Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης.
- Νόμοι, Βασιλικά Διατάγματα και Έγκυκλιοι.
σχετικά με την αγροφυλακήν Κρήτης,

Δημοσιευθέντα μετά τὸ 747 Διάταγμα. (παράτιθενται κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς δημοσιεύσεώς των).

1) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 757 ἔτους 1913.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΚΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΔΡΛΔ' περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων χωρῶν.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τοῦ πλεονεκτήματος, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 67 τοῦ διατάγματος ἡμῶν 747 τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 ἀπολαύουσιν οἱ ἀποδεικνύοντες, ὅτι δι' ἐπίσημου ἐνώπιον συμβολαιογράφου γενομένης πράξεως ἠγόρασαν ἔλαια καὶ ἐλαίας πρὸς ἐξαγωγήν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ εἰρημένου διατάγματος, ἀπολαύουσι α') ὅσοι διὰ τῶν ἐμπορικῶν των βιβλίων ἢ τηλεγραφημάτων καὶ ἀλληλογραφίας ἤθελον ἀποδείξει τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 8 Νοεμβρίου 1913 συμπεριλαμβανομένης, ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος προπώλησαν ἔλαια καὶ ἐλαίας εἰς ἀγοραστὰς ἐκτὸς τῆς νήσου β') ὅσοι μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνωτέρω προθεσμίας ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουσιν ἀποθηκεύσει πρὸς πώλησιν ἔλαια καὶ ἐλαίας ἠγορασμένα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ διατάγματος 747.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἔλεγχον τῆς προπώλησεως οἱ ὑπὸ στοιχ. α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀφείλουσιν μέχρι τῆς 8 Νοεμβρίου 1913 νὰ ὑποβάλωσι τῇ τελωνιακῇ ἀρχῇ τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς δηλώσιν ἐμφαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἐλαίων καὶ ἐλαιῶν, ἃς ἔχουσι προπωλήσει, τὸν χρόνον τῆς γενομένης προπώλησεως, τὸν ἀγοραστήν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ· σὺν τῇ δηλώσει δὲ ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι καὶ τὰ βιβλία ὡς καὶ τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν των, ὅπως ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ ἐξελέγη τὴν ἀκρι-

θειαν τῆς δηλώσεως. Πρὸς ἔλεγχον δὲ τῆς ἀποθηκεύσεως οἱ ὑπὸ στοιχ. β' ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν ὁμοίως τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ τοῦ τόπου τῆς ἀποθηκεύσεως μέχρι τῆς 8 Νοεμβρίου 1913 τὸ βραδύτερον δῆλωσιν ἐμφαίνουσιν τὸ ποσὸν τῶν ἐλαίων καὶ ἐλαίων, ὕπερ ἔχουσιν ἀποθηκεύσει, καὶ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἡ ἀποθήκη εὑρίσκεται, ἵνα διὰ καταμετρήσεως ἐξελεγχθῇ ἡ ἀκρίβεια τῆς δηλώσεως.

Δηλώσεις μετὰ τὴν 8 Νοεμβρίου 1913 δὲν ἀπαλλάττουσι τοὺς δηλοῦντας τῆς προσθέτου φορολογίας.

Ἄρθρον 3.

Ὅσοι τῶν τῆς κατηγορίας α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπλήρωσαν ἤδη τὸν πρόσθετον φόρον, δικαιούνται εἰς ἀνάληψιν αὐτοῦ, ἐὰν κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατυπώσεις καὶ προθεσμίας ἀποδείξωσι τὴν προπώλησιν. Ὁ ἀναληπτέος κατὰ τὰ ἄνωτέρω πρόσθετος φόρος ἀποδίδεται δι' ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Τμήματος τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως συντασσομένης ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐμπόρου καὶ θεωρουμένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς. Ἐμφαινούσης δὲ τὸν τε εἰσπραχθέντα καὶ τὸν ἀναληπτέον φόρον καὶ ἀντιγράφου τῆς σχετικῆς διασπρήσεως ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δηλώσεων περιορίζεται διὰ τοὺς ἐν Χανίοις ἐμπόρους μέχρι τῆς 7 Νοεμβρίου 1913 συμπεριλαμβανομένης.

Ἄρθρον 5.

Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω δηλώσεων καὶ τῶν πρὸς ἔλεγχον αὐτῶν ὑποβαλλομένων στοιχείων προβαίνουν τὸ ταχύτερον εἰς ἐπαλήθευσιν αὐτῶν, μεθ' ἧς συντάσσουσι πρωτόκολλα εἰδικὰ περὶ ἐκάστου ἐνδιαφερομένου. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα διαβιβάζουσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν πρὸς ἐπικύρωσιν, μεθ' ἧς οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπολαύουσιν ὀριστικῶς τῆς ἀτελείας ἀπὸ τοῦ προσθέτου φόρου μέχρι τοῦ νομίμου ποσοστοῦ. Αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ κρατοῦσιν ἴδιον λογαριασμὸν δι' ἕκαστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐμπόρων πρὸς κανονισμὸν τῆς σχετικῆς του ληψοδοσίας. Τὰ κατὰ τὰ ἄνωτέρω πρωτόκολλα τελωνειακῶν ἀρχῶν εἶνε ὀριστικὰ μὴ ἐπιτρεπομένης οὐσαδῆποτε τροποποιήσεως ἢ δικαστικῆς προσβολῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Οἱ εἰδικοί διάδοχοι τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 προσώπων ἀπολαύουσιν τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τὰ ἀπὸ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν περιελθόντα αὐτοῖς ποσὰ ἐλαίου καὶ ἐλαίων.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐνταύθῃ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως.

Ἐν Χανίοις 4 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Α. Ρούφος

2) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 825 ἔτους 1913.

(Ἀφ' ἑκείνου τοῦ Δ. τούτου ἐπεκλήθησαν τροποποιήσεις εἰς τὸ 747 Δ. ἐτέθησαν ἐν τῇ κειμένῳ αὐτοῦ).

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἄρθρον 1.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. ΔΡΛΔ' (4134) νόμον περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶν χωρῶν, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 747 ἡμέτερον Διάταγμα τῆς 1 Νοεμβρίου 1913.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Διατάγματος 747 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Εἰς τοὺς ἀγρονόμους λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων καὶ μετακινήσεως αὐτῶν ἐντὸς τῆς ἀγρονομικῆς περιφερείας τῶν παρέχονται δραχ. 53 μηνιαίως. Ὅταν δὲ οὗτοι μεταβαίνωσι λόγῳ ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν, λαμβάνουσι τὰ ἐξόδα περιείας, κατὰ τὰ ὀριζόμενα περὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 26 προστίθεται ἐδάφιον δ' ἔχον ὡς ἑξῆς: Οἱ κροφυλάκες φέρουσι προσέτι γιτῶνα καὶ περισκελίδα εὐρείην ὅμοια πρὸς τὴν στολὴν ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων, πρὸς δὲ καὶ σανδάλια.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 67 τροποῖται ὡς ἑξῆς: (α') ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Νήσῳ διατρεφομένων αἰγῶν κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας διακρίσεις· δι' ἑκάστην αἶγα διατρεφομένην ἔστω καὶ δι' ἐλάχιστον τμηματὸν τοῦ ἔτους εἰς μέρη πεδινὰ δραχ. 1· δι' ἑκάστην αἶγα διατρεφομένην διαρκῶς εἰς μέρη ὄρεινὰ λεπτὰ 60· δι' αἶγας δὲ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων διατρεφομένης ὅμως διαρκῶς κατὰ κοπάδια λεπτὰ 30 δι' ἑκάστην· ἐρίφια ἡλικίας μέχρις 6 μηνῶν συμπληρωμένων ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν αἰγῶν γίνε-

ται κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις. Κατ' ἔτος καὶ δὴ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαρτίου πᾶς ἰδιοκίτης τρέφων μίαν ἢ πλείονας αἰγας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ἐπὶ ἀποδείξει, τῷ ἀγρονόμῳ τῆς οἰκίας περιφερείας ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἀγροθύλακος δηλώσιν ἐνυπόγραφον, ἐν ᾗ νὰ δηλοῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰγῶν, ὡς διατρέφει, τὴν φορολογικὴν κατηγορίαν εἰς ἣν αἱ αἰγες ἀνήκουσι καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ διατρέφει αὐτάς. Σὺν τῇ παραδίδει τῆς δηλώσεως ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐπὶ ἀποδείξει καὶ τὸν νόμιμον φόρον, ἐὰν ἡ δήλωσις περιλαμβάνῃ αἰγας μέχρι 5.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἀγρονόμος ὀφείλει τὰ οὕτως εἰσπραττόμενα ποσὰ νὰ ἐμβάξῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸ ἐγγύτερον δημόσιον ταμεῖον. Ὁ ἴδιος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐξελέγγχει τὴν ἀκρίθειαν ἐκάστης δηλώσεως, καὶ ἂν εὕρῃ τὴν δηλώσιν ἀνεπιληκρινῆ, ἐκδίδει δεδικαιολογημένην ἀπόφασιν, δι' ἧς καταδικάζει τὸν δηλωτὴν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαίου φόρου, πρὸς δὲ λόγῳ προστίμου καὶ εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν ἀποκρουθέντα φόρον. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ ἀγρονόμος κοινοποιεῖ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν δηλωτὴν, ὅστις ὀφείλει, ἐὰν ἔχῃ ἀντιρρήσεις, νὰ ὑποβάλλῃ ταύτας ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου εἰς τὸν ἴδιον ἀγρονόμον, ὑποχρεούμενον νὰ ὑποβάλλῃ τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας μετὰ τῶν ἰδίων παρατηρήσεων εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀγροφυλακίης, ὅστις ἀποφασίζει τελεωτικῶς, τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀνακοινομένης τῷ δηλωτῇ.

Δηλωτῆς μὴ ὑποβαλὼν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἀντιρρήσεις κατὰ τὰ ἄνωτέρω θεωρεῖται ἀποδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀγρονόμου, καὶ ὑποχρεῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δι' αὐτῆς ὀριζομένου φόρου καὶ προστίμου.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν ὁ ἀγρονόμος ἀνακαλύψῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους ὁποιαδήποτε αἰγας ἀδηλώτους, ἐκδίδει ἠτιολογημένην ἀπόφασιν, δι' ἧς καταδικάζει τὸν εἰς δηλώσιν τῶν αἰγῶν ὑπόχρεων εἰς τὸ ποσὸν τοῦ νομίμου φόρου καὶ ἕτερον τόσον ποσὸν λόγῳ προστίμου. Ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης γίνεται ἡ περαιτέρω διαδικασία κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς μερικὴν παράλειψιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ψευδὴς δήλωσις αἰγῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς κατηγορίαν ἐλαφρότερον φορολογουμένην, διὸ καὶ ἐπιβάλλεται καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πλὴν τοῦ νομίμου φόρου καὶ προστίμου ἴσον τῷ φόρῳ, οὗ ἐπεδιώχθη οὕτως ἡ διαφυγὴ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου ἕκαστος ἄγρονόμος καταρτίζει γε-
νικὸν πίνακα, ἐν ᾧ ἀναγράφονται πάντες οἱ ἐντὸς τῆς περιφε-
ρείας του ὑπόχρεοι εἰς πληρωμὴν φόρου αἰγῶν καὶ τὰ ποσὰ
ἅτινα ἕκαστος εἴτε ἤδη ἐπλήρωσεν εἴτε ὀφείλει εἰσεῖτι λόγω
φόρου ἢ προστίμου, κηρύσσει δὲ τὸν πίνακα τοῦτον ὀριστικῶν.
Τοῦ πίνακος τούτου στέλλει ἀντίγραφον εἰς διπλοῦν εἰς τὸν
οἰκίειον ἑθνήσιον ταμίαν, ἕνα δι' αὐτοῦ γείνη ἢ βεβαίωσις καὶ
εἰσπραξίς κατὰ τοὺς σχετικούς νόμους. Ἡ εἰσπραξίς δύναται
να γίνεται καὶ δι' ἐνοικιάσεως.

Διαρκοῦντος τοῦ ἔτους οἱ ἄγρονόμοι συντάσσουσι καὶ συμπλη-
ρωματικούς πίνακας τῶν τυχόν βραδύτερον ἀνακαλυπτμένων
καὶ καθοριζομένων ὡς ἄνω αἰγῶν, ἐπιδιώκεται δὲ καὶ τούτων
ἢ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 9.

Ἐναρξίς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος 747 ὡς καὶ τοῦ παρόντος
γενήσεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1914.

Ἐν Χανίοις τῆ 29 Νοεμβρίου 1913.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Α. Ρούφος

3) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 317 ἔτους 1914.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐγόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον „ΔΡΛΔ“ (ὑπ' ἀριθ. 4134) τῆς
28 Φεβρουαρίου 1913 περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατε-
χομένων χωρῶν, τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νοεμβρίου
1913 διατάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 71/22 τῆς 22 Μαρτίου
1914 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Δυτικοῦ
Τμήματος.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Δι' Ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι τοῦ Δυτικοῦ Τμήματος τῆς
Ἀγροφυλακῆς διαιροῦνται εἰς τὰς ἐπομένους ἀγροτικὰς περι-
φέρειάς :

Α' - ΕΝ Τῶ ΝΟΜῶ ΧΑΝΙΩΝ

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰρη-
νοδικεῖου Χανίων ὡς ἔπεται :

1. Ἀκρωτηρίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Χαλέ-
πην, Προφήτην Ἡλίαν, Κορακίεις, Μπάρμπου μετὰ τῶν πέριξ

μετοχίων, Κουουπιδιανά, Καμπάνι, Χωραφάνια, Πλακουρες, Ἄρωνι, Πιθάρι, Ἀργουλιδέ, Μονήν Γουβερνέτου, Γκαλαγκάδο, Καθιανά, Στέρναις, Περβολίτσαν, Νησίδα Σούδας, Ἄγ. Τρι-
αδα, Καλόρρουμα, Μουζουρά, Χορδάκι, Ριζόσκλοπον.

2. Σούδας περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Σούδαν, Μετόχι, Ντιανά, Τσικαλαριά, Μαλάξαν, Νεροκούρου, Τζουμπανά μετὰ τῶν περίξ μετοχίων, Μονήν Ζωοδόχου Πηγῆς, Κατσιφαριανὰ μετὰ τῶν περίξ μετοχίων.

3. Κεραμεῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Δρακῶνα, Πλατυθῶλαν, Ἀλωνάκι, Θυμιάν, Σπηλιάρια, Τσιγλοπήγαδο, Σκουραχλάσαν, Γερολάκκον, Κάτω Γερολάκκον, Σχορδουλιανὰ, Τροιβλιανὰ, Κάμπους, Τσακίστραν, Μαδαρόν, Λούλιον, Πα-
ναγιάν, Ἄγ. Γεώργιον, Ἀχλάδες, Ἀλετρουδάρι, Χωραφιανὰ, Κοντόπουλα, Κατωχώρι, Μαραβελιανὰ.

4. Νέας Χώρας περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Μουρ-
νίς μετὰ τῶν περίξ μετοχίων, Περιβόλια, Γαρίπαν, Ψιλλιανὰ, Κζηγιανὰ, Κατσιτροχώρι, Πύργον, Νέαν Χώραν, Βαρούσι, Τοπακλί μετὰ τῶν ἐγγύς μετοχίων.

5. Γαλατὰ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Δαράτσον, Μα-
κρὺ-Τοίχον, Βαμβακόπουλον, Γαλατᾶν, Τηγανίτην, Στρατῶνα, Βαρύπτερον, Λυγιδέ, Μυλωνιανὰ, Ἄγ. Κυριακὴν, Ἄγ. Μαρι-
ναν, Σταλόν, Πλαταγιάν.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικεῖου Ἀλικιανοῦ ὡς ἔπεται :

1. Λάκκων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Μεσικλᾶ, Ζοῦρβα, Θέρισσον, Σχορδαλοῦ, Καρές, Καράνον, Σφαριδάκια, Πραστά, Σέμπρωνας, Χωστή, Σκίδια, Ὀρθοῦνι, Παπαδιανὰ.

2. Ἀλικιανοῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Φουρνέ, Σιηνέ, Κυρτομάδο, Ἀγυιά, Ἐπισκοπή, Δρακιανὰ, Ντερέ, Σκο-
νίζο, Κουφό, Πατελάρι, Ψαθογιάννο, Μπαμπιόλο, Ἀποθήκας, Μανωλιόπουλο, Σηφιανὰ.

3. Πύργου Ψηλονέρου περιλαμβάνουσα τὰ χω-
ρία : Μόδι, Ἐνικοχώρι, Λουτράκι, Ξηρόκαμπος, Κονταμαρί, Μάλεμε, Πύργος Ψηλόνερος, Ψεῖρες, Μαρμιανὰ, Βρούσες, Ντελὴ Μανωλιανὰ, Σαμουδοχώρι, Βλαχερονίτισα, Συρίλι, Πα-
σαλιανὰ, Λίμνη, Κερατίδι, Καμισιανὰ, Ζουνάκι, Λεμονιανὰ, Κορδελή, Χρυσιανὰ, Χ' Καλλιοντζή, Νέο Χωριό, Καφούρος, Μουλαμεριανὰ, Μουρτζιανὰ.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικεῖου Κολυμβαρίου ὡς ἔπεται :

1. Κολυμβαρίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Γρυ-
μπιλλιανὰ, Μαραθοκεφάλια, Κλαδουριανὰ, Γωνιά, Ἀφράτα, Ἀ-
στράτηγος, Ροδοπού, Ἀσπρα νερά, Ραβδόυχα, Καμάρα, Με-

λισσουργιό, Βένι, Νιχιά, Πλακάωνα, Πισκοπή, Βασιλόπουλο, Καρθιανά, Γερακιανά, Δρακώνα, Σπηλιά, Δαρμικρωχώρι, Κάτω και 'Επάνω, Βούβες, Σκαφιῶτο, Μοθιανά, Σκουτελώνα, Ραφτανιαρά, Δέμπλα, Πολεμάρχι, Παθηκκιανά, Χαρθάτκ και Γερουδιανά.

2. Δρομονέρου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Μούλατε, Σφενδηλιανά, Ποντικιανά, Γαβαλομουρι, Νέμπρος, Βουκολιές, 'Ανώσκελι, Κουμαρές, Γλώσσα, Σκορδουλιάνα, Χατζῆ Τραγανού, Κεφάλαις, Πλατανές, Ρούματα, Κακόπετρος, Φωτακάδα, Ξυναλιανά.

3. Πανεθύμου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Λυριδιανά, Μεσονήσι, Φαλειανά, 'Αστρακος, Κρύα Βρύσι, 'Αγιος 'Αντώνιος, Καραίς, Βασιλιανά, Ζυμβραγού, Πανέθυμος, Πρόδρομος, Σάσολος, Μεσαύλια, Γρά Κερά, Μαλάθυρος, Μουρι, Μάκρωνας, 'Αρμειο Χωριό, Χουδαλιανά, Κερά, Ρόκα, Περόλκικια, Κοτσιανά, Σφακοπηγάδι, Τρία 'Αλώνια.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Ἐιρηνοδικεῖου Καστελλίου ὡς ἔπεται :

1. Καστελλίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καστέλλι, Πύργος, Κουνουπίτσα, Καμάρα, Κάτω Παλαιόκαστρον, Πρεβιδιανά, Μαρειδιανά, Βαρδιανά, Σβουργιανά, Καλλεργιανά, Μετόχιον Κερά, Καλουδιανά, Κουρφαλώνα, Μπαντουργιανή, Γερωνυμιανά, Τυφλός, Δραπανιάς, Νοπήγια, Ποταμίδα, Χαρεθιανά, Κουρθιανά, Κόκκινο Μετόχι, Μπᾶ 'Αχμέτ, Συρικάρι, Κασσικανταριανά, Τσιγλιανά, Πάνω Παλαιόκαστρον, Γρηγοριανά, Γαλουθᾶ, Λουσακιές, Μεράδες, Πατεριανά, Καναθᾶ, Καλάθηνες, Τοπόλια, Καφανιανά, Νησι Βουργάρο, 'Αϊ-Κυργιανή, Τσουρουιανιά, Κουκουναρά, Τσικαλαργιά, Χαλέπα, Χορευθιανά, Παντελιανά, Σκουλουδιανά, Χουργαλιανά.

2. Λαρδᾶ Μεσογειῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Σφηναίρι, Πόρρω Μεσόγεια, Πλάτανος, Βρύσες, 'Αγιοι Πάντες, Μπενουδιανά, 'Ακτῆ, Λαρδᾶ, Καμάρτσο, Ζερβιανά, Φουρνάδα, 'Αγιος Γεώργιος, Νιό Χωριό, Κάλυβος μετὰ τῶν πέριξ συνοικισμῶν καὶ τὴν νησίδα Γραμβούσαν.

3. Ἰνναχειῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κάμπος, Μελισσιά, Ἀμυγδαλοκεφάλι, Κεραμιωτή, Κεφάλι, Σημαντηριανά, Ππαδιανά, 'Αερινός, Κούνεσι, Πλοκαμιανά, Περιβόλια, Τζαχμαρλιανά, Μονὴ Χρυσοσκαλιωτίσσης, Στόμιον, Λούχι, 'Ελος, Λίμνη, Ρογδιά, Βλάτος, Κατσοματάδο.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Ἐιρηνοδικεῖου Κανδάνου ὡς ἔπεται :

1. Κανδάνου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κάνδανος, Κεφαλωτός, Τζαχμαρλιανά, Μπενουδιανά, Καβαλαργιανά,

Βομβακάδος, Λαμπεργιονά, Σιδεργιανά, Πασασιανά, Κατσι-
γριανιανά, Τριγωνό, Τζεβερσιανά, Πετελαργιανά, Τραχινιάνο,
Χιτζουδιανά, Σκουδιανά, Αγασιανά, Ανησαράκη, Σπίνα, Πλε-
μενιανά, Γρηγοριανά, Μανολιανά, Κοπετούς, Δρύς, Μοτζιανά,
Φλώρια Σελιά, Κοντουδιανά (1), Τζανιανά, Μυλωνές, Στρο-
βλές, Αλληγοί, Ψαριανά.

2. Ἀρχιστραπήγου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀρ-
χιστράτης, Κάδρος, Βορεινό, Περιανά, Ἅγιος Ἰωάννης,
Πιτσιανά, Νεραντζιά, Κομπωτιανά, Τζιναλιανά, Μποτονιανά,
Λιγνιανά, Παρδαλιανά, Ἀβδουλιανά, Παπαδιανά, Ἀρυή, Κα-
νισκάδος, Μενιανά, Λίμνη, Ἀμουσκιλιανά, Ξενιανά, Μαχιά,
Παλληκαριανά, Λυτσαρδιανά, Κουλουρίδα, Σφακός.

3. Παλαισχώρας περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Πα-
λαιχώρα, Μόλος, Κερατιδέ, Ἀτσαλιανά, Βασιλάνη, Ἀσφεν-
δελε, Πλατανί, Προδρόμι, Ἀνύδροι, Ἀζωγυρέ, Ἀχλαδιάνες,
Σφακτοί, Σπανιόκο, Κάλαμον, Βληθιά.

4. Πελεκάνου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Βουπᾶς, Κα-
τσίελλιανά, Βαρδιανά, Λιβάδι, Φαλεργιανά, Φαμμένο, Σαρα-
κίνα, Κοντοκυνήγι, Κεφάλι, Καρπατσουλιανά, Βερίθιανά, Χόν-
δρου, Γρηγοριανά, Δελιανά, Μπεργιανά, Σταυρός, Χασί, Κρι-
αρός, Ἀζωγυρέ, Μουχαδιανά, Σηλαβοπούλα, Καλάμιου, Χου-
μισιανά, Σφακιά, Ἅγιος Θεόδωρος, Βαθύρουμα, Βοθιανά, Τσι-
σιλιανά, Φαράγγι, Μουστάκος.

5. Καμπανοῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καμπανοῦ,
Πρινέ, Ἀπανωχώρι, Ἁγία Εἰρήνη.

Μαράλια, Βρέ, Σκάφη, Ἀργαστήρι, Τζαγκαριάνο, Τσιτσιανά,

6. Ἐλύρου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ροδοβάνι, Ἀ-
γριλέ, Λιβάδα, Τεμένια, Μάζα, Παπαδιανά, Ἀηδόνι, Μερ-
τές, Καμάρια, Μονή, Λιβαδάς, Κουστογέρακο, Σούγια.

Β'. ΕΝ ΤΩ ΝΟΜῳ ΣΦΑΚΙΩΝ

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικεῖου Βάμου ὡς ἔπεται:

1. Βάμου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Βάμος, Καλαμίτσι
Ἀλεξάνδρου, Καλαμίτσι, Ἀμυγδαλί, Λυκτιναρά, Σελιά,
Σούρη, Λιταρδα, Ἐπάνω Κεφαλᾶς, Κάτω Κεφαλᾶς, Ξηρο-
στέρι, Παλιλιώνι, Δράπανος, Γαβαλοχώρι, Ντολιανά.

2. Ἀρμένων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀρμένιοι, Νιό
Χωριό, Σαμιωνᾶς, Μαχαιρί, Πρόβαρμα, Στύλος, Μεγάλα Χω-
ράφια, Καλύβες, Πλάκα, Κόκκινο χωριό.

(1) Ἀπεσπίσθη καὶ ὑπῆχθη εἰς τὴν ἀγρονομικὴν περιφέρειαν
Κολυμβηρίου Ἰδὲ κατωτέρω τὸ ὑπ' ἀριθ. 514. Διάταγμα.

3. Φρὲ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Φρέζ, Τζιτζιφέ, Νίπος, Βαφέζ, Πεπόνια, Κάϊνα, Νεροχώρι, Παϊδοχώρι, Ραμνή, Καραϊς, Μελιδόνι.

4. Γεωργίουπόλεως περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἐμπρόσνερος, Βατουδιάρην, Ἀλίκαμπον, Φιλίππου, Μᾶζαν, Χάμπαθα, Φονέ, Γεωργιούπολιν, Μαθέ, Μουρί, Κουρνᾶ, Καστέλλον, Πάτημα, Φυλακὴν, Δράμια, Γωνιά, Ἐξώπολιν.

πρόσνερος, Βατουδιάρην, Ἀλίκαμπον, Φιλίππου, Μᾶζαν, Χάμπαθα, Φονέ, Γεωργιούπολιν, Μαθέ, Μουρί, Κουρνᾶ, Καστέλλον, Πάτημα, Φυλακὴν, Δράμια, Γωνιά, Ἐξώπολιν.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Χώρας Σφακίων ὡς ἔπεται:

1. Χώρας Σφακίων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Χώραν Σφακίων, Κωμητάδες, Βρασκᾶ, Μουρί καὶ ἡ νῆσος Γαῦδος.

2. Ἀνωπόλεως περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀνώπολιν, Ἀράδαιναν, Ἄγιον Ἰωάννην, Ἄγ. Ρουμέλη, Σαμαριά, Λειβανιά, Λουτρό.

3. Ἀσκούφου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀσκούφου καὶ Ἰμβρον.

4. Καλλικράτους περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καλλικράτην, Ἀσφένδου, Βουβᾶ, Νομικιανά, Κολοκάσις, Πατσιανᾶ, Καψοδάσο, Σκαλωτή, Ἀργουλέ.

Γ'. ΕΝ Τῷ ΝΟΜῷ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Ρεθύμνης ὡς ἔπεται:

1. Ρεθύμνης περιλαμβάνουσα τὴν Ρεθύμνην καὶ τὰ χωρία: Γάλλου, Περιβόλια, Μυσίρια, Ξηρὸ Χωριό, Γιανγούδι, Κάτω Μύλους, Ἄγ. Μᾶρκον.

2. Βρύσινας περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Πρατές, Χρωμοναστήρι, Καπεδιανά, Ἀρμένους, Καστέλλον, Ἀμπελικίου, Σελλί, Ὄρος, Ρουσοπήτι, Κούμους (μετὰ τῶν περὶ αὐτὸ συνοικισμῶν) καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς Ἀρκαδίου καὶ Ἀρσανίου.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Ρουστίκων ⁽¹⁾ ὡς ἔπεται:

1. Ρουστίκων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ρούστικα, Παλιλιμνον, Καλονόκτι, Σαϊτούρες, Μούντρος, Ἄγ. Κωνσταντίνος, Ζουρίδι, Νησί, Ἄγ. Γεώργιος.

2. Ἐπισκοπῆς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἐπισκοπή, Καρωτή, Κούφη, Ἀρκούδενα.

(1) Κατηργήθη διὰ τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἔτους 1914 Β. Διταγμάτων.

3. Ἀργυρουπόλεως περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἀργυρούπο-
λιν, Κάτω Πόρο, Βιλανδρέδο, Βελονάδο.

4. Μυριοκεφάλων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Μυριοκέφαλα,
Μαρουλοῦ, Ἀρολίθι, Ἀλώνες.

5. Βαρσαμονέρου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἄνω Βαρσα-
μόνερο, Ἄνω καὶ Κάτω Μαλάκι, Μουλαλῆ Μετόχι, Μονοπάρι,
Ἄγ. Ἀνδρέαν, Κάτω Βαρσαμόνερο, Μετόχι.

6. Ἀτσιποπούλου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἀτσιπόπουλο,
Πρινέ, Γεράνι Βεδέρου, Μικρὴ Γωνιά.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικείου Ἀγ. Βασιλείου ὡς ἔπεται :

1) Σπῆλι περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Σπῆλι, Μουρνές, Δα-
ριθιανὰ, Καρίνες, Μιξόρρομα, Λαμπινή, Ἄγια Πελαγία,
Φραττί, Κοξάρε, Παλαιόλουτρα, Ἅγιος Βασίλειος, Ἀγκουσε-
λιανὰ, Ἀτσιπάδες, Τσικαλαριά, Ἄγ. Ἰωάννης, Καλὴ Συκιά.

2. Μελάμπων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Μελάμπες, Σα-
κτούρια, Ἄγιας Γαλήνης, Ὀρνέ, Κρυὰ Βρύσι.

3. Κουμίων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Κούμια, Βρύσες,
Πλατανέ, Δουμαεργιό, Δρύμισκο, Ἀκτουῖντα, Κεραμέ, Ἀγα-
λιανού, Δίγκραις, Ἀρδακτό, Βάτο, Κισσός, Ἅγιον Ἰωάννην,
Ἄλωτό.

4. Σελιῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Σελλιά, Φοινικιά,
Μύρθιο, Γιαννιοῦ, Μαριοῦ, Ροδάκινο, Λευκόγεια, Ἀτόματο
καὶ Μονὴν Πρέβελι.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικείου Ἀμαρίου ὡς ἔπεται :

1. Νεῦς Ἀμαρίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Νεῦς
Ἄμαρι, Ὀφηγιά, Μοναστηράκι, Βισταγή, Μονὴ Ἀσωμάτων,
Βυζάρι, Φουρφουρά, Πλατανιά, Ἀποσέτι (Πετροχώρι), Λα-
μπιώτες.

2. Μέρωνος περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Μέρωνα, Ἀπο-
στόλους, Θρόνον, Κλησιδί, Καλογέρου, Γέννα, Παντάνασσα,
Βένη, Πατσό, Βολιόνες, Φραγκάκη μετόχι, Γερακάρι, Μετονή-
σια, Ἐλένκις, Βρύσες, Σμηλαίς, Καρδάκι, Γουργοῦθσι, Ἄνω-
Μέρος, Δρυγιές, Χορδάκι.

3. Ἀποδοῦλου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἀποδοῦλο.
Ριζικός, Βαθιακό, Ἄγ. Παρασκευή, Κουρπάδο, Βρωμόνερο,
Ψαρές Ἐλῆες, Ξυλομχαῖρι, Λαγκοῦφα, Γομαρᾶς, Λοχριά,
Ἀρδακτος, Πλάτανος, Σάτα, Νίθουρις, Ἄγ. Ἰωάννης, Κου-
ροῦτες.

Ἡ Ἀγρονομικὴ περιφέρεια τοῦ Εἰ-
ρηνοδικείου Μυλοποστάμου ὡς ἔπεται :

1. Μελιδονίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Πάνορμον,

Ρουμελή, Σκεπαστή, Ἀγλαδόκαμπος, Ἐξάντη, Βλυχάδα, Μπαλή, Μελιδόνι, Ἀγυιά, Δαφνέδες, Δαμαβόλου, Κεφάλι, Ἀβδανίτες, Ἀλιάκες, Καστοί, Μούντρος, Ἄγ. Μάμας, Ἀθ-
δελάς, Κεραμιωτά, Γαρίπος, Χουμέρι, Κρασούνα, Πασσαλίτες, Καλανδαρέ, Μελισουργάκι, Καλαμάς, Ξουζιανά, Μπραχίμα, Λούτρα, Πέραμα.

2. Γαράζου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Μουρτζανά, Ἐπι-
σκοπή, Μούσες, Ἄγ. Ἰωάννης, Γαράζο, Μετόχι Φαράτσι,
Ἀνεμόμυλος, Ὀμάλα, Κάλυβος, Μονὴ Δισκουρίου Λιθάδικα,
Μαρινιανά, Κράνα, Βενί, Κλεφίμα, Χελιανά, Πλαδιανά, Μονὴ
Βοσάκου, Ἀλόιδες, Σείσες, Θεοδώρα, Μακρυγιάννη.

3. Ἐλευθερναίων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀγγε-
λιανά, Μετόχι, Δαλαμπέλος, Χανοθιανά, Πρίνος, Καίναρ-
τζές, Βέραν-Ἐπισκοπή, Ἐρφους, Σκουλούφια, Ρούπες, Ἀλ-
φᾶς, Καλλέργος, Σκορδύλος, Πλευριανά, Βεργιανά, Λαγκιά,
Ποινές, Ἀναχορδομέτοχα, Κυνηγιανά, Ἄνω καὶ Κάτω Τρι-
πόδων, Πηγουιανά, Μαργαρίτες, Τζανακιανά, Ὀρθές, Με-
τόχι, Σκουλούδι.

4. Ἀνωγειῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀξός, Λιθάδα,
Ζωνιανά, Ἀνόγεια, Σείσαρχα, Καμαργιώτης, Δαμάστα, Χώ-
νος, Αἰμόνος, Ἀσσιρῶτου, Τσαχιανά, Ἀγρίδια, Κωστεφά-
νου, Μονὴ Χαλέπας.

Ἐν Χανίοις τῇ 27 Μαρτίου 1914.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ
Ν. Γεωργιάδης

4) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀρ.θ. 329 ἔτους 1914.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΔΡΛΔ' (ὑπ' ἀριθ. 4134) τῆς
28 Φεβρουαρίου 1913 περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κα-
τεχομένων χωρῶν, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νοεμ-
βρίου 1913 διατάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 67/37 τῆς 26 Μαρ-
τίου ἔ. ἔ. προτάσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Ἀνα-
τολικοῦ Τμήματος.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Αἱ Ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι τοῦ Ἀνατολικοῦ Τμήματος τῆς
Ἀγροφυλακῆς διαιροῦνται εἰς τὰς ἐπομένους ἀγροτικὰς περι-
φέρειας.

Α'. ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

1) Περιφέρεια Ειρήνοδικείου Ἡρακλείου, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Ἡρακλείου περιλαμβάνουσα τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ χωρία Ἄνω Τάμπιαν, Μεσκηνιάν, Κατσαμπᾶν, Ἅγιον Ἰωάννην, Μεσαμπελιές, Φορτέτσαν, Μασταμπᾶν, Τὸν Ἄλτι μετόχια, Φοινικιάν καὶ μετόχια Φοινικιάς, Τεπέν, Ἄθανάτους καὶ Κορώνη Μαγαρά.

β') Σκαλιανίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Σκαλιάνι, τὰ μετόχια Καρτερού, Μπαρπαλή, Πρασαῖς, Μαφεζέ, Σωμαρούς καὶ τὸ χωρίον Ἐλθά.

γ') Τυλίτσου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Τύλισσον, Γάζι, τὰ μετόχια Τσαλικιάνι, Χ. Καντεμάκι, Βιστάκι, Ἀγάπου, Τζώρμπατζιάνω, Μακράνιδων, Σκαφιδαράς καὶ τὰ χωρία Καθροχώρι καὶ Ἀστυράκι.

δ') Ρογδιᾶς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ρογδιᾶ, Μάταθρα, Ἀγλάδα, Φόδελε καὶ τὰς Μονὰς Σαββαθιανῶν καὶ Ἄγιου Παντελεήμονος.

2) Περιφέρεια Εἰρήνοδικείου Ἀρχανῶν, διακρουμένη εἰς 4 ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Ἀρχανῶν περιλαμβάνουσα τὴν κωμόπολιν Ἀρχανῶν καὶ τὰ χωρία Κιάω-Ἀρχάνες καὶ Βαθύπετρο.

β') Κανλι-Καστελλίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κανλι Καστέλλι, καὶ τὰ μετόχια Τζαγκαράκι, Δουρμπουτζού, Πύργου καὶ Σινάπι.

γ') Καλοῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καλοῦ, Καρκαδιώτισσα, Γαλένι, Ρουκάνι, Γένα, Κόλουνα καὶ τὸ μετόχιον Ἀστράτηγος καὶ

δ') Βασιλειῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Βασιλειᾶς, Ἄγ. Σύλλας, Ἄγ. Βλάσης, Μαλλάδες, Ζερβού Μετόχια, Σύλλαμον, Σπεργιανό, Λιμοχώρι, Χωριδάκι, μετόχια Ἁγίας Εἰρήνης, Μαθαίτιω, Ἑλληνικά, Μακρὸ Τοῦγον, Τεπέν Τιμούρ-Μπαμπᾶ, Τεκὲ Χανιαλί, Γοῦρνες καὶ Στειακοῦ Μετόχια.

3) Περιφέρεια Εἰρήνοδικείου Καστελλίου-Πεδιάδος, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Καστελλίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καστέλλι, Διαβαϊδέ, Ἁγία Παρασκευή, Λιλικῶ, Βερβάρω, Γαλενιανῶ, Σιλαβεργίωρι, Καρδουλιανῶ, Λαχοῦ, Μπιτζαριανῶ, Τζιγκουνας, Πηγαῖδουρι, Κασταμονίτσα, Ἀμαριανῶ, Ξειδάς, Μαθιά καὶ Ἀσκαί.

β') Θραψανῶ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Θραψανῶ, Μουκτάρι, Βόνη, Ζωφόροι, Σαμπᾶς, Ἀπόστολοι καὶ Σμάροι.

γ') Παναγιᾶς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Παναγιά, Νιπιδητός, Γεράκι, Ἀρμάχα, Καττάνο, Αὐλή, Ρουσοχώρια, Ἐμπαρος, Ἐσνιάκος, Κατωφύγι, Μηλιαράδο Θωμαδιάνο, Μάρθα, Ἀφρατὶ καὶ Καραβάδο καὶ

δ') Ἀγιῶν Παρασκιῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἁγίος Παρασκιῆς, Βαρθάρου, Ἀσπρίτσι, Κάλιό, Γαλατάς, Ἀλάγγι, Μελέσες, Ἀστρακοί, Σκυλλοί, Ἁγιος Βασίλειος, Χουδέτσι, Πεζά, Καταλαγᾶρι, Κουνάβοι, Πατσιδες καὶ Μετόχιον Καπνιστοῦ.

4) Περιφέρεια Εἰρηνοδικείου Χερσονήσου Πεδιάδος, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικὰς περιφέρειας.

α') Χερσονήσου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Χερσονήσος, λιμὴν Χερσονήσου Πισκοπιανό, Κουτουλουφάρι καὶ Μάλλια.

β') Ἀβδοῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἀβδοῦ, Μοχός, Κράσι, Κερά, Γωνιές, Ποταμιές καὶ Σενδίλι.

γ') Καλοῦ Χωρίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Καλὸ Χωριό, Γουῆδες, Κόξερη, Χαρασό καὶ Σκοτεινὸ καὶ

δ') Ἐπισκοπῆς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἐπισκοπὴ Σγουροκεφάλι, Γαλίφα, Ἀϊτόνια Γάλιπε, Σταρνά, Σκόπελα, Ἀνώπολις, Ἐπάνω καὶ Κάτω Βάθια, Γουρνες καὶ Καινούργιο Χωριό.

5) Περιφέρεια Εἰρηνοδικείου Πύργου, διαιρουμένη εἰς 3 ἀγροτικὰς περιφέρειας.

α') Πύργου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Πύργος, Ροτάσι, Μεσοχωριό, Ἀγεντριάς, Ἐθιά, Μουρνά, Πρινάς, Δοσάκι, Πραιτέρια, Γενούσι, Μετόχι, Χάροκας, Ἁγία Φωθιά, Στέρνος, Παράνομοι, Πλατανιάς, Ἁγιος Νικόλαος, Ἀκαῖνι, Βελοῦδι, Μετόχια-Σοκορά, Ἀσῆμι, Ἀμύγδαλες, Στάθγιες, Φουρναφάραγγο, Λούκια, Κουμάτα, Καπσταμιανά, Βαγιονιά, Γαγκάλες Στόλοι, Λούρες, Ἀτσιπάδες, Ἐπάνω καὶ Κάτω Ἀκρια, Μωριάς, Διονῦσι, Παναγιά, Ἀκάμαντος καὶ Κάριζα.

β') Σχοινιά περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Σχοινιάς, Δεμάτι, Φαβριανά, Κάτω Καστελλιανά, Ἴνι, Μοναστηράκι, Λαγούτα, Μιτσιτσόρι, Μαχαϊρά, Σπρακιανό, Βακιώτες, Καλύβια, Γαρίπα, Νεοχώρι, Φιλίππο, Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι, Δραπέτι, Μπαδιά, Κατσικάλι, καὶ Τουρλωτή.

γ') Ἀρκαλοχωρίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Ἀρκαλοχώρι, Ἀλητζανή, Χουμέρι, Πατσιδερος, Γουρνιά, Στάρωνος, Ζώτα, Μηλιαρά, Βιτσιλιά, Πάρτυρα, Βουτουσοῦ, Ἀτσιπάδες, Ἐπάνω καὶ κάτω Πουλιά Καλὸ χωριό. Χαν-

τρού, Ἁγία Σεμνή, Γάσι, Μουσούια, Πισκοπή, Χαλασός, Τσεφέλι, Πλακιότισσα, Λιγόρτυνος, Κεφαλάϊο, Καμάρες, Ἀποσελέμι, Πυράθι, Ἀμουργέλλες, Ἀρμανώγεια, Παρθένι, Ἅγιος Γεώργιος Ἐπανωσήφης, Κακὸ Χωριό, Χαράκι, Νιόπεα καὶ Πετροκεφάλι καὶ

δ) Μεγάλης Βρύσεως περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Λαράνι, Κονιοῦ, Τσιφοῦτ-Καπιέλλι, Βοριάς, Μελιδωχῶρι, Μαδὸς Δαμάνια, Κεφάλια, Ἀρκάδι, Δουλι, Ἴνια Βαλῆ, Μεγάλη Βρύσις, Πρεβελιανά, Ἅγιος Θωμᾶς, Ἀρδάθια, Μετόχια Ἁγίας Βαρβάρας Ἀξέντι, Κάτω Μούλια, Γράντος καὶ Βοροῦ.

6) Περιφέρεια Εἰρηνοδικείου Μοιρών, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικὰς περιφερείας.

α) Μοιρῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Μοίρες, Βρέλλι, Γαλιά, Σεφεριανά, Καστελλιανά, Ἀπόλυγος, Μπόμπη, Ἀληθινή, Πέρι, Πηγαϊδάκια, Πετροκεφάλι, Κουσές, Λένταρος, Μονὴ Ὁδηγητρίας καὶ Γιαλομονόχωρο.

β) Ἀμπελούζου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀμπελούζος, Καστέλλι, Ρουφᾶ, Πλουτί, Κερμυσι, Μορῶνι, Ἅγιος Δέκκ, Μητρόπολις, Βουρβουλίτης καὶ Χριστουλιανά.

γ) Πλατάνου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Πλάτανος, Πλόρα, Τρυπητή, Μονὴ Ἀπεζάνων, Ἅγιος Κύριλλος, Ἀντισιῆρι, Βασιλικὰ Ἀνώγεια, Φλοθιάκις, Ἀπεσοῦρι, Κανδύνα, Βασιλική, Μιαμοῦ καὶ Κρότος καὶ

δ) Ζαροῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ζαρός, Φαρή, Κούρτες, Δρόσον, Παναγιά, Παλιάμαν Βορρίζι, Λουλουμάς, Σκούρβουλα, Μετόχιον Γέργερης, Ἀποριά, Νίβρητος, Μάκρες, Καλαθιανά, Πανασός, Ράφτης καὶ Ἐπάνω Μούλια.

Β'. ΕΝ ΤΩ ΝΟΜῳ ΛΑΣΙΘΕΙΟΥ

1) Περιφέρεια Εἰρηνοδικείου Πεῦκου-Βιάννου, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικὰς περιφερείας.

α) Βιάννου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἄνω καὶ Κάτω Βιάννου, Λουτράκι, Πλάκα καὶ Χόντροῦ.

β) Ἀμυρῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἀμυρὰ, Βαχόν, Κεφαλοβρῦσι, Κρεβατᾶ, Ἅγιον Βασιλείον.

γ) Πεῦκου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Πεῦκον, Κάτω καὶ Ἐπάνω Σύμη, Καλάμι καὶ Συκολόγον.

δ) Μουρνιῶν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Μουρνές, Μετόχια καὶ συναϊσμοὺς Ρίζης, Μύθος, Μύρτον καὶ Γδόχια.

2) Περιφέρεια Εἰρηνοδικείου Τζερμιᾶδων, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικὰς περιφερείας.

α) Ποτάμων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἐξω καὶ μέσον Ποτάμου.

β') Τξερμιάδων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Τξερμιάδων, Πινακιανό, Λαχοῦ, Φωρσάρων, Μονή Κρουσταλένιας, Μέσα Λασηθί, Μέσα Λασηθάκι, Ἅγιον Κωνσταντῖνον καὶ Μαρυκαίτων.

γ') Ψυχροῦ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ψυχρό, Καμινάκι, Μαγουλᾶ, Γερόντο-Μουρί, Μετόχι, Μονή Βιδιανή, καὶ Πλάτη.

δ') Ἁγίου Γεωργίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἅγιος Γεώργιος, Πλαθιανό, Κουδουμαλιά, καὶ Ἀρβακόντες.

3) Περιφέρειαι Εἰρηνοδικείου Ἱεραπέτρας, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Ἱεραπέτρας περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἱεραπέτραν, Γιάντσι, Κεντρί, Καπίστρι, Μεσολέρους, Μακρηλιά, Φανερωμένη, Γραλιγιά, Τζάννιδες, Ἅγιά Βαρβάρα, Ἅγιον Ἠλίαν καὶ Μπραημιανά.

β') Βαθουσίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καθούσι, Βασιλική, Παχειῶν Ἄμμον, Μοναστηράκι καὶ Θριφτή.

γ') Κάτω χωρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κάτω καὶ Ἐπάνω Χωριό, Ἐπισκοπή, Παπαδιανὰ καὶ Ἅγιον Ἰωάννην.

δ') Μάλλων περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Μάλλες Χριστός, Παρσᾶς, Ἀνατολή, Καλογέρους, Καλαμαύκια, Εἰκουστή, Σελιανό καὶ Ἀρμός.

4) Περιφέρειαι Εἰρηνοδικείου Ἁγίου Νικολάου, διαιρουμένη εἰς δύο ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Ἁγίου Νικολάου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἅγιος Νικόλαος, Ξερόκαμπος, Κερατίδια, Πατεργιανὰ, Στεφνιανὰ, Πεσίδων, Λάξηδων, Ἀτσιμπραγὰ, Ἑλληνικά, Κατσικιά, Ἐλοῦνδα, Νῆσον καὶ περιφέρειαν Σπιναλόγκας καὶ μετόχιον Κανακάρης.

β') Κρητσᾶς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κρητσά, Κρούστα, Πρίναν, Καλὸ Χωριό, Μαρδάτσι, Μονή Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου, Τάπες, Μέσα Λακόνια, Φλαμουργιανὰ, Περβόλα, Ἅγιαν Τριάδα, Ἐξω Λακόνια, Μαρνελιανὰ Σχορετζανὰ καὶ Καραβολιανὰ.

5) Περιφέρειαι Εἰρηνοδικείου Σητείας, διαιρουμένη εἰς 5 ἀγροτικάς περιφέρειας.

α') Λιμένος Σητείας περιλαμβάνουσα τὸ ὁμώνυμον χωριὸν καὶ τὰ χωρία: Πισκοκέφαλο, Ἅγιά Φωθιά, Ρούσα Ἐκκλησιά, Μετόχια Πισκοκεφάλου, Ζοῦ, Σφακιά, Σαντώλι, Μαρωνιά, Ἐπάνω Πισκοπή, Τουρτούλη, Σωτήρο, Παρασπέδι, Ριζᾶ, Χεμέζι, Ἀγλάδια, Κουμαριώτη, Σηλαβοδιάκο καὶ Σκεπή.

β') Τά νου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Παλαιόκαστρον, Μονή Τοπλού, Χογλακίες, Ἀζοκέραμοι, Ἀνδραβάστοι, Ἐκκλησιῖδι, Ζάκρος, Μαγκατα, Καρίδι, Μπιριού, Χῶνος, Παληὸ Μιτάτο, Σίτανος, Κατσιδόνι.

γ') Τ ο υ ρ λ ω τ ῆ ς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Τουρλωτῆ, Μέσα Μουλιανά, Ἐξω Μουλιανά, Μερσίνη, Σφακιά καὶ Λάστρο.

δ') Ρ ο υ κ ἄ κ α ς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ρουκῆνα, Σταυροχώρι, Ὀρεινὸν, Πεύκουσ, Ἅγιον Στέφανον, Δάρνην, Κρουγιάν καὶ Σπορδύλο καὶ.

ε') Π ρ α ι σ ο ὺ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Χανδρά, Ζήρος, Ζήκαθο, Λιμνόνι, Καλὸ χωριό, Γσῶ, Ἀπίδι, Περβουλάνια, Ἀρμένιοι, Ἰτιά, Λιθίνες, Ἀδρομύλους Σουιά, Παπαγιαννάδο, Βόρειοι, Παλεπέτσι, Σκλάβοι, Κανένη, Βαθέλι, Καλαμάκι καὶ Κουτελόνας.

Ἐν Χανίοις τῇ 29 Μαρτίου 1914.

Ὁ Ἀνακληρωτῆς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ
Ν. Γιωρκιζάνης

5) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 335 ἔτους 1914.

ΕΝ ΟΛΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΔΡΛΔ' ὑπ' ἀριθ. 4134 τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913 περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων χωρῶν, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νομβρίου 1913 Διατάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 99)52 τῆς 31ης Μαρτίου ἐ. ἔ. πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Τμήματος.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Δι' ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι τοῦ Ἀνατολικοῦ Τμήματος τῆς Ἀγροφυλακῆς τῶν Εἰρηνοδικειακῶν περιφερειῶν Ἀγίου Μύρωνος, Βόρρων καὶ Νεαπόλεως διακροῦνται εἰς τὰς ἐπομένους ἀγροτικὰς περιφέρειας.

Α') Περιφέρειαι Εἰρηνοδικείου Ἀγίου Μύρωνος, διακροῦμένη εἰς 4 ἀγροτικὰς περιφέρειας.

α') Ἀγίου Μύρωνος περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἅγιος Μύρων, Πυργοῦ, Πονταμόδι, Πετροκέφαλο, Σταυράκια, Βούτες, Καλέσσα καὶ Γιοφυράκια.

β') Κρουσσῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κρουσσῶνας, Σάρχο, Κιθαρίδα, Λουτράκι, Μονὰς Ἱερουσαλήμ, Καδ-

βαλαράς και Ἁγίου Γεωργίου Γοργολαίνης, Κορφές, Ἐπάνω Ἀσύτες, Κάτω Ἀσύτες, Νιόη και Πρινιας.

γ') Δ α φ ν ῶ ν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Δαφναῖς, Ξεροληά, Σίδδα, Βενεράτο, Μονήν Παλιανῆς, Βλαχιάνα, Κεράσα, και Αὐγενικήν. και

δ') Γ ω ν ι ῶ ν περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Γωνιές, Καμαράκι, Μονή, Κεραμοῦτσι και Καμάρι.

Β') Π ε ρ ι φ ε ρ ε ι α Εἰ ρ η ν ο δ ι κ ε ἰ ο υ Β ὀ ρ ρ ω ν, διαιρουμένη εἰς 2 ἀγροτικές περιφερείας.

α') Β ὀ ρ ρ ω ν, περιλαμβάνουσα τὰ Μετόγια και χωρία: Χατζιδιανά, Τζωρτζιανά, Ψαρουλιανά, Μπαρμπεριανά, Μπαριαθιανά, Ἁγιος Ἰωάννης, Καλύβια, Φανερωμένη, Βεργιανά, Ρωγιανά, Δεζαριανιά, Παπαδιανά, Κισσοί, Πυρῆνες, Σουλιαμιανά, Χαλληλιανά, Καταρθιανά, Τσουρουδιανά, Χαράτσανά, Μέση, Καλοχωραφίτης, Πισώ, Ροῦμα, Κάτω Μαιόχι, Μαγαρικάρι, Γρηγοριά, Τεμελένι, Καμάρες και Λαγολιό.

β') Τυμπαιίου περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Τυμπάκι, Κλήμα, Ἁγία Τριάς, Καμιλάρι, Πετούδια και τὸν ὄρμον Μάτταλα.

Γ') Π ε ρ ι φ ε ρ ε ι α Εἰ ρ η ν ο δ ι κ ε ἰ ο υ Ν ε α π ὄ λ ε ω ς, διαιρουμένη εἰς 4 ἀγροτικές περιφερείας.

α') Ν ε α π ὄ λ ε ω ς περιλαμβάνουσα τὴν κομόπολιν Νεάπολιν και τὰ χωρία και μετόγια Ξηρά-ξύλα, Ὀμφαλιῶς, Περάμπελα, Περωνίδας, Μακρυγέννησα, Πάτρος, Κουνόλι, Ἀμυγδαλιῶς, Φουνοκαλιῶς, Ἀγαλιανό, Ἁγία Σοφία, Δίλακκος, Πατσόπουλο, Συβλες, Ἁγιος Ἀντώνιος, Ἀνώγεια και Βουλισημένη.

β') Χ ο υ μ ε ρ ἰ ἄ κ ο υ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία και μετόγια : Χουμεριάκο, Λίμνες, Λουσίτρο, Δράκο, Ἁγία Πελαγία, Δύο Πρίνοι, Καλὸς Λάκκος, Βρύσας, Κουφή-Πέτρα, Ἰουδαῶς, Ρουσαπιδιά, Τζέγια, Γαῖδούρων, Ἀμύγδαλος, Πλατυπόδι, Νικιθιανό, και Μονή Κρεμαστῶν.

γ') Φ ο υ ρ ν ῆ ς περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καστέλλι, Κάτω Χωριόν, Ἐπάνω Χωριόν, Πιναῖς Βρουγᾶς, Σκινιά, Καρύδι, Δωριές, Ἐπάνω Δούμα, Κάτω Δούμα, Σέλλες, Σύρμεσο και τὰς Μονὰς Κιράμες, Καρδαμοῦτσας, Ἀρέτη και Δωριῶς και

δ') Β ρ α χ α σ ἰ ο υ περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Βραχάσι, Μήλατος, Λαταίδα και Μονήν Ἁγίου Γεωργίου Βραχασίτι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἀπριλίου 1914.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ
Ν. Γιαμαλάκης

6) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 514 ἔτους 1914.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 'ΔΡΛΔ' (ὑπ' ἀριθ. 4134) τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913 περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων χωρῶν, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 διατάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 676 τῆς 27 Ἰουνίου ἐ. ἔ. πράξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφ. Διυ. τμήματος

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἀποσπῶμεν τὴν συνοικίαν Κουντουδιανὰ Σασσάλου ἐκ τῆς ἀγρονομικῆς περιφέρειας Κανδάνου καὶ ὑπάγομεν αὐτήν εἰς τὴν ἀγροικὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κολυμβαρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰουλίου 1914.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Α. Ροῦφος

7) Διάταγμα Γεν. Διοικ. Κρήτης ἀριθ. 577 ἔτους 1914.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 'ΔΡΛΔ' (ὑπ' ἀριθ. 4134) τῆς 28 Φεβρουαρίου 1913 περὶ διοικήσεως τῶν στρατιωτικῶς κατεχομένων χωρῶν.

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1ης Νοεμβρίου 1913 Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Ὡς πρὸς τὴν στολὴν τῶν Ἀρχηγῶν καὶ Ἀγρονόμων.

Ἡ στολὴ αὐτῶν θὰ εἶναι διάφορος τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 26 καθοριζομένης κατὰ τὰ ἑξῆς:

α') Τὸ πηλίκιον ἔσται ὅμοιον κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὸ παλαιὸν τοιοῦτο τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, πλὴν χωρὶς διακριτικῶν παντάπασι καὶ ἀργυροπλέκτου ταινίας ἐπὶ τοῦ χεῖρου, ἀντὶ δὲ στέμματος θέλει φέρεσθαι μέγα ἀργυροῦν Α (Ἀγροφυλακῆ) κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 26 ὀριζόμενα.

β') Ἐπὶ τοῦ χιτωνίου καὶ τῆς χλαίνης δὲν θὰ φέρονται παντάπασιν ἐπιωμίδες, τὰ δὲ ἀμφιασφάλια καταργοῦνται.

γ') Ἐκατέρωθεν τοῦ περιλαμίου τοῦ χιτωνίου θὰ φέρηται τὸ αὐτὸ γράμμα Α μετὰ ὁμοίχρου κλάδου ἐλαίας.

δ') Τὰ διακριτικὰ τῶν βαθμῶν, ἅτινα τὰ φέρονται ἐπὶ τῶν ἀκροχειρίδων τοῦ χιτωνίου καὶ τῆς χλαίνης, ὀρίζονται ἀργυρᾷ διαστάσεως ἑνὸς ὑφεκτομέτρου καὶ οἱ μὲν Ἀρχηγοὶ τὰ φέρωσι τρεῖς ταινίας, οἱ ἀγρονόμοι α' τάξεις δύο καὶ οἱ βοηθοὶ μίαν.

ε') Ἡ περισκελὶς ἀντὶ δύο ταινιῶν θὰ φέρῃ μίαν μόνην ἐν ἑκατέρῳ τῶν σκελῶν χροίματος κιτρίνου.

στ') Τὰ παραρράματα ἐν γένει τῆς στολῆς θὰ ᾄσω χρώματος κίτρινου.

ζ') Μεγάλη στολή δὲν θὰ φέρηται εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν, ἐὰν οὗτοι τυγχάνωσιν Ἀξιωματικοὶ ἐν ἀποστρατεῖᾳ ἢ ἑσθροὶ, ὅποτε δύνανται νὰ φέρωσι τὴν στολὴν ἐν γένει τοῦ σώματος, ἐξ οὗ προέρχονται.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὴν στολὴν τῶν ἀγροφυλάκων:

Καταργοῦνται τὰ νῦν ἐν χρήσει ἀργυρᾷ περιλαίμια τὰ ἐπερραμένα ἐκατέρωθεν τοῦ περιλαμίου τοῦ χιτωνίου, ἐπὶ τοῦ τελευταίου δὲ τούτου περιλαμίου θέλει ἐπιρράπτεσθαι ἐκατέρωθεν τὸ γράμμα Α μετὰ κλάδου ἐλαίας ἐκ λευκῆς βαμβακερᾶς ὀθόνης.

Τὸ ἐπὶ τοῦ πληγίου μέγα Α ἔσεται ἐπίσης χρώματος λευκοῦ.

Ἄρθρον 3. Ὅριζεται προθεσμία ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ποίας ὑποχρεοῦνται πάντες οἱ ἀνωτέρω ἵνα συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἐν Χανίοις τῇ 13 Αὐγούστου 1914.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς
Α. Ροῦφ ο ς

ΝΩΣΙΝ ΧΑΝΙΩΝ

8) ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΕΝ ΚΑΙΡΩ, ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

Νόμος 698 τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1915

«περὶ ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Γεωργίας».

(Ἐφημερίς Κυβερν., ἀριθ. 404 (τεύχος Α') τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1915)

Ἄρθρον 14.

Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως καὶ εἰς ἄς περιφέρειας ἐλλείπει ὁ τε εἰρηνοδίκης καὶ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ νόμου ΓΣΙΗ' ἔτους 1907 «περὶ ἀγροφυλάκων» ἐκδικασίς τοῦ κύριου τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀγροφυλάκων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὸν ἄνω νόμον ἀρμοδιότης αὐτοῦ μεθίσταται εἰς τὸν οἰκείον πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτῆν, ὅστις ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως. Ἐν περιπτώσει ὡσαύτως ἐπιστρατεύσεως καὶ εἰς ἄς περιφέρειας ἐλλείπει ὁ τε εἰρηνοδίκης καὶ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτῆς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἐποπτικὸν συμβούλιον τῶν ἀγροφυλάκων συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων λοιπῶν μελῶν, προεδρεύει δὲ ὁ προϊστάμενος τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. ⁽¹⁾

Ἄρθρον 15.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐπιστράτων ἀγροφυλάκων, εἰς ἃ μέρη ἔχει ὀργανωθῆ στρατιωτικῶς σῶμα ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, προσλαμβάνονται διαρκούσης τῆς ἐπιστρατεύσεως, πολιτικοὶ ἀγροφύλακες, ἐν δὲ τῇ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ἰθάκῃ καὶ πολιτικοὶ ἀρχιφύλακες.

Ἡ ἀποδοχὴ τῶν καθηκόντων τῶν βαρυνόντων τοὺς ὀριζόμενους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἀποτελοῦσα δι' αὐτοὺς πατριωτικὸν καθῆκον, εἶναι ὑποχρεωτικὴ τοῦλάχιστον ἐπὶ δίμηνον, μεθ' ὃ δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν. Οἱ καλουμένοι δὲ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ πολιτικοῦ ἀγροφύλακος.

Ὁ ἀρνούμενος ἀδικολογήτως τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τιμωρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 164 τοῦ Ποινικοῦ νόμου. Μόνον οἱ ὑπερβάντες τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας δύνανται νὰ ἀποποιηθῶν ταύτην.

(1) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 ἔχουσι ἐφαρμογὴν μόνον εἰς ὅσα μέρη τῆς ἐπικρατείας ἰσχύει ὁ νόμος ΓΣΙΗ'.

Ἄρθρον 16.

Ὁ διορισμὸς τῶν πολιτικῶν ἀγροφυλάκων ἢ ἀρχιφυλάκων ἐνεργεῖται καθ' ὃν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν τοιούτων καὶ δὴ ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 ἔτους 1913 διατάγματος τῆς τείως Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης, ἐν τῷ νομῷ Λέσβου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139)1670 ἐ. ἔ. ὁμοίου τῆς τείως Γενικῆς Διοικήσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἐν δὲ τῇ Κεσαλληνίᾳ καὶ Ἰθάκῃ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 247 ἔτους 1914, διοριζόμενοι δὲ δίδουσι: τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀνάπινον τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων διὰ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων καὶ τοῦ νόμου ἀρχῶν.

Οἱ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες ἢ ἀρχιφύλακες δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κέκτηνται: τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω σχετικῶν διαταγμάτων καὶ νόμων ἀναφερόμενα προσόντα. Δὲν δύνανται νὰ προτιθῶσι πρὸς διορισμὸν οὐδὲ νὰ διορισθῶσι: 1) οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των· 2ον) οἱ ποιμένες ἢ οἱ κάτοχοι ζώων ὑπερβαίνοντων τὸν ἀριθμὸν 20, ὡς καὶ οἱ συγγενεῖς τούτων α' καὶ β' βαθμοῦ· 3) οἱ δημόσιοι, δημοτικῆς, κοινοτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπ' ἄλλῃλοι, καὶ 4) οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργίᾳ ἢ πλημμελίᾳ ἐκ τῶν τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

«Μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἀνω προσόντα τῶν πολιτικῶν ἀγροφυλάκων δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ προσωρινοὶ ἀγροφύλακες, ἀνευ δηλαδὴ τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 19 τοῦ Δ.ατ. 747 τῆς πρώην Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης διस्तῶς θητείας, εἰς θέσεις κενὰς, ἐξομοιούμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς τακτικούς ἀγροφύλακας.» (1)

Ἄρθρον 17.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των οἱ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες φέρουσιν, ἀντὶ στολῆς, διακριτικὸν σήμα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, ἐκ ταινίας λευκοῦ καὶ κυανοῦ ὑσώματος πλάτους 0,10. Ἡ παραχώρησις τοῦ σήματος τούτου ὑπ' αὐτῶν εἰς τρίτους ἀπαγορεύεται καὶ καταδικάζεται ποινικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 228 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, δικαιοῦνται δὲ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των νὰ εἶνε ὀπλισμένοι.

Ἄρθρον 18.

Οἱ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες ἢ ἀρχιφύλακες ἔχουσιν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν τακτικῶν ἀγροφυλάκων τὰς

(1) Τὸ ἐδάφιον γ' προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ «περὶ ἀναπλήρωσεως στρατευομένων ἀγροφυλάκων καὶ ἀγρονόμων». Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὅπερ βλέπε κατωτέρω, ὡς καὶ τὸ ἀρθρον αὐτοῦ 4ον.

ἀπορροεύσας ἐκ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων καὶ τοῦ νόμου 247, πλὴν ἐκείνων ἅτινα ρητῶς ἐξαίρουνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὑπάρχοντα εἰς τὰς πειθαρχικὰς καὶ ποινικὰς τούτων διατάξεις. Ἀπολύονται δὲ τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν μὴ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐφαρμοζομένης συνάμα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 164 τοῦ Ποιν. Νόμου, προτάσει τῶν ἐντεταλμένων ἐπὶ τούτῳ διὰ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων καὶ νόμου προΐσταμένων αὐτῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν διατάσσεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, διὰ δὲ τοὺς ἐν Κρήτῃ πολιτικούς ἀγροφύλακας δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐνταῦθα τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 21 ἐδ. ζ' τοῦ νόμου ΓΥΚΔ' ἔτους 1910 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας» καὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐδ. γ' τοῦ νόμου ΓΥΖΗ' ἔτους 1911 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ εἰρημένου νόμου (1). Ἡ διαταξίς τοῦ ἄρθρου 487 § 2 τοῦ Ποιν. Νόμου (2) ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν πολιτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων εἶναι ἄμισθος, ἐξαίρετικῶς μόνον χορηγοῦνται αἱ ἐξῆς ἀμοιβαί.

α') Εἰς τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ἰθάκῃ πολιτικούς ἀγροφύλακας, ἐν περιπτώσει εὐδοκίμου αὐτῶν ὑπηρεσίας, μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ ἀρχιφύλακος καὶ ἀποφασιν τῶν οἰκειῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων, χορηγεῖται ἀποζημιώσεις τις μὴ ὑπερκομένη εἰς κράτησιν συντάξεως καὶ ἀνεξάρτητος οἰασθήποτε τυχὸν λαμβανομένης συντάξεως. Ἐπίσης χορηγεῖται ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκειοῦ ἐπο-

(1) Ἐπιροεῖται δηλονότι ἡ ἀπόλυσις διὰ μόνης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἄνευ προηγουμένης προσκλήσεως εἰς ἀπολογία καὶ παραπομπῆς εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἤδη δὲ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

(2) «Δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ρητῶς ὀρισμένων περιπτώσεων, παραβαίνουσι τὰ κοινὰ ἢ τὰ ἰδιαίτερα καθήκοντα τῆς ἐπιτετραμμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐνυπάρχουσι ταῦτα εἰς τὴν φύσιν καὶ ἰδιότητα τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε εἶναι διαγεγραμμένα δι' ἰδιαίτερον ὁδηγίων, τιμωροῦνται, καθ' ὅσον εἰς αὐτάς ταύτας τὰς ὁδηγίας δὲν διαβαίνονται, ἄλλαι ποιναί, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:—1 Ἐὰν ἡ παράβασις ἔγινεν ἐπὶ σκοπῷ ἰδίας ὠφελείας, ἢ πρὸς βλάβην τῆς ἐπικρατείας, ἢ τινος ἰδιώτου, μετὰ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν.—2 Μετὰ προηγηθεῖσαν πρώτην πειθαρχικὴν ποινὴν, ἐὰν ἡ παράβασις ἔγινεν ἐκ προθέσεως μὲν, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ πлагίου ἐκείνου σκοποῦ, μετὰ χρηματικὴν ποινὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν». (Ποιν. Ν. ἄρθρ. 487).

πτικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ ἐπ. καὶ 26 τοῦ Νόμου 247 οἰκείου ταμείου ἀγροφυλακῆς, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς τριάκοντα καθ' ἕκαστον μῆνα διὰ τοὺς ἀγροφύλακας, καὶ δραχμὰς 50 διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας.

β') Εἰς τοὺς ἐν τῷ νομῷ Λέσβου πολιτικούς ἀγροφύλακας, εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντας, μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ οἰκείου ἀγρονόμου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Λέσβου, δύναται, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 139)1670 Διατάγματος τῆς 27-ως Γεν. Διοικήσεως, νὰ χορηγηθῶσι χρηματικὰ βραβεῖα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἀγροφυλακῆς, καὶ ἐκ τοῦ πηρουμένου δι' ἕκαστον ἀγροφύλακα λογαριασμοῦ «ὧν συλλήπτρων». Τὰ οὕτω καὶ εἰς ἕκαστον ἀγροφύλακα ἀπονεμόμενα χρηματικὰ βραβεῖα δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὸν λογαριασμὸν αὐτοῦ.

γ') Οἱ ἐν Κρήτῃ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες, ἧται οἱ προσωρινοὶ οἱ εἰς ἀντικατάστασιν ἐπιστρατευθέντων διοριζόμενοι, λαμβάνουσι τὸν αὐτὸν μισθὸν ὃν καὶ οἱ τακτικοὶ οὗς ἐπιτρατευθέντας ἀναπληροῦσι. (1).

Ἄρθρον 20.

Οἱ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες ἀπολύονται ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τῶν ἐπιστρατευθέντων, εὗς ἀναπλήρωσαν, ἢ τῷ διρισμῷ τακτικῶν τοιούτων διοριζομένων κατὰ τοὺς ὑφισταμένους νόμους καὶ διατάγματα. Ἡ ἰσχὺς δὲ τῶν περὶ ἀγροφυλακῆς διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν προηγουμένων ἄρθρων παύει τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπιτρατεύσεως.

Ἄρθρον 21.

Δύναται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως νὰ ἀνατίθενται καθήκοντα ἀγρονόμου ἀγρονομικῆς περιφερείας ἐστερημένης τοιούτου εἰς ἀγρονόμον ἑτέρας περιφερείας. Ἐπίσης δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ρυθμίζωνται αἱ ἀγρονομικαὶ περιφέρειαι διάφοροι τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὑφισταμένων. Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἀνατίθενται αἱ ἐκδικάσεις

(1) Τὸ ἐδάφ. γ' τοῦ ἄρθρ. 19 ἐτέθη ἐν τῷ κειμένῳ ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ περὶ ἀναπληρώσεως στρατευομένων ἀγροφυλακῶν καὶ ἀγρονόμων Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Τὸ τροποποιηθὲν ἐδάφιον εἶχεν οὕτως: «Εἰς τοὺς ἐν Κρήτῃ πολιτικούς ἀγροφύλακας εὐδοκίμως ὑπηρετήσαντας, μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ οἰκείου γρονόμου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (ἤδη Γεωργίας), χορηγεῖται ἀποζημίωσις τῆς μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς τριάκοντα δι' ἕκαστον μῆνα. Ἡ οὕτω παρεχομένη ἀποζημίωσις δὲν ὑπάγεται εἰς κρᾶτησιν συντάξεως καὶ εἶναι ἀνεξάρτητος πάσης λαμβανομένης τυχὸν συντάξεως. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω παρεχόμεναι ἀμοιβαὶ δὲν ὑπὸκεινται εἰς κατάσχεσιν.

ἀγροζημιῶν περιφερείας τινός, ἐν ἣ ἀπουσιάζει: ἢ ἐλλείπει ἀγρονόμος, εἰς τὸν οἰκείον Εἰρηνοδίκην.

«Εἰς θέσεις ἐπιστρατευθέντων ἀγρονόμων δύνανται νὰ διορίζωνται προσωρινοὶ τοιοῦτοι, ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν καὶ λαμβάνοντες τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν μισθόν. Οὗτοι θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολελυμένοι, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ὑπηρεσίας παρ' ἐκείνου ὃν ἀναπληροῦσι. Οἱ διορισμοὶ τῶν τε ἀγρονόμων καὶ ἀγροφυλάκων, γινόμενοι παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου Κρήτης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀναφέρουσι πάντες διὰ τοὺς προσωρινούς τούτους ἀναπληροῦντας ἐπιστρατευθέντας καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὃν ἀναπληροῦσι». (1).

Ἄρθρον 22. (2)

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 διατάγματος τῆς Γεν. Διοικήσεως Κρήτης τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης διορίζεται διὰ Β. Δ. εἰς ἀρχηγὸς τῆς ἀγροφυλακῆς ἐδρεύων ἐν Χανίοις καὶ φέρων τὸν τίτλον ἀρχηγὸς ἀγροφυλακῆς Κρήτης».

Ἄρθρον 23.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, αἱ δὲ καθ' ἕκαστον διατάξεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ὀρίζονται διὰ Β. Δ.

9) Βασ. Διάταγμα 16 Ἰουλίου 1916.

Περὶ διαιρέσεως τῆς Κρήτης εἰς ἀγρονομικὰς περιφερείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 ἔτους 1913 διατάγματος τῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἀγροφυλακῆς», 2) τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου ἔτους 1915 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ καταργήσεως τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καὶ Κρήτης», 3) τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 698 τῆς 30 Ὀκτωβρίου ἔτους 1915 «περὶ ἐκτά-

(1) Τὰ ἐν τοῖς εἰσχωρητικοῖς προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ «περὶ ἀν. πληρώσεως στρατευομένων ἀγροφυλάκων καὶ ἀγρονόμων Νομοθετικοῦ Διατάγματος», οὗ ὄρα καὶ ἄρθρον 4ον.

(2) (Διὰ τοῦ ἰσχύον ὁμοῦ νόμου ἔχοντος ὑπ' ἀριθ. 17 καὶ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1916 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης, ὅπου ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει, ἐπανιδρύθη ἡ θέσις καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος).

κτων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας», καὶ 4) τὰς ὑπ' ἀριθ. 1231)615 ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ἐ.ἐ. καὶ 2135)1016 ἀπὸ 13 Ἰουνίου ἐ.ἐ. προτάσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομικῆς Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἡ νῆσος Κρήτη διαίρεται εἰς εἴκοσι τρεῖς ἀγρονομικὰς περιφέρειας, ἰσαριθμούς πρὸς τὰς εἰρηνοδικειακὰς τοιαύτας, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τὰς κατωτέρω ἀγροτικὰς περιφέρειας, καὶ ἐκάστη τούτων τὰ κάτωθι χωρία, ὡς ἑξῆς.

Α') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χανίων, μὲ ἔδραν τὰ Χανιά, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Ἀκρωτηρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χαλέπα. Προφήτης Ἡλίας, Κορακίες. Μπάρμπου μετὰ τῶν περίξ μετοχιῶν, Κουνουπιδιανά, Κημπάνι, Χωραφάνια, Πλακοῦρες, Ἀρῶνι, Πιθάρι, Ἀργουλιδές, Μονὴ Γουβερνέτου, Γκαλακκιάδα, Καθιανά, Στέρναις, Πεσβολίτσα, Νησίς Σούδας, Ἄγ. Τριάς, Καλόρουμα, Μουζαρά, Χορδάκι, Ριζόσκληπον καὶ Ἄγ. Μπαθαίος.

2) Σούδας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σούδα, Μετόχι, Ντανά, Τσικαλαριά, Μαλάξα, Νεροκούρου, Ζουμπιανά, μετὰ τῶν περίξ μετοχιῶν, Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς, Κατσιφαριανά μετὰ τῶν περίξ μετοχιῶν.

3) Κεραμειῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δρακῶνα, Πλατιβόλα, Ἀλωνάκι, Θωμιά, Σπηλιάρια, Τσιχοπήγαδο, Σκουραχλάδα, Γερολάκκου, Κάτω Γερολάκκου, Σκορδουλιάνα, Ττουβαλιανά, Κάμπος, Τσακίστρι, Μαδαροῦ, Λούλου, Παναγιά, Ἄγ. Γεώργιος, Ἀγλάδες, Ἀλετρουβάρι, Χωραφιανά, Κονόπουλα, Κατωχώρι, Μπραβελιανά.

4) Νέας Χώρας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μουρνιές μετὰ τῶν περίξ μετοχιῶν: Περιβόλια, Γαρούπα, Ψυλλιανά, Κερνησιανά, Κατσισιροχώρι, Πύργος, Νέα Χώρα, Βαροῦσι, Τοπαλι μετὰ τῶν ἐγγύς μετοχιῶν.

5) Γαλατῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δαράτσου, Μικρούτοιχος, Βαμβακόπουλο, Γκαλατῶν, Τηγανίτης, Στρατιῶνα, Βαρούπειρο, Λαγιδέ, Μυλωνιανά, Ἄγ. Κυριακή, Ἄγ. Μαρίνα, Σιάλός, Πλατανιάς.

Β') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀλικιανοῦ, μὲ ἔδραν Ἀλικιανοῦ, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Λάκκων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μεσικιά, Ζούρβα, Θέρισσο, Σκορδανοῦ, Καρές, Καράνου, Σκαφιδάκια, Πρατές, Σέμπρωνα - Χωσιτή, Σκίδια, Ὀρθοῦνι, Παπαδιανά.

2) Ἀλικιανοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Φουρνέ, Σκηγιέ,

Κυριομάδε, Ἄγρια Ἐπισκοπή, Δρακιανά, Ντερέ, Σιονίζο, Κουσό, Πατελάρι, Ψαθογιάννο, Μπαμπιόλο, Ἀποθήκες, Μανωλιόπουλο, Σηριανά.

3) Πύργου Ψηλονέρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄνω Μόδι, Κάτω Μόδι, Ξενικαχώρι, Λουτράκι, Ξηρόκαμπος, Κοντομαρί, Μάλεμε, Πύργος, Ψηλονέρου, Ψεῖρες, Μαρριανά, Βρύσες, Ντελή, Μανωλιτιά, Ξαμουδοχώρι, Βλαχερωνίτσα, Συρίλι, Παταλιανά, Λίμνη, Κερατίδι, Καμισιανά, Ζουνάκι, Λεμονιανά, Κορδελή, Χρυσιανά, Χ' Καλλιοντζή, Νέο Χωριό, Καρούρος, Μουλαμεριανά, Μουριζιανά. Ρ

Γ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Κολυμβαρίου (Κισσάμου), με ἔδραν τὸ Κολυμβάριον, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Κολυμβαρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γρουμπελιανά, Μαραθοκέφαλα, Κλαδουριανά, Γωνιά, Ἀφράτα, Ἀσιράτηρος, Ροδοπού, Ἄσπρα Νερά, Ραβδοῦχα, Κακιάρα, Μελιστουργιό, Βέσι, Νοχιά, Πλακάλωνα, Πισκοπή, Βασιλόπουλο, Καρθιανά, Γερακιανά, Δρακώνα, Σπηλιά, Δαρμυροχώρι, Κάτω καὶ Ἐπάνω Βούδες, Σακρωῖτο, Μοθιανά, Σκουτελώνα, Ραπανιανά, Καμισιανά, Δέμπλα, Πολεμάρι, Παθακιανά, Χαρόβατα καὶ Γεροβοδιανά.

2) Δρομονέρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μούλετι, Σφενδελιανά, Ποντικιανά, Γαβαλομουρι, Νέμπρος, Βουκολιές, Ἀνώσκελι, Κουμαρές, Γλώσσα, Σκορδουλιανά, Χατζή Τραγανού, Κεφάλες, Πλατανές, Ρούματι, Κακόπετρος, Φωτακάδο καὶ Ξυνολιανά.

3) Πανεθύμου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Λιριδιανά, Μεσονήσι, Φιλιελιανά, Ἄστρακος, Κρύα Βρύσι, Ἅγιος Ἄντωνος, Κιραΐς, Βασιλισιά, Ζυμβραγαῦ, Πανέθυμος, Πρόδρομος, Σάσολος, Μεσούλια, Γρό-Κερά, Μιλάθυρος, Μουρί, Μάκρωνας, Ἀρμενοχωριό, Χουδαλιανά, Κερά, Ρόξα, Περιολλάκι, Κοτσιανά, Σφακοπηγάδι καὶ Τρία Ἀλώνια.

Δ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Κατελλίου (Κισσάμου), με ἔδραν τὸ Κατέλλι, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Κατελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κατέλλι, Πύργος, Κοινοπίτσα, Κακιάρα, Κάτω Παλαιόκαστρον, Προβεδιανά, Μαρεδιανά, Βαρδιανά, Σθουργιανά, Καλεργιανά, Μετόχιον Κερά, Καλουδιανά, Κουρφαλῶνα, Μπαντουργιανά, Γερονωμιανά, Τυφλός, Δραπανιάς, Νοπήγια, Ποτισμίδα, Χαιρεισιανά, Κουρθιανά, Κόκκινο Μετόχι, Μπᾶ Ἀγμέτ, Συρικάρι, Κατσικακωαριανά, Τσιγλιανά, Πάνω Παλαιόκαστρον, Γρηγοριανά, Γαλουβά, Λουσακιές, Μεράδες, Πατε

ριανά, Καναθά, Καλάθηνες, Τοπίλια, Καψιανά, Νησί Βουρ-
γάρο, Αϊ-Κυργιάννη, Τσουρουιανά, Κουκουναρά, Γουκαλα-
ριά, Χαλίεπα, Χορευθιανά, Παντελιανά, Σκουλουδιανά και
Χουρχολιανά.

2) Λαρθᾶ Μεσογείων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σφη-
νάρι, Πόρω Μεσόγεια, Πλάτανος, Βρύσες, "Αγιοι Πάντες,
Μπενιουδιανά, Ἀκτὴ, Λαρθᾶ, Κομάρτισο, Ζερβιανά, Φουρ-
νάδο, "Αγιος Γεώργιος, Νιό Χωριό, Κάλυβος, μετὰ τῶν πέ-
ριξ συνοικισμῶν καὶ τῆς νησίδος Γραμβούσης.

3) Ἰναχωρίων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάμπος, Με-
λισσιὰ, Ἀμυγδαλοκεφάλι, Κεραμωτὴ, Κεφάλι, Σημαντη-
ριανά, Παπαδιανά, Ἄερινός, Κούνενι, Πλουκαμιανά, Περιβό-
λια, Τζιτζιφιὰ, Μονὴ Χρυσοσικιλιωτισσῆς, Στόμιον, Λούχι,
Ἐλος, Λίμνη, Ρογδιὰ, Βλάτος καὶ Κατσοματάδο.

Ε') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Κανδάνου (Σελίνου), με-
ἔδραν τὸν Κάνδανον (Σέλινον), περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς
ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Κανδάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάνδανος, Κουφα-
λωτός, Τσαγκαλεριανά, Μπενουδιανά, Καβαλαριανά, Βαμβα-
κάδος, Λαμπεριανά, Σιδεριανά, Πασακιανά, Κατσιγιανιανά,
Τριγῶνο, Τζιμεθριανά, Πετελαργιανά, Τραχινιάκο, Χατζου-
διανά, Σκουδιανά, Ἀγκαλιανά, Ἀνησαράκι, Σπίνα, Πλεπενια-
νά, Γρηγοριανά, Μανωλιανά, Κοπετοῦς, Δρύς, Μοτζιανά,
Φλώρια, Σελιά, Κοντουδιανά, Τζάνιανά, Μυλωνές, Καμι-
λιανά, Στροβλές, Ἀληγοί, Ψαριανά.

2) Ἀρχιστρατήγεω, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀργι-
στράτηγος, Κάδρος, Βορεινό, Περιανά, "Αγ. Ἰωάννης, Πι-
τσιανά, Νεραντζιά, Κομποτιανά, Τζιναλιανά, Μποτοιανή,
Λιγγιανά, Παρδαλιανά, Ἀβδουλιανά, Παπαδιανά, Ἀρμή,
Κανισκάδος, Μενιανά, Ἡμίμη, Ἀμουςκλιανά, Ξενιανά, Μα-
χιὰ, Πάλληχαριανά, Αυτσαρδιανά, Κουλουρίδα καὶ Σφακός.

3) Παλαιοχώρος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Παλαιόχω-
ρα, Μόλος, Κερατιδέ, Ἀτσαλιανά, Βασιλάκη, Ἀσφεντηλέ,
Πλατανί, Προδρόμι, Ἀνύδρι, Ἀζωγερέ, Ἀγλαδιάνες, Σιρά-
τσι, Σπανιάκο, Κάλιαμος καὶ Βληθιά.

4) Πελεκάνον, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Βουτᾶς, Κασι-
Θελιανά, Βαρδιανά, Λειβάδι, Φιλεργιανά, Φραμένο, Σαρακίνα,
Κοντοκυνῆγι, Κεφάλι, Καρπατσουλιανά, Βεριθιανά, Χόνδρου,
Γρηγοριανά, Δελιανά, Μπεγιανά, Σιταυρός, Χασι, Κούτερος,
Ἄζωγερέ, Μουχτιβιανά, Σκλαβοπούλα, Καλαμιού, Χουμι-
σιανά, Σφακιά, "Αγιος Θεόδωρος, Βαθύρομα, Βοθιανά, Τσι-
σκιανά, Φαράγι, καὶ Μουστάκος.

5) Καμπανού, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καμπανού, Μα-
Πρινέ, Ἀπανοχώρι, Ἁγία Εἰρήνη.

6) Ἐλύρου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ροδοβάνι, Ἀγριλέ,
Λειβάδα, Τεμέντα, Μάζα, Παπαδιανά, Ἀηθνοί, Μερτές,
Μακάρια, Μονή, Λειβαδάς, Κουτσογέρακο καὶ Σούγια.

5') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Βάμου (Ἀποκαρώνου), με
ἔδραν τὸν Βάμον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περι-
φερείας.

1) Βάμου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Βάμος, Καλαμίτσι,
Ἀλεξιάδρου, Καλαμίτσι - Ἀμυγδάλι, Λυκοτηγιά, Σελιά,
Σούρη, Λισάρδα, Ἐπάνω Κεφαλᾶς, Κάτω Κεφαλᾶς, Ξηρο-
πέτρι, Παλιγαῶνι, Δράπανος, Γαβαλοχώρι καὶ Ντολιανά.

2) Ἀρμένων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀρμένιοι, Νιὸ
Χωριό, Σαμωνᾶς, Μυχαιοί, Πρόβαρμα, Στύλος, Μεγάλα
Χωράφια, Καλύδες, Πλάκα, Κόκκινο Χωριό.

3) Φρέ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Φρές, Τζιτζιζές, Νί-
πος, Βαρές, Πειθόνια Κάϊνα, Νεροχώρι, Παῖδοχώρι, Ραμνή,
Καραίς καὶ Μελιδῶνι.

4) Γεωργουπόλεως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐμπρ' ο
νερος, Βατουδιάρη, Ἀλικάμπος, Φίλιππος, Μάζα Χάμπαθα
Γονέ, Γεωργούπολις, Μαθέ, Μουρί, Κουρνᾶ, Κάστελλος
Πάτημα, Φυλακή, Δράμιτ, Γωνιά καὶ Ἐξόπολις.

Ζ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χώρας Σφακίων, με ἔδραν
τὴν Χώραν Σφακίων, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς
περιφερείας :

1) Χώρας Σφακίων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χώραν
Σφακίων, Κομητάδες, Βρασιᾶ, Μουρί καὶ νῆσος Γαῦδος.

2) Ἀνωπόλεως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀνώπολις
Ἀράδαινα, Ἄγιος Ἰωάννης, Ἁγία Ρούμेलη, Σαμαριά, Λει-
βαδιανά καὶ Λουτρό.

3) Ἀσκήφου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀσκήφου καὶ
Ἱμβρος.

4) Καλλικράτους, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλλικράτη
Ἀσφένδος, Βουβά, Νομικιανά, Καλοκασιά, Πατσιανό, Κα-
σοδάτος, Σκαλωτή καὶ Ἀργουλέ.

Η') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ρεθύμνης, με ἔδραν τὸ Ρέ-
θυμον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Ρεθύμνης, περιλαμβάνουσα τὸ Ρέθυμον καὶ τὰ χωρία
Γάλλου, Περβόλια, Μυσρία, Ξηρό, Λωριό, Γιαννῶδι, Κάτω
Μύλους καὶ Ἄγ. Μάρκος

2) Βρύσινας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πρατές, Χρωμα-
στῆρι, Καπεδιανά, Ἀρμένιοι, Κάστελος, Ἀμπελάκι, Σελί,

Όρος, Ρουσοτσπίτι, Κούμους μετά τῶν περὶ αὐτὰ συνοικισμῶν

3) Ἀρκαδίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄδελφ. Πηγῆ, Λούτρα, Μέση, Μαρουλά, Ἀττέρι, Μπακλογῶρι, Πίκρι, Ἀνάτο, Κυριανά, Χάρνια (μετὰ τῶν περὶ αὐτὰ συνοικισμῶν) καὶ τὰς ἱερὰς Μονὰς Ἀρκαδίου καὶ Ἀρσανίου.

4) Ρουσσίκων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ρούστικα, Παλαίλιμος, Καλονόχτι, Σαϊτούρες, Μοῦντρος, Ἁγ. Κωνσταντῖνος, Ζουρίδι, Νησί καὶ Ἁγιος Γεώργιος.

5) Ἐπισκοπῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐπισκοπή, Κερωτή, Κούρη καὶ Ἀρκούδαινα.

6) Ἀργυρουπόλεως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀργυρούπολις, Κάτω Πόρο, Βιλανορέδο καὶ Βελονάδο.

7) Μυριοκεφάλων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μυριοκέφαλα, Μαρουλοῦ, Ἀρολίθι καὶ Ἀλῶνες.

8) Βαρσαμόνερο, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄνω Βαρσαμόνερο, Ἄνω καὶ Κάτω Μαλάκι, Μουλαλή, Μετόχι, Μονοπάρι, Ἁγ. Ἀνδρέας, Κάτω Βαρσαμόνερο καὶ Μετόχι.

9) Ἀτσιποπούλου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀτσιπόουλο, Πρινέ, Γεράνι, Βεδέρους καὶ Μικρὰ Γωνιά.

Θ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἁγ. Βασιλείου ἢ Σπῆλι, με ἔδραν τὸ χωρίον Σπῆλι, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

Β

1) Σπῆλι, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σπῆλι, Μουρνές, Δαρισιανά, Καρίνες, Μιζόρουμα, Λαμπενή, Ἁγία Πελαγία, Φρακτί, Καζαρέ, Παλαιόλουτρα, Ἁγ. Βασίλειος, Ἀγκουσελιανά, Ἀτσιπάδες, Τσικολαριά, Ἁγ. Ἰωάννης καὶ Καλή Συναία.

2) Μελόμπων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μέλαμπες, Σακτούσια, Ἁγιος Γαλήνης, Ὀρνέ καὶ Κρύα Βρύσι.

3) Κουμίων, περιλαμβάνουσα τὰ ἐξῆς χωρία Κούμια, Βρύσες, Πλατανέ, Δαμαεργιό, Δρύμισκο, Ἀκτοῦντα, Κεραμέ, Ἀγαλιανού, Λιγαραις, Ἄδρακτος, Βάτο, Κισσός, Ἁγ. Ἰωάννης καὶ Ἄλωτό.

4) Σελιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σελιά, Φοινικιά, Μύρθιο, Γιαννιοῦ, Μαρτιοῦ, Ροδάκινο, Λεικόγια, Ἀσώμακτος καὶ Μονὴ Πρέβελη.

Δ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀμάριου, με ἔδραν τὸ Νεῦς, Ἀμάρι, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Νεῦς Ἀμαρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Νεῦς Ἀμάρι, Ὀψηγιά, Μαναστηράκι, Βισαγή, Μονὴ Ἀσωμάτων, Βυζάρι, Φουρφουρά, Πλατάκια, Ἀποσέτι (Πετροχώρι) καὶ Λαμπιῶτες.

2) Μέρωνος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μέρωνας, 'Αποστόλους, Θρόνος, Κλησίδι, Καλογέρου, Γέννα, Παντάνασσα, Βένι, Πατσό, Βολιῶνες, Φρογκάκι, Μετόχι, Γερακάρι, Μεσονήσια, 'Ελέναις, Βρύσες, Σμηλιάις, Καρδάκι, Γουργούθι, 'Ανω Μέρος, Δρυγιές καὶ Χορδάκι.

3) 'Αποδούλου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία 'Αποδούλου, Ρίζικος, Βαθιακό, 'Αγ. Παρακλυή, Κουρπάδο, Βρωμόνερο, Ψάρες, 'Εληές, Ξυλομαχαίρι, Λαγκιούφα, Γαμαρᾶς, Λοχριά, 'Αρδαγτος, Πλάτανος, Σάτα, Νίθουρι, 'Αγ. 'Ιωάννης καὶ Κουτρούτες.

ΙΑ') 'Αγρονομικὴ περιφέρεια Πανόρμου, περιλαμβάνουσα:

1) Τὸν δῆμον Μελιδονίου καὶ τὰ ἐξῆς χωρία Πάνορμος, Πέραμα, Μελιδόνι, Ρουμλί, Σκεπαστή, 'Αγλαδοκάρπος, 'Εξάντι, Βλυγάδα, Μπαλή, 'Αγυιά, Δαφνέδες, Δαμιθόλου, Κεφάλι, 'Αβδανίτες, 'Αλιάκας, Καστρί, Μοῦντρος, 'Αγ. Μάμας, Κεραιωτά, Γαρίπας, Χουμέρι, Κρασοῦνα, Πασαλίτες, Καλανταρέ, Μελισσουργάνι, Καλαμᾶς, Ξουζιανά, καὶ

2) Τὸν δῆμον 'Ελευθερναίων καὶ τὰ ἐξῆς χωρία: 'Αγγελιανά, Μετόχια, Δαλαμπέλου, Χανοθιανά, Πρίνος, Καϊναρτζέ, Βέρα, 'Επισκοπή, 'Ερφοι, Σκουλούφια, Ροῦπες, 'Αλφᾶς, Καλλέργος, Σκορδίλος, Πλευριανά, Βεργιανά, Λαγκά, Πρινές, 'Αναχουρδομέσχα Κυνηγιανά, 'Ανω καὶ Κάτω Τριπόδας, Πηγουνιανά, Μαργαρίτες, Τζανασιανά, 'Ορθές καὶ Μετόχι Σκουλούδη.

ΙΒ') 'Αγρονομικὴ περιφέρεια 'Ανωγείων, περιλαμβάνουσα:

1) Τὸν δῆμον 'Ανωγείων καὶ τὰ ἐξῆς χωρία: 'Αξός, Λειβάδια, Ζωνιανά, 'Ανώγεια, Σαΐσαρχα, Καμαργιῶτη, Δαμάστα, Χῶνος, 'Αίμονος, 'Ασυρώτου, Τσαχιανά, 'Αγρίδια, Κεστεφάνου καὶ Μονὴ Χαλέπας.

2) Τὸν δῆμον Γαράζου καὶ τὰ χωρία: Γαράζος, Μουριζανά, 'Επισκοπή, Μοῦσες, 'Αγιος 'Ιωάννης, Μετόχι, Φοράτσι, 'Ανεμόμυλος, 'Ομάλα, Κάλυβος, Μονὴ Δισκουρίδου, Λειβάδια, Μαρινιανά, Κράνα, Βελί, Κλεψίμια, Χελιανά, Πλάδιανά, Μονὴ Βοσάνου, 'Αλόιδες, Σπίτες, Θεοδώρα καὶ Μακρυγιάννη.

ΙΓ') 'Αγρονομικὴ περιφέρεια 'Ηρακλείου, μὲ ἔδραν τὸ 'Ηράκλειον, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας:

1) 'Ηρακλείου, περιλαμβάνουσα τὸ 'Ηράκλειον καὶ τὰ χωρία: 'Ανω Τάμπια, Μεσσηνιανά, Κατσαμπά, 'Αγιος 'Ιωάννης, Μεσαμπελίς, Φοριέτσα, Μασταμπᾶς, Τὸπ-ἀλτί, Μετόχια, Φοινικιά, Μετόχια Φοινικιάς, Τεπές, 'Αθάνατος καὶ Κορώνη - Μαγαρά.

2) Σκαλιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σκαλιῶν, Πα-

τσίδες, Μετόχια, Καρτερού, Μπαμπιλῆ, Πρασᾶς, Μαφεζέ, Σωμαρούς καὶ Ἐλλά.

3) Γάζι, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γάζι, Μετόχια-Τσαλικιάνη, Χ' Καντεμάνι, Βισιάνι, Ἀγάπου, Τζωρμπατζιάνο, Μαράνιδο, Σκαφιδάρὰ καὶ Καθροχώρι.

4) Ἀρχανῶν, περιλαμβάνουσα τὴν κομόπολιν Ἀρχανῶν καὶ τὰ χωρία Ἀρχάνες καὶ Βαθύπετρο.

5) Κανλί Καστελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κανλί-Καστέλλι, Μετόχια-Τσαγκιράκι, Δουρπουτζιού, Πύργος καὶ Σινάπι.

6) Καλοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλοῦ, Καρναδιώτισσα, Γαλέν, Ρουκάνι, Γένα, Κόλουνα καὶ τὸ Μετόχινο Ἀστράτηγος.

7) Βασιλειῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Βασιλειᾶς, Ἄγ. Σύλλης, Ἄγ. Βλάσσης, Μαλλάδες, Ζερβὸ Μετόχι, Σύλλαμος, Στεργιανό, Λιμοχώρι, Χωριδάκι, Μετόχια Ἄγ. Εἰρήνης, Μαρθίτης, Ἑλληνικά, Μακρύτοπος, Τεκές, Τιμὸρ μπαμπά, Τακὲ-Χανιαλί, Γούρνες καὶ Στειοκὸ Μετόχι.

ΙΔ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἄγ. Μύρωνος, μὲ ἔδραν τὸν Ἄγ. Μύρωνα, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Ἄγιου Μύρωνος, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄγ. Μύρων, Περροῦ, Ποντομῆδι, Περοκέφαλο, Σταυράκια, Βούτες, Καλέσσα καὶ Γιοσυράκια.

2) Ρογδιᾶς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ρογδιά, Τύλισσος, Ἀσφυρίσι, Μάραθος, Ἀγλάδι, Φόδελε καὶ τὰς Μονὰς Σαββαθιανοῦ καὶ Ἄγ. Παντελεήμονος.

3) Κρουσῶνας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κρουσῶνας, Σάροχο, Κιθαρίδα, Λουτράκι, Μοναί: Ἱερουσαλήμ, Καβαλαρῆς καὶ Ἄγιου Γεωργίου, Γοργολαῖνη, Κορφές, Ἐπάνω Ἀσούτες, Κάτω Ἀσούτες, Νύφη καὶ Πριναῖς.

4) Δαφνῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Δαφναῖς, Ξεροληά, Σάββα, Βενεράτο, Μονὴ Πολιανῆς, Βλαχιανὰ, Κεράσα καὶ Αὐγενική.

5) Γωνιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Γωνιές, Καμαράκι, Μονὴ Κερμοῦτσι καὶ Καμάρι.

ΙΕ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Καστελλίου (Πεδιάδος), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας:

1) Καστελλίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καστέλλι, Διαβαϊδῆ, Ἄγ. Παρασκευή, Λιλιανὰ, Βαρβάρη, Γελελιανὰ, Σιλαβεροχώρι, Καρουλιανὰ, Λαγοῦ, Μπιτζαριανὰ, Τζόγκουνα, Πηγαῖδουρι, Καστιμονίτσα, Ἀμαριανὰ, Ξειδάς, Μαθιὰ καὶ Ἀσκός.

2) Θραψανού, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Θραψανό, Μουκάρη, Βόνη, Ξωφόροι, Σαμπάς, Ἀπόστολοι καὶ Σμάρη.

3) Παναγιᾶς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Παναγιᾶ, Νιπηδέτης, Γεράκι, Ἀρμάχα, Κασσάνος, Αὐλή, Ρουσχωρία, Ἐμπορος, Ξενιάκος, Κιτωφόγι, Μηλιαράδο, Θωμαδιάνα, Μάρθα, Ἀφρατὶ καὶ Καραβάδο.

4) Ἁγ. Παρασκευῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἁγίος Πικρακίης, Βαρβάρη, Ἀστρήτσι, Καλιό, Γαλατᾶς, Ἀλάγι, Μελέστες, Ἀστρακιοί, Σκυλλοί, Ἁγ. Βασίλειος, Χουδέτσι, Πεζά, Καταλαγάρι, Κουνάδοι καὶ Μετόχι Καπνιστού.

ΙΣ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Χερσονήτου (Πεδιάδος), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας:

1) Χερσονήτου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Χερσονήτος, λιμὴν Χερσονήτου, Πισκοπιανό, Κουτουλουφάρι καὶ Μάλια.

2) Ἀβδοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀβδοῦ, Μοχός, Κράσι, Κερά, Γωνιές, Ποταμιές καὶ Σενδίλι.

3) Καλοῦ Χωριοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καλὸ Χωριό, Γουῆδες, Κόξαρη, Χαρασό καὶ Σιοτεινό.

4) Ἐπισκοπῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἐπισκοπῆ, Σγουρακεφάλι, Γαλίφα, Αἰτάνια, Γάλιπε, Σταμνά, Σκόπελα, Ἀνόπολις, Ἐπάνω καὶ Κάτω Βάθια, Γούρνες καὶ Καινούργιο Χωριό.

ΙΖ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Πύργου (Μονοφατσίου), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας:

1) Πύργου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πύργος, Ροτάσι, Μεσοχωριό, Ἀχειτριᾶς, Ἐθιά, Μουρνά, Πρινά, Δοράκι, Πραιτόρια, Γενούσι, Μετόχι, Χάροκας, Ἁγία Φωθιά, Στέρνες, Πασάλληροι, Πλατανιά, Ἁγιος Νικόλαος, Ἀποῖνι, Βελοῦλι, Μετόχι—Σοκαρά, Ἀσῆμι, Ἀμύγδαλος, Στάθγιες, Φουρναράραγγο, Λούκια, Κομάτια, Καπετανιανά, Βανιονιά, Παγκάλες, Στόλοι, Λούρες, Ἀτσιπάδες, Ἐπάνω καὶ Κάτω Ἄκρια, Μωριάς, Διονῦσι, Παναγιᾶ, Ἀκάμαντος καὶ Κάρια.

2) Σχοινιά, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Σχοινιάς, Δεμάτι, Φαβριανά, Κάτω Κατελλικιά, Ἴνι, Μοναστηράκι, Λαγούτα, Μιτσιτσιρί, Μαχαιρά, Σαρακιανά, Βακιδίτες, Καλύβια, Γαρίπα, Νεοχώρι, Φιλίππο, Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι, Δραπέτι, Μπαδιά, Καισιχάλι καὶ Τουρλωτή.

3) Ἀρκαλοχωρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀρκαλοχωριό, Ἀλητζανή, Χουμέρι, Πατσιδέρος, Γουρνιά, Σιάφρη, Ζώτα, Μηλιαριά, Βιτσιλιά, Πάρτυρα, Βουιουφοῦ, Ἀτσιπάδες, Ἐπάνω καὶ Κάτω Πουλιά, Καλὸ—Χωριό, Χαντροῦ, Ἁγ. Σεμνή, Γάσι, Μουσούια, Πισκοπῆ, Χαλασός, Τεφέλι, Πλαμιώτισσα, Λιγόρτυνος, Κεφαλάδο, Καμάρες, Ἀποσα

λέμι, Πυράθι, Ἀμουργέλλες, Ἀρμανώγεια, Παρθένι, Ἀγ. Γεώργιος, Ἐπανωσήφης, Κακὸ Χωριό, Χαράκι, Νιόπετα καὶ Πετροκεσάλι.

4) Μεγάλης Βρύτσεως, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Λαράνι, Κοιτοῦ, Τσιφουὶ Καστέλλι, Βοριάς, Μελιδοχωρι, Μαδές, Δαμάνια, Κεφάλια, Ἀρκάδι, Δουλι, Ἴνινα, Βαλιῆ, Μεγάλη Βρύσις, Πρεβελιανὰ, Ἀγ. Θωμᾶς, Ἀρδάχθια, Μετόχια, Ἀγ. Βαρβάρας, Ἀξέντι, Κάτω Μούλια, Γράντος καὶ Βοροῦ.

II') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Μοιρῶν, μὲ ἔδραν τὰς Μοίρας, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας :

1) Μοιρῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μοίρες, Βρέλλι, Γαλιὰ, Σεφεριανὰ, Καστελλιανὰ, Ἀπόλυχος, Μπόμπια, Ἀληθινή, Πέρι, Πηγαϊδάκια, Πετροκεφάλι, Κουσές, Λένταρος, Μονὴ Ὀδηγητρίας καὶ Γιαλομονόχωρο.

2) Ἀμπελοῦζου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀμπελοῦζος, Καστέλλι, Ρουφά, Πλουτί, Κερμουσί, Μορῶνι, Ἀγιοὶ Δέσκα, Μητρόπολις, Βουρβουλίτης, καὶ Χουστουλιανὰ.

3) Πλάτανου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πλάτανος, Πλώρα, Τουπητή, Μονὴ Ἀπεζάνων, Ἀγ. Κύριλλος, Ἀντισκάρι, Βασιλικὰ Ἀνώγειν, Φλοθιάκες, Ἀπεσουάρι, Κανδύλα, Βασιλική, Μιαμοῦ καὶ Κρότος.

4) Ζαροῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ζαρός, Φαρί, Κοσῶτες, Δρόσος, Παναγιὰ, Παλαμᾶς, Βόρριζα, Λουλουμᾶς, Σκουρβουλα, Μετόχι, Γέργερης, Ἀπομαρμά, Νίβρητος, Μάκρες, Καλαθιανὰ, Πανασός, Ράφτης καὶ Ἐπάνω Μούλια.

5) Βόρων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία καὶ μετόχια Χατζιδιανὰ, Τζωρτζιανὰ, Ψαρουλιανὰ, Μπαρμπεριανὰ, Μπριαθιανὰ, Ἀγ. Ἰωάννης, Καλύβια, Φανερωμένη, Βεργιανὰ, Ρογιαγὰ, Ἰζαρανιανὰ, Παπαδιανὰ, Κισσοί, Πυρῆνες, Σουσιανιανὰ, Χαληλιανὰ, Καταρθιανὰ, Τσουρνοδιανὰ, Χαρατσιανὰ, Μέση, Καλοχωραφίτης, Πισό, Ροῦμα, Κάτω Μετόχι, Μαχαρικάρι, Γρηγοριά, Τεμενέλι, Καμάρες καὶ Λαγολί.

6) Τυμπακίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Τυμπάκι, Κληῖμα, Ἁγία Τριάς, Καμιλάρι, Πετούδια καὶ τὸν ὄρμον Μάταλα.

IO') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Πεύκου—Βιάνου, μὲ ἔδραν τὸν Πεῦκον, περιλαμβάνουσα τὰς ἑξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειας.

(1) Βιάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἄνω καὶ Κάτω Βιάνου, Λουτράκι, Πλάκα καὶ Χόντρο.

(2) Ἀμυρῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἀμυρά, Βαχός, Κεφαλοβρῦσι, Κρεβατὰ καὶ Ἀγ. Βασίλειος.

3) Πεύκου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Πεῦκος, Κάτω καὶ Ἐπάνω Σύμη, Καλάμι καὶ Συκοῖδος.

4) Μουρνιῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μουρνιές, Μετόχια καὶ συνοικισμοὺς Ρίζα, Μύθα, Μύρτος καὶ Γδόχια.

Κ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Τζερμιάδων (Λασηθίου), μὲ ἔδραν τοὺς Τζερμιάδες, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας·

1) Ποταμῶν, περιλαμβάνουσα τοὺς Ἐξω καὶ Μέσα Ποταμούς.

2) Τζερμιάδων, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Τζερμιάδες, Πινακιανό, Δαγοῦ, Φωρσάροι, Μονὴ Κρουσταλένιας, Μέσα Λασηθί, Μέσα Λασηθάκι, Ἄγ. Κωνσταντῖνος καὶ Μαρμακέτος.

3) Ψυχροῦ, περιλαμβάνει τὰ χωρία Ψυχρό, Καμινάκι, Μαχουλά, Γερόντο-Μουρῆ, Μετόχι, Μονὴ Βιδιανὴ καὶ Πλάτη.

4) Ἁγίου Γεωργίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Ἅγιος Γεώργιος, Πλαθιανό, Κουδουμαλιό καὶ Ἀβρακοῦτες.

ΚΑ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἱεραπέτρας, μὲ ἔδραν τὴν Ἱεράπετραν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας·

1) Ἱεραπέτρας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἱεράπετρα, Γιαννίσι, Κεντρί, Καπίστρι, Μεσελέρους, Μαυρηλιά, Φανερωμένη, Γραλιγιά, Τζάνιδες, Ἁγία Βαρβάρα, Ἄγ. Ἡλίας καὶ Μπραμίανά.

2) Καθουσίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Καθουσί, Βασιλική, Παγιά Ἄμμος, Μοναστηράκι καὶ Θριψτή.

3) Κάτω Χωρίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Κάτω καὶ Ἐπάνω Χωριό, Ἐπισκοπή, Παπαδιανὰ καὶ Ἄγ. Ἰωάννης.

4) Μαλλῶν, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία Μάλλες, Χριστός, Παρσᾶς, Ἀνατολή, Καθογέροι, Καλαμουκά, Ξακουστή, Σελιανό καὶ Ἀριός. Ρ

ΚΒ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Νεαπόλεως (Λασηθίου), μὲ ἔδραν τὴν κωμοπολιν Νεάπολιν, περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφερείας.

1) Νεαπόλεως, συμπεριλαμβάνουσα τὴν κωμόπολιν Νεάπολιν καὶ τὰ χωρία καὶ μετόχια: Ἐθρὰ Εὐλα, Ὀμφαλιά, Περάμπελα, Περωνίδα, Μαυρυγέννησα, Πάτρος, Κουνόλι, Ἀμυγαλιά, Φουνταφιά, Ἀγαλιανό, Ἄγ. Σοφία, Δίλακκος, Πατσόπουλο, Σόβλες, Ἄγ. Ἀντώνιος, Ἀνώγεια καὶ Βουλισμένη.

2) Χουμεριάκου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία καὶ μετόχια: Χουμεριάκο, Λίμνες, Λουσίστρα, Δράκο, Ἄγ. Πελαγία, Δύο

Πρίνοι, Καλὸς Λάγκος, Βρύσες, Κουφή Πέτρα, Ἄρκουδάς, Ρουσαπιδιά, Τζένια, Γαΐδορο, Ἀμύγδαλος, Πλατυπόδι, Νικητιανὸ καὶ Μονὴ Κρεμαστῶν.

3) Φουρνῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Καπέλλι, Κἄτω Χωριό, Ἐπάνω Χωριό, Πιναῖς, Βρουχᾶς, Σχοινιά, Καρύδι, Δωριές, Ἐπάνω Πούμα, Κἄτω Λούμα, Σέλλες, Σύρμεσο καὶ τὰς μονὰς Κιράμες, Καρδαμούττα, Ἀρέτη καὶ Δωριά.

4) Βραχασίου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Βραχάσι, Μήλατος, Λατσιά καὶ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Βραχασίτη.

5) Ἁγίου Νικολάου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ἁγιος Νικόλαος, Ξερόκαμπος, Κερατιζία, Πατεργιανά, Στεφανιανά, Πισίδαν, Δάξηδων, Ἀσταμπρογιά, Ἑλληνικά, Κατσιάια, Ἐλούνδα, Νῆτος καὶ περιφέρειαι Σπιναλόγκας καὶ μετόχιον Κανακάρης.

6) Κρητσᾶς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Κρητσᾶ, Κρούστα, Πρίνα, Καλοχωριό, Μαρδάτσι, Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου, Τάπες, Μέσα Λακόνια, Μαρνελλιανά, Φλαμουριανά, Περβόλια, Ἁγία Τριάς, Ἐξω Λακόνια, Φιορετζιανί, καὶ Καραβελιανά.

ΚΓ') Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Σητείας, μὲ ἔδραν τὸν Λιμένα (Σητείας), περιλαμβάνουσα τὰς ἐξῆς ἀγροτικὰς περιφέρειαι :

1) Λιμένος Σητείας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Λιμὴν (Σητείας), Πισκοκέφαλο, Ἁγία Φωτιά, Ρούσα, Ἐκκλησιά, Μετόχι Πισκοκέφαλου, Ζοῦ, Σφακιά, Σαητήλι, Μαρονιά, Ἐπάνω Ἐπισκοπή, Τουρτούλη, Σωτήρο, Παρασπόδι, Ρίζα, Χαμέζι, Ἀγλάδα, Κουμαριώτη, Σκλαβοδιάχο καὶ Σκοπή.

2) Ἰτάνου, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Παλαιόκαστρον, Μονὴ Τοπλοῦ, Κουλαγιές, Ἀζοκέραμοι, Ἀνδραβάστοι, Ἐκκλησιδί, Μαγιασά, Καρύδι, Μπιρισῦ, Χῶνος, Παληῶ-Μητάτο, Σίτανος, Κατσιδόνι καὶ Ζάρκος.

3) Τουρλωτῆς, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Τουρλωτῆ, Μέσα Μουλιανά, Ἐξω Μουλιανά, Μερσίνη, Σφακιά καὶ Λάστρο.

4) Ρουκάνας, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία: Ρουκάνα Σταυροχωρι, Ὀρεινὸ, Πεῦκος, Ἁγιος Στέφανος, Δάφνη, Κρυγιά καὶ Σκορδίλο.

5) Πραισοῦ, περιλαμβάνουσα τὰ χωρία : Χανδρά, Ζῆρος, Ζάιαθο, Λιμόνι, Καλὸ Χωριό, Τσῶ, Ἀπίδια, Περβολάκια, Ἀρμένιοι, Ἰτιά, Λιθένες, Ἀδρόμυλος, Συκιά, Παπαγιαννάδο, Βορσί, Παλεπέτσι, Σκλάβοι, Κανένη, Βαβέλι, Καλαμάκι καὶ Κουτελιόνας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν

ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1916.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Π. Καλλιγᾶς

**10) Διάταγμα Προσωρινῆς Κυβερνήσεως
Θεσσαλονίκης ἀριθ. 17 (')**

(Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐφ. Κυβ. Θεσσαλονίκης ἀριθ. φύλ. 4 ἔτους 1916).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Διορίζομεν ἀρχηγὸν τῆς ἀγροφυλακῆς τῶν νομῶν Χανίων καὶ Ρεθύμνης τὸν Νικ. Μαλανδράκη, ἀντὶ τοῦ Πέτρου Κηρύκου, ἀπολυομένου, Ἡρακλείου δὲ καὶ Λασηθίου τὸν Ἰωάννην Ἀλεξοζάκη, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 νόμου τῆς τότε ἐν Κρήτῃ Γενικῆς Διοικήσεως ὀριζομένου μισθοῦ τῶν δραχ. 350 κατὰ μῆνα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1916.

Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις
Ε. Βενιζέλος, Π. Κουντουριώτης
Π. Δαγκλῆς

(1) Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐπέχει θέσιν καὶ Διατάγματος ἀναστο-
στάσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ ἀνατολικοῦ Τμήματος Κρήτης,
ἧτις εἶχεν καταργηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ 698 Νόμου.

11) Διάταγμα Προσωρινῆς Κυβερνήσεως

Περὶ ἀνασυστάσεως Εἰρηνοδικείου Ἀρχανῶν-Κρήτης.

(Ἐδημοσιεύθη φύλ. 17 τευχ. 1 Ἐφ. Κυβερν. Θεσσαλονίκης σελ. 39).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Συμβούλου,
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀνατυνιστᾶται ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἡρακλείου τῆς νήσου Κρήτης τὸ πρὸ τοῦ διατάγματος τῆς 7 Ἀπριλίου 1914 ὑφιστάμενον Εἰρηνοδικεῖον Ἀρχανῶν ⁽¹⁾ μετὰ τὴν αὐτὴν καὶ τότε δικαιοδοσίαν, τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἀποσπυμένης ἀπὸ τῆς τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἡρακλείου.

Ἄρθρον 2.

Χρόνος ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου ὀρίζεται ἡ 1 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. μεθ' ἣν ἅπασαι αἱ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπανιδρυομένου Εἰρηνοδικείου ὑπαγόμεναι καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἡρακλείου ἐκκρεμαῖς ὑποθέσεις μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς αὐτό.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος, δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρόν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου 1916.

Ἡ Προσωρινὴ Κυβέρνησις
Ε. Βενιζέλος, Π. Κουντουριώτης
Π. Δαγκλῆς

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σύμβουλος
Δημ. Δίγκας

(1) Συνέπεια τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀρχανῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνασύστασις καὶ τοῦ ὁμωνύμου Ἀγρονομείου.

12) Διάταγμα 241 τοῦ ἐν Κρήτῃ ἀντιπροσώπου τῆς
Προσωρινῆς Κυβερνήσεως

Περὶ ἐπανιδρύσεως ἐν τῇ Εἰρηνοδικειακῇ περιφερείᾳ Ἁγίου Νικολάου τοῦ καταργηθέντος Ἀγρονομείου.

(Ἐδημοσιεύθη φύλ. 62 τεύχ. Α' τοῦ 1916 τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης σελ. 203).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Προσωρινῆς
Κυβερνήσεως ἐν Κρήτῃ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20 ἐ. ἑ. διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1913 ὑπ' ἀριθ. 747 διατάγματος περὶ ὀργανώσεως τῶματος Ἀγροφυλακῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐπανιδρύομεν ἐν τῇ Εἰρηνοδικειακῇ περιφερείᾳ Ἁγίου Νικολάου τὸ καταργηθὲν ἀγρονομεῖον μὲ ἔδραν τὴν κωμόπολιν Ἁγίου Νικολάου καὶ περιφέρειαν τὴν τοῦ ὁμωνύμου Εἰρηνοδικείου, ἣν καὶ πρότερον εἶχε καὶ ἀναθέτομεν τὴν πειραιτέρω ἐνέργειαν διὰ τὴν ἑναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀγροφυλακῆς τοῦ Ἀνατολικοῦ Τμήματος.

Ἐν Χανίοις τῇ 18 Νοεμβρίου 1916.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Προσωρινῆς
Κυβερνήσεως

Ι. Ταιριμῶκος

13) Νόμος 853 (7 Νοεμβρίου 1917).

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 23, ἐδάφ. 15 : «Ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ άρθρου 14 ἀπονομὴ ἐπιδόματος (25 ο/ο) δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης καὶ τοῦ Κοινοφελούς Ταμείου Κρήτης.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Διατάγματος 747 τῆς 1 Νοεμβρίου 1913 «περὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης» πρόστιμα, εἰσπράττονται τοῦ λοιποῦ ὀλόκληρα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

14) Βασιλικὸν Διάταγμα.

Περὶ παροχῆς μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν
Ἀγροφυλακῆς Κρήτης.

(Ἐδημοσιεύθη φύλ. 231 τευχ. Α' τῆς 49—1—1917 τῆς Ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὸ προτελευταῖον ἐδαφ. τοῦ ἄρθρ. 14 καὶ ἐδ. 15 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας» ὑπ' ἀριθ. 853 νόμου, 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ Γεωργίας- Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 137 ἐ. ἔ. ἐγκριτικὴν τῆς ἀνωγνωμοδοτήσεως πράξιν τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Δημοσίων Κτημάτων Ἰπουργοῦ, ἐγκρίναμεν τὴν εἰς τὸ προσωπικὸν Ἀγροφυλακῆς Κρήτης, ἀδιαφόρως βαθμοῦ, παροχὴν μηνιαίου ἐπιδόματος, ἴσου πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ μηνιαίου ἐκάστου μισθοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργὸς
Ἄνδρ. Μιχαλακόπουλος

15) Νομοθετικὸν Διάταγμα

Περὶ ἀναπληρώσεως σιγατευομένων ἀγροφυλάκων
καὶ ἀγρονόμων.

(Ἐφημ. Κυβ. φύλ. 292 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1917)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 848 (περὶ τῆς ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ γ' ἐδάφειον τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 698 (περὶ ἐκτάκτων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας) τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Οἱ ἐν Κρήτῃ πολιτικοὶ ἀγροφύλακες, ἧται οἱ προσωρινοὶ εἰς ἀντικατάστασιν ἐπιστρατευθέντων διοριζόμενοι, λαμβάνουσι τὸν αὐτὸν μισθόν, ὃν καὶ οἱ τακτικοί, οὗς ἐπιστρατευθέντας ἀναπληροῦσι».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 698 προστίθεται νέον ἐδάφειον, τὸ ἐξῆς :

«Μὲ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω προσόντα τῶν πολιτικῶν ἀγροφυλάκων δύνανται νὰ διορισθῶν καὶ προσωρινοὶ ἀγροφύλακες ἄνευ δηλαδὴ τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ διατάγματος 747 τῆς πρώην Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης διατεοῦς θητείας, εἰς θέσεις κενάς, ἐξομοιούμενοι κατὰ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς τακτικοὺς ἀγροφύλακας».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 698 προστίθεται τελευταία παράγραφος ἡ ἐξῆς :

«Εἰς θέσεις ἐπιστρατευθέντων ἀγρονόμων δύνανται νὰ διορίζονται προσωρινοὶ τιοῦτοι, ἔχοντες τὰ προσόντα τῶν τακτικῶν καὶ λαμβάνοντες τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν μισθόν. Οὗτοι θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολελυμένοι, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς ὑπερσίας παρ' ἐκείνου ὃν ἀναπληροῦσι».

Οἱ διορισμοὶ τῶν τε ἀγρονόμων καὶ ἀγροφυλάκων, γινόμενοι παρὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου Κρήτης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, ἀναφέρουσι πάντοτε διὰ τοὺς προσωρινοὺς τοὺς ἀναπληροῦντας ἐπιστρατευθέντας καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὃν ἀναπληροῦσιν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπεκτείνεται καὶ εἰς πάντας τοὺς διορισθέντας μετὰ τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1916. Οἱ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους διορισθέντες ἢ διορισθησόμενοι καὶ ἀναλαμβάνοντες ὑπηρεσίαν προσωρινοὶ ἢ τακτικοὶ ἀγροφύλακες καὶ ἀγρονόμοι Κρήτης, δικαιούνται μισθοδοσίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχει δημοσιευθῆ ὁ διορισμὸς αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ μεταγενεστέρως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, ἅμα συνερχαμένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1917.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

.Ο Πρόεδρος

Ε. Βενιζέλος

Τὰ μέλη

Ν. Πολίτης, Ἰωάν. Τσιριμῶκος, Δημ. Δίγκας, Μιλτ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Ἀνδρέας Μιχαλακόπουλος, Σπυρίδων Σίμος, Π. Κουντουριώτης, Λ. Ἐμπειρίκος

16) Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1913 ὑπ' ἀριθ. 747 διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἀγροφυλακῆς».

Νόμος 1382

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 Διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης καθοριζόμενος ἀριθμὸς τῶν ἀγροφυλάκων, ὀρίζεται ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1916 εἰς χιλίους διακοσίους κατ' ἀνώτατον ὄρον.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἰπουργὸς

Ἐμμ. Ρέπουλης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς

Ι. Δ. Τσιριμῶκος

17) Περί τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 ἔτους 1914 διατάγματος τῆς Γεν. Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακῆς», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 825 ὁμοίου διατάγματος καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου 1382.

Νόμος 1685

(Ἐφημ. Κ β. φύλ. 14 τῆς 22 Ἰανουαρίου 1919).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τοῦ ἔτους 1913 Διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς·

1) «Ἡ περιφέρεια ἐκάστου τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένων Εἰρηνοδικείων ἀπαρτίζει ἰδίαν ὁμώνυμον («Ἀγρονομικὴν Περιφέρειαν»), διαιρουμένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγροφυλακῆς εἰς ἀγροτικὰς περιφέρειας κατονομαζομένας ἐκ τοῦ ὀνόματος χωρίου ἢ ἄλλης θέσεως ἐντὸς αὐτοῦ καὶ χαρακτηριζομένας προσέτι διὰ τῶν ἀριθμητικῶν πρώτης, δευτέρας κλπ. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τῆς ἑδρας τοῦ Ἀγρονομείου».

2) Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου Ἀρχηγοῦ καὶ ἐγκρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται ἀγροτικαὶ τινες περιφέρειαι ἢ μέρη αὐτῶν νὰ ἀσπασθῶσιν ἐξ ἀγρονομικῆς εἰς περιφέρειας καὶ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἄλλην παρακειμένην ἄνευ ἀξιομειώσεως τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγρονομικῶν περιφερειῶν. Ἡ τυχὸν μεταβολὴ εἰς τὸ ἐρεξῆς τῷ ἀριθμῷ τῆς περιφέρειας, τῆς ὀνομασίας ἢ τῆς ἑδρας τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν συνεπάγεται τοιαύτην καὶ διὰ τὰς ἀγρονομικὰς περιφέρειας.

3) Δι' ὁμοίου Βασιλικοῦ Διατάγματος δύνανται μέχρι τριῶν τὸ πολὺ τῶν ὡς ἄνω καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένων «ἀγρονομικῶν περιφερειῶν» νὰ ὑποδιαιρεθῶσιν εἰς δύο τοιαύτας ἐκάστη, καθοριζομένων καὶ τῶν ἀγροτικῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Ἐν ἐκάστη ἀγρονομικῇ περιφερείᾳ τοποθετεῖται εἰς ἀγρονόμος λαμβάνων τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἐπὶ πλέον δὲ ἀνὰ εἰς τοιοῦτος παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγείῳ Ἀγροφυλακῆς ὡς Γραμματεὺς αὐτοῦ. Ἐν ἐλλείψει ἀγρονόμου παρὰ τινι ἀγρονομείῳ, δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ οὗτος προσωρινῶς, εἴτε ὑπὸ τοῦ Ἀγρονόμου Γραμματέως τοῦ οἰκείου Ἀρχηγείου, εἴτε ὑπὸ ἀγρονόμου ἐτέρας γειτονικῆς περιφερείας».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς:

«Ὁ παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγείῳ τοποθετημένος ἀγρονόμος ἐκτελεῖ χρέη καὶ ὑπηρεσίαν Γραμματέως τοῦ Ἀρχηγείου καὶ ἀναπληροῖ τὸν ἀπουσιάζοντα τυχόν ἢ κωλυόμενον ἀρχηγόν, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ τρεχούσης ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου.

Εἰς τὸν Γραμματέα δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ διεξαγωγῆ διοικητικῶν ἀνακρίσεων κατ' ἀγροφυλάκων μόνον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἡ ἐπιθεώρησις γραφείων Ἀγρονομείων ἢ ὁ ἐλεγχος τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει ἐτέρου ἀγρονόμου.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρχηγείου ἀναπληροῖ ὑποχρεωτικῶς μὲν τὸν ἐλλείποντα τυχόν ἢ κωλυόμενον ἀγρονόμον τοῦ Ἀγρονομείου τῆς ἑδρας τοῦ Ἀρχηγείου ὡς πρὸς τὴν ἄτικσιν τῆς τε Δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, ἀγρονόμον δὲ ἄλλης περιφερείας, ἐφόσον ἢ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὑπηρεσία του ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτον.

Παρ' ἐκάστῳ Ἀρχηγείῳ δύναται νὰ ἀποσπασθῶσι προσωρινῶς καὶ ἐφόσον ὑπάρχει ἀνάγκη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀγροφύλακες μέχρι τριῶν.

Ἀγρονόμος δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ εἰς ἀγρονομικὴν περιφέρειαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάρχεται ἢ ἐξ ἧς ἔλαβε σύζυγον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «μετὰ τριετίαν» διὰ πῶν λέξεων «μετὰ διετίαν».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς: «Εἰς τοὺς παρ' ἀγρονομείοις ὑπηρετοῦντας ἀγρονόμους παρέχονται παρῶς καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμῶν ἔραχμαὶ μηνιαίως ἐβδομήκοντα πέντε δι' ἐναίχιον ἰδίου Γρα-

φείου του Ἀγρονομείου, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποίησός
ὡς τοιούτου τῆς κατοικίας τοῦ ἀγρονόμου, διὰ γραφικὴν ὕλην
καὶ δι' ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινήσεών των ἐντὸς τῆς
ἀγρονομικῆς περιφερείας των. Ὅσακις δὲ οὗτοι ἐξέρχονται
δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς περιφερείας των, λαμβάνουσιν ἐπιπρο-
σθέτως δι' ἐκάστην ταιαύτην μετακίνησίν των τὰ ὁδοιπορικὰ
καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, τὰς καθωρισμένας διὰ τοὺς ἀντιστοι-
χοὺς αὐτοῖς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Εἰς τοὺς Ἀγρονόμους Γραμματεῖς Ἀρχηγείων δὲν χορη-
γεῖται τὸ ἄνω πάγιον ἐπίδομα, ἀλλὰ μόνον τὰ ἐκάστοτε ὁδοι-
πορικὰ των ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις δι' ἐκάστην πρὸς ἐκτέλεσιν
ὑπηρεσίας μετακινήσιν των, ἐκτὸς τῆς ἐν ἧ ἑδρεύουσι πύλεως.

Οπαρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-
μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
I. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Ἰανουαρίου 1919.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
I. Δ. Τσιριμῶκος

18) Περὶ ὑποδιαίρεσεως ἀγρονομικῶν τινῶν περιφερειῶν
Κρήτης.

(Ἐφημ. Κυβ. φύλ. 127 τῆς 8 Ἰουνίου 1919).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς § 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1685 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ διατάγματος 747 περὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης», καὶ 2) τὰς ὑπ' ἀριθ. 112, 116, 970 καὶ 971 ἐ. ἔ. σχετικὰς προτάσεις τῶν ἀρχηγῶν ἀγροφυλακῆς Κρήτης καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 4010, 4023, 6132 καὶ 6133 ἐ. ἔ. ἐγκριτικὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσθημεν καὶ διακρίσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀγρονομικὴ περιφέρεια Μυλοποτάμου ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τοιαύτας, τὴν τῶν Ἀνωγείων, με ἔδραν τὰ Ἀνώγεια καὶ τὴν τοῦ Πανόρμου, με ἔδραν τὸ Πάνορμον, περιλαμβανούσας τὰς κάτωθι ἀγροτικὰς περιφερείας ἐκάστη:

1) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Ἀνωγείων με τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας:

α') Ἀνωγείων, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Ἀνώγεια, Καμαργιώτη, Ζωνιανά, Ἀξὸν καὶ Λειθάδια.

β') Ἀσυρώτων, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Ἀσυρώτης, Ἀϊμόνα, Χῶνος, Ἀλώτιδες, Δαμάστα, Θεοδώρα, Μακρυγιάννη, Μοῆν Χαλέπας, Ἀγρίδια, Καττεμάνου, Τσαχιανά, Κλεψίμια, Σεῖσες καὶ Μοῆν Βοσάνου.

γ') Γαράζου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Γαράζου, Μουρτζιανά, Ἐπισκοπίων, Δαρνέδες, Ἅγιον Ἰωάννην, Μοῦσι, Ὀμάλα, Φαράτσι, Ἀνεμόμυλον, Βένι, Λειθάδια, Κράνα, Δισκοῦρι, Χειλιανά καὶ Πλαδιανά.

2) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Πανόρμου, με ἀγροτικὰς περιφερείας:

α') Μελιδονίου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Μελιδόνι, Ἀγυιόν, Ἀγλαδόνιακον, Ρουμελῆ, Σκεπαστιῆ, Μπαλῆ, Ἐξάντη, Βλιγάδα καὶ Πάνορμον.

β') Χουμερίου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Χανμέρι, Δαμάβολο, Καστρί, Μοῦδρον, Ἀβδανίτες, Ἀργουλίο, Ἅγιον Μάμα, Ἀβδελεῆ, Κεραμπτά, Γαρίπα, Μελισσουργάνι, Πασαλίτες, Καλανδαρὲ καὶ Καλαμά.

γ') Ἐλευθερνάϊων, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Πρινέ, Ἀναχουρδομέτοχα, Λαγκά, Πλευριανά, Βεργιανά, Σιτωρομένου, Μαργαρίτες, Τριπόδου, Κυνηγιανά, Ὀρθέ, Πέραμα, Ἄλφᾶ, Ἀγγελιανὰ-Μετόχια, Σκουλούσια, Ἐρφοί, Ροῦπες, Βέραν, Ἐπισκοπήν, Πρίνοι, Καίναρτζέν, Λατζιμάν, Σκορδούλου, Καλλέργου καὶ Δαμαθέλο.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀγρονομικὴ περιφέρεια Μοιρῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τοιαύτας, τὴν τῶν Μοιρῶν μὲ ἔδραν τὰς Μοίρας καὶ τὴν τῆς Πυργιωτίσσης, μὲ ἔδραν τὸ Τυμπάνι, περιλαμβανούσας τὰς κάτωθι ἀγροτικὰς περιφερείας :

1) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Μοιρῶν μὲ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας :

α') Μοιρῶν, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Μοίρας, Βρέλι, Σεφριανά, Καστελλιανά, Ἀπόλυχον, Μπόμπηαν, Ἀληθινήν, Πέρι καὶ Πηγαϊδάκια.

β') Ἀμπελοῦζου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Ἀμπελοῦζο, Καστέλλια, Ρουφᾶν, Πλουτῆς, Κερμουσί, Μορῶν, Ἅγιοι Δέκα, Μητρόπολιν, Βουρβουλίτην καὶ Χουστουλιανά.

γ') Πλατάνου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Πλάτανον, Πλώραν, Τρυπητήν, Μονὴν Ἀπεξανῶν, Ἅγιον Κύριλλον, Ἀντισκάρι, Βασιλικά, Ἀνώγεια, Φλαθιάδες, Ἀπετουάρι, Καδύλαν, Βασιλικήν, Μιαμοῦν καὶ Κρότον.

δ') Ζαρά, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Ζαρόν, Φαρέ, Κοῦρτες, Δρόστον, Παναγίαν, Παλιόμον, Βορρίζα, Λουμᾶν, Μετόχιον-Γέγερης, Ἀπομαρμᾶν, Νιβρητόν, Μάκρες, Καλαθιανά, Πανασόν, Παρτήν καὶ Ἐπάνω Μούλια.

2) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Τυμπακίου, μὲ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας :

α') Τυμπακίου, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Τυμπάνι, Κλήμα, Ἅγιαν Τριάδα καὶ Λαγγέλιο.

β') Βόρρων, περιλαμβάνουσιν τὰ μετόχια καὶ χωρία Βερούς, Κατζηδιανά, Τζωρτζανά, Ψαρουλιανά, Μπαρπεγιανά, Μπαρραθιανά, Καλύβια, Φανερωμένην, Βεργιανά, Ρωγιανά, Ζαρανιανά, Παπαδιανά καὶ Ἅγιον Ἰωάννην.

γ') Σίββας, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία Σίββα, Καμιλάρι, Πισιδία, Ὄρμον Ματαλά, Καλοῦς, Δειμινώτας, Γιαλομονόχωρο, Μονὴν Ὀδηγητρίας, Λίστορον, Κουσές καὶ Πετροκεφάλι.

δ') Μαγαρικάρι, περιλαμβάνουσιν τὰ χωρία καὶ μετόχια Μαγαρικάρι, Καμάρες, Τεμενέλι, Γρηγορίαν, Σκούρβουλα,

Κισσούς, Πηρῆνες, Σουλιανά, Χαλιλιανά, Καταρθιανά, Τσουρναδιανά, Χαρατσανά, Μίσων, Καλοχωραφίτων, Πίσω-Ρούμα, καὶ Κάτω Μετόχη.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀγρονομικὴ περιφέρεια Σητείας ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο τοιαύτας, εἰς τὴν τῆς Σητείας, μὲ ἔδραν τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν καὶ τὴν τῆς Τουρλωτῆς, μὲ ἔδραν τὸ ὁμώνυμον χωρίον, περιλαμβάνουσας τὰς κάτωθι ἀγροτικὰς περιφερείας ἐκάστη.

1) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Σητείας, μὲ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας:

α') Διμένος Σητείας, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Διμένα (Σητείας), Ἁγίαν Φωτιάν, Ρούσαν Ἐκκλησίαν, Κάτω Πισκοπήν, Σφακιά, Ζοῦ-Σαντίλι καὶ Σκαβεδιάνο.

β') Ἀχλάδιων, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Ἀχλάδα, Σκοπήν, Χαμέζι, Παρασπύροι, Κυμουργιώτη, Μαρωνιάν, Ἐπάνω Πισκοπήν, Σωτήρην καὶ Τουρτούλους.

γ') Χανδρᾶ, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Χανδρᾶς, Ἀρμένους, Κανένα, Σηλάθους, Βαβέλους, Καλαμουῦκι, Ἄπιδι, Ἁγία Τριάδα, Καλὸ χωριό, Ζῆρον, Χαμαίτουτο καὶ Ἀχλάδι.

δ') Καρυδιᾶν, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Καρύδι, Μαργασάν, Μυσιρίου, Παλιῶ-Μητᾶτο, Ξερολίμνη, Χῶνον, Κασιδάκι, Σίταινον, Ζάκρον, Κελάριον, Ἀδραβάτσους, Κλησίσι, Ἀξοκέραμον, Χοχλακιές, Παληόκαστρο καὶ Μονὴν Τοπλοῦ.

2) Ἀγρονομικὴ περιφέρεια Τουρλωτῆς, μὲ τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας:

α') Τουρλωτῆς, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Τουρλωτῆ, Μυρσίνην, Σφάκιν, Μόγλον καὶ Λάστρον.

β') Μουλιανῶν, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Μέσα καὶ Ἐξω Μουλιανά, Σκορδύλων, Ρίζαν, Ἁγίον Μάκκαν, Δάφνην καὶ Κριᾶν.

γ') Λιθηνῶν, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Λιθῆνες, Συκιάν, Παπαγιαννάδη, Βόρρι, Ἀνδρομύλους, Περβολάκια, Πεύκους καὶ Ἁγίον Στέφανον.

δ') Ρουκάκας, περιλαμβάνουσας τὰ χωρία Ρουκάκας, Ὁρειόν, Σκοινοκάψαλα, Σταυροχώρι καὶ Λιάπιθο.

Ἄρθρον 4.

Προσαρτῶνται εἰς τὴν ἀγρονομικὴν περιφέρειαν Καστελλίου Κισσάμου καὶ εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν Ἰννοχωρίου, ἀποσπώμεναι ἐκ τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας Κανδάνου αἱ ἐξῆς κτηματικαὶ ἐκτάσεις :

α') Ἐκτείναι αἱ κτηματικά ἐκτάσεις τῶν χωρίων Καλαμίου, Κούτσουρος καὶ Ἁγίων Θεοδώρων, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ ἥτις, ἀρχομένη ἀπὸ τὴν παραλίαν Ἐλασσονησίου καὶ Γερτίμη Ρυαίου, ἀνέρχεται εἰς θέσιν Κάτω-Σταυροῦ-Πόρος καὶ καταλήγει εἰς τὴν κορυφὴν Ἁγίου Δικαίου.

β') Αἱ κτηματικά ἐκτάσεις τῶν χωρίων Χουμισιανὰ, Φάραγγι καὶ Σκλαβοπούλα, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ ἥτις, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κορυφῆς Ἁγίου Δικαίου, κατέρχεται εἶτα εἰς θέσιν Ἀστιδιωτῆ μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ Κουφῆ-Καρὰ (οὗτινος ὀλόκληρος ἢ περιφέρεια ἀποσπᾶται εἰς τὸ ἀγρονομεῖον Καστελλίου) καὶ καταλήγει εἰς θέσιν Ἀγουσιανὰ.

γ') Αἱ κτηματικά ἐκτάσεις τῶν χωρίων Στροβλές, Καμηλιανῶν, Τζανιανῶν καὶ Κουτουδιανῶν, ὅσας ἀποχωρίζει ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν χωρίων τούτων γραμμὴ ἥτις, ἀρχομένη ἀπὸ τὴν Καμηλιανὴν κορυφὴν καὶ διήκουσα ὀριζοντίως πρὸς τὴν ἄμπελον τοῦ Καμήλου μέχρι τῆς συνοικίας Καμηλιανὰ, ἀνέρχεται εἶτα τὴν κορυφογραμμὴν Ἁγίου Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ κατὰ τὴν Τζιανὴν κορυφῆν σημείου τοῦ χωρισμοῦ τῶν ὑδάτων καὶ καταλήγει εἰς θέσιν Μαυροχάρακα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐπιτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Γ. Καφαντάρης

19) Νομοθετικὸν Διάταγμα

(Κυρωθὲν διὰ τοῦ Νόμου 2,115)

Περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 46 τοῦ 747 διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακίης».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἐπιγενοσῆς ἀνάγκας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 ἔτους 1913 Διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακίης» προστίθεται διάταξις ὡς ἐξῆς·

Πρὸς ἀναπλήρωσιν στρατευθέντος ἀγρονόμου ἢ καὶ πρὸς πληρῶσιν κενῆς θέσεως, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς ἀγρονόμοι ἄνευ θητείας καὶ ὄλιως προσωρινῶς, κατὰ τὴν κάτωθι δὲ σειρὰν προτιμήσεως α') οἱ προὔπηρετήσαντες ὡς γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων ὑπὲρ τὴν τριετίαν μὲν, ἔάν διορισθῆσαν δυνάμει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 147 «περὶ δικαστικῆς ὀργανώσεως τῶν Νέων, Χωρῶν» ἀπαιτουμένων διὰ τὴν θέσιν γραμματέως Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων Κρήτης προσόντων, ὑπὲρ τὴν διετίαν δὲ, ἔάν διορισθῆσαν δυνάμει τῶν προσόντων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη δυνάμει μεταγενεστέρων νόμων, β') οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. ε' τοῦ ἄρθρ. 30 τοῦ νόμου 147 διατηρήσαντες τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν ἐν Κρήτῃ καὶ δικηγοροῦντες ἐπὶ αὐτόθι, γ') οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ἐναύσιον τοῦλάχιστον, διοικητικὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς θέσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ ἀγρονόμου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἢ οἱ ὑπερβάντες τὸ ἕδον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἄνω 747 διατάγματος νὰ τροποποιηθῆ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπίσης δὲ νὰ τροποποιηθῆ ἢ καταργηθῆ ὅλοσχερῶς ἢ παροῦσα περὶ προσωρινῶν ἀγρονόμων διάταξις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ 747 διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς·

«Τὰ πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν ταμιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων ὑποβαλλομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀγρονόμων».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, ἅμα συναρκομένης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ Μέλη

Α. Διομήδης, Γ. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Ρακτιβάν, Δημ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης.

20) Βασιλικὸν Διάταγμα.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διὰ τὴν θέσιν ἀγρονόμων Ἀγροφυλακῆς Κρήτης ἀπαιτουμένων προσόντων.

(Ἐδημοσιεύθη φύλλ. 160 τεύχ. Α' τῆς 20—7—1919 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 12 καὶ 46 τοῦ 747 Διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης περὶ ἀγροφυλακῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν σιρατευθέντος ἀγρονόμου ἢ καὶ πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς ἀγρονόμοι ἄνευ θητείας καὶ ὄλως προσωρινοὶ ἀξιωματικοὶ ἐφεδρῶν, ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου, προτιμώμενοι τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ στοιχείου γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης

21) *Περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος, τροποποιούντος τὸ διάταγμα 747 τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακῆς».*

Νόμος 2115

(Ἐδημοσιεύθη εἰς φύλ. 70 Ἐφ. Κυβ. τῆς 21 Μαρτίου 1920).

Ἐφριστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τὸ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 ἐκδοθὲν νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ ποσθίλης διατάξεων εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 46 τοῦ 747 διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακῆς», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 τῆς 19 Ἰουνίου 1919 φύλλον τῆς Ἡμερηίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), ὡς ἔχει τροποποιημένον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις, τῶν διὰ τῶν ἄρθρων 3—9 τροποποιήσεων ἰσχυροῦσθαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 ἔτους 1913 διατάγματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης «περὶ ἀγροφυλακῆς» προστίθεται διάταξις ὡς ἑξῆς·

Πρὸς ἀνκλήρωσιν στρατευθέντος ἀγρονόμου ἢ καὶ πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς ἀγρονόμοι ἄνευ θητείας καὶ ὄλως προσωρινῶς, κατὰ τὴν κάτωθι δὲ σειράν προτιμῆτεως α) οἱ προὔπηρετήσαντες ὡς γραμμικεῖς ἢ εἰδικοί γραμμικεῖς Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων ὑπὲρ τὴν τριετίαν μὲν, ἐν διορίσθησαν δυνάμει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 147 «περὶ δικαστικῆς ὀργανώσεως τῶν Νέων Χωρῶν» ἀπαιτουμένων διὰ τὴν θέσιν γραμμικεῶς Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων Κρήτης προσόντων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη δυνάμει μεταγενεστέρων νόμων, β') οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. ε' τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 147 διατηρήσαντες τὸ δικίωμα τοῦ δικηγορεῖν ἐν Κρήτῃ καὶ δικηγοροῦντες ἔτι αὐτόθι, γ') οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ἐνικόσιον τοῦλάχιστον διοικητικὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς

ἡέσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ ἀγρονόμου δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἢ ὑπερβάντες τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δ' ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως γυμνασίου καὶ ὑπηρεσίαν ἐνιαύσιον ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῇ χωροφυλακῇ μὲ βραχὺν τοῦλάχιστον ἀνθυποκασιστοῦ.

Διὰ Β. διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἄνω 747 διατάγματος νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπίσης δὲ νὰ τροποποιηθῇ ἢ καταργηθῇ ὁλοσχερῶς ἢ παρούσα περὶ προσωρινῶν ἀγρονόμων διάταξις.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ 747 διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς·

«Τὰ πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὸ τῶν ταμιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐπὶ τῇ βᾶσει πινάκων ὑποβλλομένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἀγρονόμων».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 1685 νόμου, ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς·

Παρ' ἐκάστῳ ἀρχηγείῳ δύνανται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης εἰς ἀγρονόμος ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ.

Ἀγρονόμος γραμματεὺς ἀρχηγείου διορίζεται ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν διακοσίων τεσσαράκοντα, (ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται καὶ τὰ κατὰ νόμον ἐπιδόματα), αὐξανόμενω κατὰ δραχμὰς τριάκοντα μετ' ἐκάστην διετίαν καὶ μέχρι δύο τὸ πολὺ διετίων, ὁ κειτημένος δίπλωμα Νομικῆς (προτιμωμένου τοῦ ἔχοντος συγχρόνως καὶ προηγουμένην ὑπηρεσίαν ἐφεδρου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦλάχιστον) καὶ ἄγων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.

Διὰ τὰς αὐξήσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπολογίζεται ὑπηρεσία τινὸς ὡς ἀγρονόμου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ Γραμματεὺς ἀρχηγείου, παρόντος μὲν τοῦ ἀρχηγοῦ

ἐκτελεῖ μόνον τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου, κωλυόμενον δὲ ἢ ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα ἀρχηγόν, ἀναπληροῦ οὗτος καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ καθήκοντα, ἀσκῶν καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ δικαιώματα.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγείου ἀναπληροῦ ὑποχρεωτικῶς μὲν τὸν ἐλλείποντα τυχόν ἢ κωλυόμενον ἀγρονόμον τοῦ ἀγρονομείου τῆς ἐδρας τοῦ ἀρχηγείου ὡς πρὸς τὴν ἔσπευσεν τῆς τε διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, ἀγρονόμον δὲ ἄλλης περιφέρειας, ἐρ' ὅσον ἢ παρὰ τῷ ἀρχηγίῳ ὑπηρεσίᾳ του ἐπιτρέψει τὸ ταυτοῦτον.

Ὁ καταγόμενος ἢ λαβῶν σύζυγον ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ ἀγρονομείου τῆς ἐδρας ἀρχηγείου, δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ ὡς γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγείου τούτου.

Παρ' ἐκάστῳ ἀρχηγίῳ δύναται, διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ν' ἀποσπῶνται, προτάσει τοῦ ἀρχηγοῦ προσωρινῶς καὶ ἐρ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἀγροφύλακες μέχρι τριῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «μετὰ τριετίαν» διὰ τῶν λέξεων «μετὰ διετίαν», προστίθεται δ' ἐν τέλει αὐτοῦ ἐδάφιον ὡς ἐξῆς: «Ἀγρονόμος δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῇ εἰς ἀγρονομικὴν περιφέρειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατάγεται ἢ ἔλαβε σύζυγον».

Ἄρθρον 5

Εἰς τὸ ἄρθρον 36 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προστίθενται ἐδάφια ὡς ἐξῆς:

Ἐὰν δὲν ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης τῆς ἀγροζημίας, ἐνέχεται ὁ ἀγροφύλαξ ἀστικῶς ἐναντι παντός ζημιωθῆναι καὶ μέχρι τοῦ ποσού τῆς ἐκ τοῦ ἀγροτικού ἀδικήματος θετικῆς μόνον ζημίας, ἔχων δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ δικασθέντος τὸ ἀδίκημα.

Ἐὰν ἐντὸς δεκά πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀγροζημίας δὲν ἔχη ἀνακαλυφθῇ ὁ δράστης αὐτῆς, τότε γνωρίζει ταύτην πρὸς τὸν ἀγρονόμον ὁ ζημιωθείς, προσάγων καὶ ἔχθειν ἐκτιμήσεως τῆς ζημίας, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ δύο ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 64 διωρισμένων πραγματογνωμόνων.

Ὁ ἀγρονόμος μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἀγροφύλακος, δυναμέ-
νου νὰ προσαγάγῃ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἀνταπόδειξιν
κατὰ τὸ ἄρθρον 66, καὶ πρόχειρον ἐξέτασιν κατὰ τὴν δια-
δικασίαν τοῦ ἄρθρου 42, ἐκδίδει ἀπόφασιν, δι' ἧς ἢ ὀρίζει
τὸ ποσὸν τῆς θετικῆς ζημίας καὶ ἐπιδικάζει αὐτὸ εἰς τὸν
ζημιωθέντα εἰς βάρους τοῦ ἀγροφύλακος ἢ ἀπαλλάσσει τὸν
ἀγροφύλακα τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν εὐθύνης, ἐὰν μεχρι τῆς
συζητήσεως ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ ὁ δράστης ἢ ἤθελεν ἀπο-
δείξει ὁ ἀγροφύλαξ ὅτι, τίσον περὶ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ
ὅσον καὶ περὶ τὴν φύλαξιν τῆς περιφέρειᾶς του, κατέβλε-
πᾶσαν ἐπιμελείαν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ ἀγρονόμου εἶναι ἀνέκλητος, ἐκτε-
λεῖται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 56-60 ἄνευ
ἄλλης προηγουμένης κοινοποιήσεως, μετὰ παρέλευσιν ὀμῶς
ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ ἀγρονόμου οὐδ' ἢ ἐκτελέσει
αὐτῆς δὲν στερεῖ οὔτε τὸν ζημιωθέντα τοῦ δικαιώματος νὰ
προσφύγῃ κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστή-
ρια, ἐὰν νομίξῃ ὅτι δὲν ἐκανοποιήθη ἐντελῶς ἐκ τῆς ἀπο-
φάσεως τοῦ ἀγρονόμου, οὔτε τὸν πληρώσαντα ἀγροφύλακα
τοῦ δικαιώματος νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἀχρεωσότητος κατὰ τοῦ
εἰσπράξαντος τὴν ἀποζημιώσιν ζημιωθέντος.

Τρίτη ἐντὸς διαστήματος δώδεκα μηνῶν καταδίκη ἀγρο-
φύλακος ὑπὸ ἀγρονόμου εἰς πληρωμὴν ζημίας προξενηθεί-
σης ὑπὸ δράστου μὴ ἀνακαλυφθέντος, συνεπάγεται τὴν
ἀπόλυσιν αὐτοῦ. Ὁ ἕνεκα τοιούτου λόγου ἀπολυθεὶς ἀγρο-
φύλαξ δὲν δύναται ν' ἀναδιορισθῆ εἰς περιφέρειαν οὐδενὸς
ἀγρονομείου, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς προηγου-
μένης ἀπολύσεώς του.

*Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προσ-
τίθεται ἐδάφιον ὡς ἐξῆς:

«Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἔχει ὁ ἀγρονόμος τὰ κατὰ
τὰ ἄρθρα 181 καὶ 182 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δικιῶ-
ματικὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων».

*Ἄρθρον 7.

Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου πρώτου τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ
διατάγματος προστίθενται περίοδοι ὡς ἐξῆς:

“Ὅστις καταδικασθεὶς ἤδη δις δι’ ἀγροτικῶν τι ἀδίκημα ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 29, ὑποπέσῃ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποράσεως εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον τῶν ἐν τῷ ἄνω ἄρθρῳ ἀδικημάτων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου, οὗ τὸ ἐλάχιστον ὄριον δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου τοῦ διὰ τὴν δικαζομένην πράξιν ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 29 ἄρθρου».

“Κατὰ παντός καταδικαζομένου ἐπὶ ἀδικημάτι τινι τοῦ ἄρθρου 29 ἐπιβάλλονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου δικαστικὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξόδα καὶ τέλη, ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς ἀποράσεως, οὔτε ἀνώτερα τῶν τεσσάρων οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο δραχμῶν.

Ταῦτα εἰσπράττονται ὡς καὶ τὰ πρόστιμα.

Προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται πρὸς εἰσπραξίν τοῦ προστίμου καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ κατ’ ἀνηλικίων ἀρρένων συμπληρωσάντων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου, τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.»

Ἄρθρον 8.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἐξῆς:

Ἐὰν ἀνακοπὴ κατ’ ἐρήμην ἀποράσεως ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ὡς ἀνυποστήρικτος ὑπὸ τοῦ ἀσκήσαντος αὐτήν, μὴ ἐμφανισθέντος ποσῶς κατὰ τὴν συζήτησιν, ἢ ἐὰν, συζητηθείσης τῆς ἀνακοπῆς κατ’ οὐσίαν, ἐξεδόθη καταδικαστικὴ ὅπωςδῆποτε ἀπόφασις, ἐπιβάλλονται διὰ τῆς μετ’ ἀνακοπὴν ἀποράσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς βάρος τοῦ ἀσκήσαντος τὴν ἀνακοπὴν δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη, οὔτε περισσότερα τῶν τεσσάρων οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο δραχμῶν. Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις δικηρεῖται πάντοτε ὡς πρὸς τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπιβληθέντα δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη ἢ ἰσχυρὸς τῆς ἀνακοπέσεως ἀποράσεως, τῶν τελῶν τῆς ἐρήμην ἀποράσεως συνεισπραττομένων μετὰ τῶν τελῶν τῆς τοιαύτης μετ’ ἀνακοπὴν.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 56 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἐξῆς: Πρὸς εἰσπραξίν τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως καὶ

τῶν δικαστικῶν τοῦ παθόντος ἐξόδων ὡς καὶ τῶν συλλή-
πτρων προσωποκρατοῦνται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
τος καὶ τοῦ ἐπομένου 57 ἄρθρου, καὶ οἱ καταδικασθέντες
εἰς τοιαῦτα ἄρρηνες ἀνήλικοι, οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον,
κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου, τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλι-
κίας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

**Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Καφαντάρης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1920.

**Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰ. Δ. Τσιριμῶκος**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τμήμα Γεωργικής Οικονομίας.—Γραφείον άγροτικής άσφαλείας.

Ἄριθ. Πρωτ. 41909

Ἐγκυκλ. 7.

22) Ο Δ Η Γ Ι Α Ι

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 2115

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 747 ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ "ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ."

Πρὸς

τὰ Ἀρχηγεία καὶ Ἀγρονόμους Ἀγροφυλακῆς Κρήτης

Διὰ τοῦ νόμου 2.115 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1919 Νομοθετικὸν Διατάγμα «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὰ ἄρθρα 12 καὶ 46 τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης 747 Διατάγματος», ἐγένετο προσθήκη νέων συμπληρωματικῶν διατάξεων καὶ εἰς ἄλλα ἄρθρα τοῦ Διατάγματος τούτου. Πασῶν τῶν διατάξεων τούτων νομίζομεν ὅτι ἐνδείκνυται ἡ ἐπεξήγησις πρὸς ὁδηγίαν καὶ διευκόλυνσιν τῶν μελλόντων νὰ ἐφαρμόσωσι ταύτας ἀγρονόμων, καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει.

Νόμου 2.115 ἄρθρ. 1.

Διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ νόμου τούτου ἐκυρώθη τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἀφορῶν τὰ προσόντα τῶν ὡς προσωρινῶν διοριζομένων ἀγρονόμων, προστεθείσης καὶ ἐτέρας κατηγορίας, τῆς τῶν ἐχόντων δηλαδὴ ἐνδεικτικῶ, δευτέρας μόνον γυμνασιακῆς τάξεως καὶ ἐνιαύσιον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ Νόμου 2.115, εἶχεν ἤδη εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ Νομοθ. Διατάγματος προστεθῆ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1919 Β. Διατάγματος (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 20 Ἰουλίου 1919 φύλλον Ἐφημ. Κυβερνήσεως) καὶ ἄλλη κατηγορία, ἡ τῶν ἐφεδρῶν δηλαδὴ ἀνθυπολοχαγῶν τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου, ἥτις κατηγορία ἐτέθη ὡς τρίτη κατηγορία τοῦ Νομοθ. Διατάγματος, τῆς ἐν αὐτῷ τρίτης τοιαύτης (ἦτοι τῆς τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἐνι-

αυσίαν Διοικητικήν ὑπηρεσίαν) μετατεθείσης ὡς τετάρτης κατηγορίας.

Ἐπομένως ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ 2115 νόμου φεραμένη ὡς τετάρτη κατηγορία (ἡ τῶν ἐχόντων δηλαδὴ ἐνδεικτικὸν δευτέρας μόνον γυμνασιακῆς τάξεως καὶ βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ) ἔρχεται πλέον ὡς πέμπτη, ἥτοι τελευταία πασῶν τῶν ἄλλων, καὶ οἱ ἔχοντες τὰ ἡλαττωμένα ταῦτα προσόντα αὐτῆς δύνανται νὰ διορισθῶσι μόνον ἐν ἐλλείψει προσώπων ἐχόντων τὰ προσόντα προηγουμένης τινὸς κατηγορίας.

Νόμου 2115 ἄρθρ. 2.

Διὰ τοῦ ἄρθρου πρῶτου ἐκυρώθη ἀναλλοίωτον ὡς εἶχε, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομοθ. Διατάγματος.

Νόμου 2115 ἄρθρ. 3.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 2115 ἀντικατεστάθη ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ 747 Διατάγματος, ὡς τοῦτο εἶχεν ἤδη ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ 1685 νόμου.

Δυνάμει τῶν νέων τούτων διατάξεων ὡς ἀγρονόμος γραμματεὺς Ἀρχηγείου τινὸς δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ διορισθῆ μόνον ὁ κεκτημένος δίπλωμα Νομικῆς, ἄγων δὲ ἡλικίαν κάτω τῶν 40 ἐτῶν καὶ μὴ καταγόμενος ἢ λαβὸν σύζυγον ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ Ἀγρονομείου εἰς ὃ ἐδρεύει τὸ Ἀρχηγεῖον, καθότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐκωλύετο, λόγῳ τῆς ἀπαρρευτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου, νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἐλλείποντα τυχὸν ἀγρονόμο, τοῦ ὁμώνυμου Ἀγρονομείου, ὃν ὑποχρεωτικῶς ἀναπληροῖ, δυνάμει τοῦ ἐδαφ. ε' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ 2115 νόμου.

Ἀντὶ τῆς ἐν κώλυματι ἢ ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ περιορισμένης δικαιοδοσίας τοῦ γραμματέως ἦν ὄριζε τὸ καταργούμενον ἄρθρον 3 τοῦ 1685 νόμου, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ 2115 νόμου καθιερώνει τὴν καθ' ὅλα ἐν γένει τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀναπληρώσειν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ τυχὸν κωλυομένου ἢ ἀπόντος ἢ μὴ ὑπάρχοντος ἀρχηγοῦ.

Καὶ τὸ μὲν κώλυμα τοῦ ἀρχηγοῦ δύναται νὰ εἶνε εἴτε πραγματικὸν (ὡς π.χ. προσωρινή τις ἀσθένεια τοῦ ἀρχηγοῦ, δι' ἣν οὗτος δὲν ἔλαθε ἄδειαν ἀποχῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ὑπηρεσιακὴ τις ἄλλη ἀπασχόλησις αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δύναται οὗτος νὰ διενεργήσῃ αὐτοπροσώπως καὶ ἑτέραν, συγχρόνως ὑπόθεσιν τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητός του) εἴτε

νόμιμον (ὡς π.χ. ὅταν ὁ ἀρχηγὸς ἔχη ἔμμεσον ἢ ἄμεσον ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως, ἢ ὅταν πρόκειται νὰ διενεργηθῇ ἀνάκρισις ἢ ἄλλος ἔλεγχος κατ' ἀγρονόμου ἢ κατ' ἀγροφύλακας, πρὸς ὃν ὁ ἀρχηγὸς συνδέεται διὰ συγγενείας ἢ δι' ἰδιαιτέρας φιλίας ἢ ἔχει περιέλθει πρὸς αὐτὸν εἰς ἔριδα ἢ ἔχθραν ὡς κωλύων βαθμὸς συγγενείας δύναται ἐν προκειμένῳ νὰ ληφθῇ ὁ ἐν ἀρθρῷ 51 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἤτοι μέχρι τοῦ πρώτου ἐξαδέλφου συμπεριλαμβανομένου, ἢ συγγάμβρου ἢ γυναικῶν ἀδελφοῦ ἢ γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῆ ἢ πενθεροῦ).

Ἐάν ὑπάρχῃ μὲν ἀρχηγὸς καὶ δὲν ἀπουσιάζει, πλὴν κωλύεται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τινος ὑποθέσεως αὐτοπροσώπως λόγῳ κωλύματός τινος κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν, δὲν ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ Γραμματεὺς αὐτοδικαίως, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἔγγραφος εἰδικὴ ἐντολὴ τοῦ ἀρχηγοῦ, ἢν ὁ Γραμματεὺς ὑποχρεοῦται νὰ μνημονεύῃ εἰς τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς κτύπης συντασσόμενας ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεις ἢ ἔγγραφα.

Ὡς ἀπὸν δὲ θεωρεῖται ὁ ἀρχηγὸς ἐάν διατελῇ ἐν κανονικῇ ἢ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρξατο ποιούμενος χρῆσιν αὐτῆς διὰ συντάξεως ἐκθέσεως παραδόσεως εἰς τὸν Γραμματέα τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου, μέχρι τῆς πραγματικῆς ἐπαναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἀποδεικνυμένης διὰ συντάξεως νέας ἐκθέσεως παραλαβῆς αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀπυσιᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ ἢ ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεώς του ἄνευ ἀδείας ἢ ἄνευ συντάξεως ἐκθέσεως παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἐξουσιοδότησις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Γραμματέως, ὅστις αὐτοδικαίως ἀναπληρῆι τότε τὸν ἀπουσιάζοντα ἢ ἐλλείποντα Ἀρχηγὸν καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ δικαιοῦματα καὶ καθήκοντα.

Ὁ ἀνά τὴν δικαιοδοσίαν του πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας περιοδεύων, Ἀρχηγὸς δὲν θεωρεῖται ὡς ἀπὸν κατὰ τὴν ἀνω ἔννοιαν, ἀλλ' ὡς κωλύόμενος ἐκ πραγματικῶν λόγων, καὶ ἐπιμένως ἵνα ὁ Γραμματεὺς ἀναπληρώσῃ τοῦτον εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἔχει ἀνάγκη εἴτε εἰδικῆς, δι' ὠρισμένην μόνον ὑπόθεσιν, ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἴτε γενικῆς τοιαύτης διὰ πάσας τὰς κατὰ τὴν περιοδείαν τοῦ Ἀρχηγοῦ παρουσιασθησάμενας τυχὸν τοιαύτας ὑποθέσεις. Αἱ τοιαῦται ἐξουσιοδοτήσεις πρέπει νὰ δίδωνται ἐγγράφως πάντοτε καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς δι' ἣν ἢ ἐξουσιοδοτήσεως ὑπηρεσίας.

Εἰς λίαν ὅμως κατεπειγούσας περιπτώσεις καὶ ἐφ' ὅσον ἐ-

πίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβλήσεως, δύναται ὁ Γραμματεὺς, κωλυμένου τοῦ Ἀρχηγροῦ, εἴτε ἐκ νομίμου, εἴτε ἐκ πραγματικῶ κωλύματος, νὰ ἀσκήσῃ πᾶντα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγροῦ, ὑποχρεοῦται ὅμως νὰ ἀναφέρῃ τὸ ταχύτερον τὰς ἐνεργείας του εἰς τὸν Ἀρχηγρόν, ὅστις δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὰ ἄνευ προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως ληφθέντα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως μέτρα.

Πᾶν ὅμως μέτρον ληφθὲν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως νομίμως καὶ κανονικῶς ἀναπληροῦντος τὸν Ἀρχηγρόν ὡς καὶ πᾶσα πειθαρχικὴ ποινὴ ὁμοίως ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῆ ἢ τροποποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγροῦ, εἰμὴ μόνον ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνακληθῆ ἢ τροποποιηθῆ, ἐὰν εἶχε ληφθῆ ἢ ἐπιβληθῆ ἐξ ὑπαρχῆς ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἀρχηγροῦ.

Τὰ περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ Ἀρχηγροῦ, ἐνομίσαμεν ἀπαραίτηται νὰ ἐπεξηγησώμεν ἐκτεταμένως καὶ κανονίσωμεν λεπτομερῶς ὡς ἄνω, λόγῳ παρατηρηθείσης εἰς τὸ παρελθόν, παρανόμου καὶ ἀντικανονικῆς ἀντιποιήσεως ὑπὸ Γραμματέως δικαιωμάτων τῆς ἀπικλειστικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρχηγροῦ.

Νόμου 28115 ἄρθρ. 4.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπαναλαμβάνονται αἱ διατάξεις τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1685 τιθέμεναι ὅμως νῦν ὡς τροποποιήσεις καὶ προσθήκη τοῦ σχετικῶ πρὸς ταύτας 14ου ἄρθρου τοῦ 747 Διατάγματος, καὶ οὐχὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 9 εἰς ὃ κακῶς ὑπήχθησαν διὰ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1685 γεκιμένης ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Νόμου 28115 ἄρθρ. 5.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προστίθενται εἰς τὸ ἄρθρον 36 τοῦ 747 Διατάγματος διατάξεις, δι' ὧν καθιερώνεται ἡ ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ ἀγροφύλακος πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸν ζημιωθέντα τῆς ζημίας τῆς προξενηθείσης ὑπὸ δράστου μὴ ἀνακαλυφθέντος.

Τὸ ἐδάφιον πρῶτον τοῦ ἄρθρου τούτου ὀρίζει, ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ εὐθύνεται διὰ τὴν θετικὴν μόνον ζημίαν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς ἀγροζημίας. Ὡς θετικὴ ζημία θεωρητέα μόνον ἢ πραγματικὴ καὶ ἀγοραία

αξία τῶν καταστραφέντων, ἢ βλαθέντων ἢ κλαπέντων ἀντικειμένων, προσέτι δὲ καὶ ἡ ἀμιγῆς ἢ ὑπὸ τοῦ ζημιωθέντος πληρωθεῖσα τυχὸν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κληθέντας πραγματογνώμονας, πλὴν καὶ ἀπτη μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ 747 Διατάγματος.

Διὰ τὰ καταδικασθῆ εἰς ἀποζημίωσιν ὁ ἀγροφύλαξ δὲν προαπαιτεῖται ποσῶς οὐδεμίαν προηγουμένη ἀκροπος ἐνέργεια τοῦ ζημιωθέντος, πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου τῆς ἀγροζημίας, καθότι πρὸς ἀνακάλυψιν τούτου, μόνον ὁ ἀγροφύλαξ εἶνε ὑπεύθυνος. Οὐχ ἤττον ὁ ἀγροφύλαξ ἀπαλάσσεται τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν εὐθύνης οὐ μόνον ἂν αὐτὸς οὗτος ἀνακάλυψῃ τὸν δράστην, ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ δράστης γίνῃ γνωστὸς ὀπωσδήποτε, καὶ ἀποδειχθῆ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 42 δικημοσίας, ὅτι αὐτὸς πράγματι διέπραξε τὴν ἀγροζημίαν, δι' ἣν αἰτεῖται ἡ παρὰ τοῦ ἀγροφύλακος ἀποζημίωσις.

Μετὰ τῆς διάπραξιν ἀγροζημίας δίδεται εἰς τὸν ἀγροφύλακον δεκαπενθήμερος προθεσμία πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν δύναται ὁ ζημιωθείς νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν ἀγρονόμον κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος.

Μόνον ἀφοῦ παρέλθῃ ἡ δεκαπενθήμερος προθεσμία καὶ ἂν ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἔχει ὁ ἀγροφύλαξ μνησθεῖ τὸν δράστην, τότε δικαιούται ὁ ζημιωθείς νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος ἀποζημίωσίν του. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ παρὰ τοῦ ἀγροφύλακος καταγγελθεῖς ὡς δράστης τῆς ἀγροζημίας ἠθωώθῃ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἦτο οὗτος ὁ διαπραξίας τὴν ἀγροζημίαν, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ζημιωθείς νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος ὡς μὴ ἀνακαλύψαντος τὸν ἀληθῆ δράστην, παρ' οὗ θὰ ἀπεζημιούτο ὁ ζημιωθείς.

Καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ζημιωθέντος, τοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος ἀποζημίωσίν του, ὑπόκειται εἰς τὴν παρεγραφήν τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ 747 Διατάγματος.

Ὁ ζημιωθείς ὁ δικαιούμενος κατὰ τ' ἄνω ν' ἀποζημιωθῆ ὑπὸ τοῦ ἀγροφύλακος ἢ θὰ ἐγγειρίξῃ εἰς τὸν ἀγρονόμον ἔγγραφον ἀναφοράν, διαλαμβάνουσαν τὰ τῆς πράξεως, μετ' ἐκθέσεως πραγματογνωμόνων ἐμφανίσεως τὸ ποσὸν τῆς προξενηθείσης θετικῆς ζημίας, ἢ θὰ ἀναφέρῃ τὰ τῆς πράξεως προφορικῶς εἰς τὸν ἀγρονόμον, εἰς δὲ θὰ ἐγγειρίξῃ καὶ τὴν ἐκθεσιν πραγματογνωμοσύνης, ὑπὸτε ὑποχρεῖται ὁ ἀγρονόμος νὰ συντάσῃ αὐτὸς οὗτος τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν, ἣτις ἀφοῦ ἀναγνωσθῆ εἰς ἐπίκαιρον τοῦ αἰτιούντος καὶ δύο μαρτύρων θὰ ὑπο

γράφεται ὑπ' αὐτῶν τε καὶ καὶ ἀγρονόμου, γενομένης ἐν αὐτῇ μνείας ὅτι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνεγνωσθῆ αὐτῆ εἰς ἐπήκοον τοῦ αἰσιῦντος καὶ τῶν μαρτύρων καὶ ἐβεβαιώθη ὑπ' αὐτῶν.

Τὰς τοιαύτας ἐγχειριζομένης αὐτῷ ἀναφορὰς ἢ συντασσομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεις ὀφείλει νὰ καταχωρῇ αὐθωρεὶ ὁ ἀγρονόμος εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον παραλαμβανομένων τοιούτων ἀναφορῶν, ὁμοίον σχεδὸν πρὸς τὸ τηρούμενον βιβλίον ποινικῶν ἀποφάσεων. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεόν νὰ ἐμφαίνηται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ κατὰ στήλας ἢ ἡμερομηνία τῆς ἐγχειρίσεως τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῆς συντάξεως τῆς ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου, τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἀναφερομένου ζημιωθέντος, τὸ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἀναφορὰ ἀγροφύλακος καὶ τὸ ποσὸν τῆς αἰτουμένης ζημίας, ἐν συνεχείᾳ δὲ τοῦ πλάτους τῆς αὐτῆς σελίδος καὶ ἐν ἰδιαιτέροις στήλαις νὰ σημειῶται ἐν καιρῷ ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐκδοθησομένης ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς. Αἱ ἐπὶ τοιούτω, ἀναφορῶν ἀποφάσεις θὰ λαμβάνουσι ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ οὐχὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, δὲν θὰ ἐγγράφονται δὲ ποσῶς εἰς τὰ βιβλία τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων. Ὁ αὔξων ἀριθμὸς ὅφ' ὃν κατεχωρήθη ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐκάστῃ ἀναφορᾷ δεόν νὰ σημειῶται καὶ ἐν τῷ σώματι τῆς ἀναφορᾶς μετὰ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραλαβῆς τῆς.

Τὰ τοιαῦτα βιβλία πρέπει νὰ τηρῶνται ὁμοιομόρφως παρ' ἅπασιν τοῖς ἀγρονομείοις, νὰ ὦσιν δὲ ἡριθμημένα κατὰ σελίδα καὶ μονογραφημένα καθ' ἐκάστην σελίδα ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀρχηγοῦ, μετὰ πράξεως αὐτοῦ ἐν τέλει τοῦ βιβλίου περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τῆς χρήσεως δι' ἣν μέλλει νὰ χρησιμοποιεθῇ τοῦτο.

Καὶ αἱ δι' ἀποζημίωσιν τοιαῦται ἀναφοραὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν διαδικασίαν, τοῦ ἄρθρου 42, τοῦ ἀγροφύλακος ἐπέχοντος θέσιν καταγγελλθέντος ἀγροζήμιωτοῦ.

Ὁ ἀγρονόμος δύναται ν' ἀρκεσθῇ καὶ εἰς τὴν ἔγγραφον μόνον ἀπολογίαν τοῦ ἀγροφύλακος, δύναται δὲ καὶ νὰ ἐκδώσῃ ἀπάρασιν καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολογίας τοῦ ἀγροφύλακος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἐγκύρως καὶ ἐμπροσθέντως ἐκλήτευσθη οὗτος ἢνα παραστῇ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν, τῆς κατ' αὐτοῦ ἀναφορᾶς.

Οἱ τε διάδικοι καὶ οἱ μάρτυρες ἐπὶ τοιούτω, ἀναφορῶν δεόν νὰ κλητεύωνται κατὰ τὸ ἄρθρον 39 καὶ 747 Διατάγματος.

Ὁ ἀγρονόμος ἐξ ἄλλου δικαιούται νὰ ἐκδώσῃ καὶ προδικα-

στικὰς ἀποφάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 42, πᾶσα ὅμως ὀριστικὴ αὐτοῦ ἐπὶ τοιούτων ἀναφορῶν ἀπόφασις εἴτε ἀθωωτικὴ, εἴτε καταδικαστικὴ εἶνε ἀνέκλητος, ἢ δὲ καταδικαστικὴ εἶνε καὶ ἐκτελεστή, πλὴν μετὰ πάροδον ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς τῆς, καὶ τοῦτο ἵνα μεσιλαθήσῃ ἢ μισθοδότησις ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀγροφύλακος καὶ μὴ ὑπάρξῃ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

Παρελθόντος μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκτελεῖται αὕτη κατὰ τοῦ ἀγροφύλακος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 56—60, ὡσανεὶ οὗτος ἦτο ἀγροζηνιωτῆς, δηλαδὴ καὶ διὰ προσωποκρατήσεως ἐτι αὐτοῦ.

Πλὴν ὅμως τούτου καὶ ἀσχέτως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 2115 Νόμου περιπτώσεως ὑποχρεωτικῆς ἀπολύσεως ἀγροφύλακος διὰ τὸν λόγον, τοῦτον, ἀγροφύλαξ ἐξ ἀπλῆς δυστροπίας μὴ καταβάλλων εἰς τὸν ζημιωθέντα τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὴν κατεδικάσθη, δύναται νὰ ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἐπιδεικνύων συμπεριφορὰν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα του.

Τοῦ ἐδαφίου δ' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὀρίζοντος γενικῶς ὅτι ἡ ἐπὶ τοιούτων ἀναφορῶν ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἀγρονόμου εἶνε ἀνέκλητης, ἢ ἔννοια εἶνε ὅτι ἡ τοιαύτη ὀριστικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καὶ α, ἐτι ἐξεδύθη ἐρήμην τοῦ ἀγροφύλακος, δὲν εἶνε ἐπιδεικτικὴ ἀναθεωρήσεως κατὰ τὴν ἔννοιαν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ 747 Διατάγματος, διότι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις θεωρεῖται εὐχὴ ὡς ποινικὴ, ἀλλ' ὡς Διοικητικὴ καὶ πειθαρχικῆς μᾶλλον φύσεως.

Ἄλλ' οὐδὲ ὑπὸ τοῦ ζημιωθέντος δὲν δύναται νὰ αἰτηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου νέα μετὰ τὴν ὀριστικὴν του ἀπόφασιν ἐξέτασις τῆς ὑπεθέσεως, ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δικαιούνται μόνον νὰ προσφύγῃσι εἰς τὰ τακτικὰ πολιτικὰ δικαστήρια, κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 5.

Ἐὰν ἡ εἰς κτῆμα τι προσγενομένη ὑπ' ἀγνώστου δράστου ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς, τότε ἐπειδὴ τὸ ἀδίκημα παύει κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ 747 Διατάγματος νὰ ἀποτελῇ ἀγροζηνίαν καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ Διατάγματος τούτου, περὶ ἧς καὶ μόνῃς δύναται νὰ δικάζῃ ὁ ἀγρονόμος, παύει καὶ ἡ ἀρμιδιότης αὐτοῦ πρὸς ἐκδίκασιν ἀναφορῶν δι' ὧν αἰτεῖται ἡ καταδίκη τοῦ ἀγροφύλακος πρὸς πληρωμὴν ζημίας ἀνωτέρας τῶν ἑκατῶν δραχμῶν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ ζημιωθεὶς δύναται καὶ ἂν ἐτι ἡ ζημία τῆν ὑπερβαίνῃ τὰς 100 δραχμὰς νὰ περιορίσῃ ταύτην διὰ τῆς ἀναφορᾶς του εἰς ἑκατὸν τὸ πολὺ

δραχμάς, όποτε ό άγρονόμος είνε άρμόδιος νά δικάση τήν άναφοράν.

Άλλ' έν τοιαύτη περιπτώσει ό ζημιωθείς δεσμεύεται διά τής όμολογίας του ταύτης και δέν δύναται νά καταφύγη έπειτα εις τά Πολ. Δικαστήρια διά τήν πέραν τών 100 δραχμών προξενηθείσαν ζημίαν.

Έν περιπτώσει ζημίας άνω τών 100 δραχμών ύφίσταται μέν πάλιν ή κατά τό έδάφιον πρώτον του άρθρου 5 του Νόμου 2115 εύθύνη του άγροφύλακος προς άποζημιώσιν, πλην αύτη, εάν άπαιτηθῆ όλόκληρος, πρέπει νά ζητηθῆ διά τακτικής άγωγής ένώπιον του Ειρηνοδικείου.

Καίτοι ή έκτέλεσις τής έπί τοιούτων άναφορών άποφάσεως του άγρονόμου δέν δύναται ν' άνασταλῆ δι' ουδενός ένδίκου μέσου, άτε μή έπιδεκτική ουδενός ταιούτου, ουχί ήττον έπειδή ή τοιαύτη άπόφασις εκδίδεται έπί τῆ βάσει ουχι πλήρων άποδείξεων, αλλά κατά τήν όλως πρόχειρον διαδικασίαν του άρθρου 42, επιτρέπεται κατά τό έδάφιον ε' του άρθρου 5 τόσον εις τόν άγροφύλακα όσον και τόν ζημιωθέντα ή προσφυγή εις τά πολιτικά δικαστήρια ουχι δι' έφεσεως κατά τής άποφάσεως του άγρονόμου αλλά διά τακτικής άγωγής του μέν ζημιωθέντος προς συμπλήρωσιν τής διά τής άναφοράς του ζητηθείσης και μή έπιδικασθείσης όλόκληρου άποζημιώσεως, πού δε άγροφύλακος περι έπιστροφής τής συνειπέια άποφάσεως του άγρονόμου καταβληθείσης υπ' αυτού άποζημιώσεως εις τόν άποζημιωθέντα.

Έπί του έδαφ. ε' ειδικώτερον, γνωρίζομεν ύμιν ότι.

Έάν ή υπό του ζημιωθέντος αξιουμένη άποζημιώσις δέν υπερβαίνῃ τάς 100 δραχμάς, δέν δύναται ουτός νά προσφύγη κατά του άγροφύλακος εύθως έξ άρχῆς εις τά πολιτικά δικαστήρια, διότι κατά τών 100 δραχμών είνε ύποχρεωτική ή προσφυγή εις τόν άγρονόμον κατά πρώτον. Και ό μέν ζημιωθείς δύναται νά εισπράξῃ άναγκαστικώς παρά του άγροφύλακος τό υπό του άγρονόμου έπιδικασθέν αύτῷ ποσόν, και συγχρόνως νά καταφύγη εις τά πολιτικά Δικαστήρια, πλην μόνην διά τό ύπόλοιπον του ποσού του ζητηθέντος διζήτης προς τόν άγρονόμον, άναφοράς του. Έπίσης δύναται νά καταφύγη ό ζημιωθείς εις τά πολιτικά Δικαστήρια έν περιπτώσει καθ' ήν ό άγρονόμος παρεδέχθη μέν διά τής άποφάσεώς του, ότι διεπράχθη άγροζήμία και ότι προσεγένετο έν ταύτης ύλική ζημία εις τόν αίτούντα, πλην άπήλλαξε τόν άγροφύλακα τής προς άποζημιώσιν εύθύνης δι' άλλους λό-

γους και ουχι λόγω της ανακαλύψεως του δράστου της άγροζυμίας.

Ο δὲ ὑπὸ τοῦ άγρονόμου εἰς άποζυμίωσιν καταδικασθεῖς άγροφύλαξ δὲν δύναται νά αντίτάξῃ κατά τοῦ ζυμιωθέντος ὅτι θά προσφύγῃ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια ἢ ὅτι προσέφυγεν ἤδη εἰς αὐτά, ἀλλ' ἄμα τῇ παρελεύσει τοῦ μηνὸς ὑπὸχρεοῦται πάντως νά πληρώσῃ τὴν άποζυμίωσιν, ἄλλως προσωποκρατεῖται κατά τὸ άρθρον 56. Καί εἰάν ὅμως πληρώσῃ ὁ άγροφύλαξ τὴν άποζυμίωσιν δὲν τεκμαίρεται ὅτι ἀπειδέχεται τὴν άπόφασιν τοῦ άγρονόμου, ἀλλὰ πάντοτε διατηρεῖ τὸ δικαίωμα, εἰάν νομίξῃ ὅτι ἠδικήθη, νά προσφύγῃ καί αὐτός εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια καί νά ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης άποζυμίωσης.

Διὰ τὰ εἶνε κατά τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ άρθρου 5 καί ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ ὑποχρεωτικὴ ἢ ἀπόλυσις τοῦ τρις καταδικασθέντος εἰς άποζυμίωσιν άγροφύλακος, πρέπει καί αἱ τρεῖς καταδικαστικαὶ εἰς άποζυμίωσιν ἀποφάσεις νά ἔχουν ἐκδοθῇ ἐντὸς δωδεκαμήνου συναπτοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ἀπόφασις καταδικάζουσα άγροφύλακα εἰς άποζυμίωσιν ἐκδοθεῖσα μετὰ 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως προηγουμένης ὁμοίας, δὲν ὑπολογίζεται ὡς δευτέρα ἢ τρίτη συνεπάγουσα τὴν ὑποχρεωτικὴν, ἀπόλυσιν, ἀλλ' ὡς πρώτη, καί τοῦτο διότι διὰ τῆς παρελεύσεως πλήρους δωδεκαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀμέσως προηγουμένης ὁμοίας ἀποφάσεως μέχρι τῆς νῦν ἐκδιδομένης, ἐπῆλθεν ἤδη παραγραφὴ τῶν προηγουμένων ἀποφάσεων ὡς πρὸς μόνην τὴν συνέπειαν ταύτην, τὸν συνυπολογισμόν, δηλαδή τῶν προηγουμένων τούτων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τριῶν ἀποφάσεων τῶν συνεπαγουσῶν τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀπόλυσιν τοῦ άγροφύλακος.

Ἄμα τῇ ἐκδόσει τρίτης ἐντὸς δωδεκαμήνου τοιαύτης καταδικαστικῆς κατά τοῦ αὐτοῦ άγροφύλακος ἀποφάσεως, ὑποχρεοῦνται ἐκ τοῦ νόμου νά ζητήσουν ὁ μὲν οἰκείος άγρονόμος παρὰ τοῦ Ἄρχηγῶ, οὗτος δὲ παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δι' ἠτιολογημένης αναφορᾶς τῶν τῆν ἀπόλυσιν τοῦ άγροφύλακος.

Καί ἡ μὲν περίπτωσις αὕτη δημιουργεῖ ὑποχρέωσιν διὰ τε τὸν άγρονόμον καί τὸν άρχηγόν, καί τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἢ τὸ Ὑπουργεῖον. Οἶκτεν ὅμως ἐννοεῖται, ὅτι ἀπομένει πάντοτε εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν άγροφύλακων τὸ δικαίωμα νά προτείνωσι κατ' οἰκείαν κρίσιν τὴν ἀπόλυσιν

ἀγροφύλακός τις ἔστω καὶ ἂν οὗτος δὲν καταδικάσθῃ διὰ τὸν ἄνω λόγον οὐδὲ τρίς, οὐδ' ἅπαξ, ἀλλ' ἀπλῶς διότι ἀπειδείχθῃ ὅπωςδήποτε ἀκατάλληλος ἢ ἀνεπαρκής διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του, τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως ὑποκειμένης τότε εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν ἢ τὸ Ὑπουργεῖον, κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν τῶν γεγονότων.

Νόμου 28115 ἄρθρ. 6.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προστέθη εἰς τὸ περὶ διαδικασίας ἄρθρον 42 τοῦ 747 Διατάγματος ἐδάφιον δι' οὗ, πρὸς τήρησιν τῆς εὐταξίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως, χρηροῦνται εἰς τὸ, ἀγρονόμον τὰ κατὰ τ' ἄρθρα 181 καὶ 182 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δικαίωματα τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλων. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρ. 181.—«Ἐὰν εἰς τόπον, ὅπου ἀνακριτικὸς τις ὑπάλληλος ἐπιχειρεῖ πράξιν τινὰ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣ πλειότεροι ἄνθρωποι ταράττουν καθ' ὅπωςδήποτε τρόπον τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εὐταξίαν, ἢ ἐναντιοῦνται εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, ἔχει ὁ ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλος τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ 24 ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγῆν, τοῦ θορυβουμένου ἢ τῶ ἀντιπράττοντος. Περὶ τούτου ἐκδίδεται ἐνταλμα φυλακίσεως περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται μεία εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακρίσεως».

Ἄρθρ. 182.—«Ἐὸν ὁ θόρυβος ἢ ἡ ἐναντίωσις συνοδεύεται ἀπὸ ἄλλας βιαιοπραγίας φερούσας χαρακτηριστικὰ πταίσματος, πλημμελήματος ἢ κακούργηματος, βεβαιοῦνται ταῦτα πάντα δι' ἐκθέσεως, ἧτις παραπέμπεται μετὰ τοῦ φυλακισθέντος αὐτουργοῦ εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν Πταισματοδικῶν ἢ Πλημμελειοδικῶν Δημόσιον Κατήγορον».

Τὰ δικαίωματα τῶν ἄνω ἄρθρων, ὧν παραθέτομεν καὶ τὴν ἐπεξήγησιν, ἔχουσιν οἱ ἀγρονόμοι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως, δηλαδὴ ἀφ' ἧς συγμῆς ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ἡ ἐναρξίς αὐτῆς μέχρι τῆς συγμῆς καθ' ἣν ἐκηρύχθη ἡ λήξις αὐτῆς.

Ἄρθρον 181. Κατὰ τὸ ἄρθρον, 181 δικαιοῦνται οἱ ἀγρονόμοι νὰ διατάσσωσι τὴν σύλληψιν καὶ ἐπὶ 24 ὥρας κράτησιν μόνον τῶν θορυβούντων ἢ τῶν ἀντιπράττοντων εἰς τὰ πρὸς τήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας τοῦ ἀκροατηρίου διατεταγμένα ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου μέτρα, ὡς π.χ. τῶν φωνακούντων, ἢ ἀλληλωθουσμένων ἢ ὅπωςδήποτε διαταρασπόντων τὴν τά-

ξιν, χωρίς όμως να ύβρίζωσι ή να κακοποιήσωσι τινα, διότι εάν ο θόρυβος προξενηθῆ ἐξ ύβρεων ή αικιῶν ἐπ' ἀκρατηρίου, τότε ἔχουσιν ἐφαρμογήν αἱ διατάξεις τοῦ 182 ἄρθρου.

Ἐν περιπτώσει ἀπλοῦ θορύβου ή ἀταξίας, μή συνοδευμένης δηλαδὴ δι' ύβρεων ή διαπληχτισμῶν, ὁ ἀγρονόμος διατάσσει ἀμέσως τὴν ἐπὶ 24 ὥρας προσωποκρατήσιν τοῦ θορυβήσαντος, ή δὲ κράτησις αὕτη πρέπει νὰ ἐκτιθῆ εἰς τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν κρατητήριον. Διὰ πᾶσαν ἀπαγγελίαν εἰκοσιτετραῶρου φυλακίσεως ὑποχρεῶται ὁ ἀγρονόμος νὰ ἐκδίδῃ ἀμέσως ἐνάρτιμον ἔγγραφον ἐντάλμα φυλακίσεως, τὸ ὅποιον, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀγρονόμου, πρέπει νὰ φέρῃ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἀγρονομείου, θὰ διαλαμβάνῃ ἐν συντομίᾳ τὸν λόγον δι' ὃν διετάχθη ή φυλάκισις καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ νόμου, δυνάμει τοῦ ὁποίου διετάχθη ή φυλάκισις. Ὁ εἰς 24ωρον κράτησιν καταδικασθεὶς πρέπει νὰ παραδίδεται ἀμελλητῆ εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν σταθμὸν εἰς τὸν προϊστάμενον, τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐγχειρίζεται καὶ τὸ ἐντάλμα τῆς προσωποκρατήσεως, διότι ἀνευ τῆς προσαγωγῆς τοῦ ἐντάλματος τῆς φυλακίσεως ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης δὲν ὑποχρεῶται νὰ φυλακίσῃ τὸ, καθ' οὗ τὸ ἐντάλμα.

Εἰς τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς δίκης τῆς ὑποθέσεως ἐκείνης κατὰ τὴν ἐκδικασιν τῆς ὁποίας ἐπροξενήθη ὁ θόρυβος ή ή ἀταξία πρέπει νὰ γίνεται συνοπτικὴ μνεία τῆς πράξεως καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδοθέντος ἐντάλματος τῆς προσωποκρατήσεως, οὗ δέον, νὰ σημειῶται ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ ὁ ἀριθμὸς ὡς π.χ. «κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδικάσεως τῆς παρουσίας ὑποθέσεως διετάχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ή ἐπὶ 24 ὥρας κράτησις τοῦ ὡς θορυβοῦντος ἐπ' ἀκρατηρίου (ή ὡς παραβάντος τὰ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως τοῦ ἀκρατηρίου διατεταγμένα μέτρα) ἐκδοθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπ' ἀριθ. ἐ. ἔ. ἐντάλματος φυλακίσεως τοῦ ἀγρονόμου Χανίων».

Ἄρθρον 182. Ἐνῶ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 181 ὁ ἀγρονόμος δικαιούται νὰ δικάσῃ περὶ τοῦ θορύβου καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, τὴν τῆς 24ωρον δηλαδὴ προσωποκρατήσεως τοῦ θορυβήσαντος, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 182 δὲν δικαιούται νὰ δικάσῃ ὁ ἀγρονόμος, ἀλλὰ δικαιούται μόνον νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐκθέσεώς του τὸ ἐπ' ἀκρατηρίου διαπραχθὲν ἄδίκημα καὶ νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν τοῦ ἀδικηπραγῆσαντος καὶ τὴν ἀμεσον προσαγωγὴν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δημοσίου μὲν δὲ εἰς τὸν ἢ παράβασις ἦτο πλημμέλημα ή κακούργημα, οἵτινες δὲ εἰς τὸν ἢ παράβασις ἦτο πλημμέλημα ή κακούργημα, οἵτινες

εἶνε ἀρμόδιος νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς περαιτέρω προφυλακίσεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ συλληφθέντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 182 ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως γίνῃ τις πρόξενος οὐχὶ ἀπλου μόνον θορύβου ἢ ἀταξίας, ἀλλὰ πρόξενος ἀδικήματος τινὸς τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐκ τῆς διαπραξέως τοῦ ὁποίου ἠγγέρθη θόρυβος. Τὸ ἀδικήμα τοῦτο, ἐξ οὗ ἐπροξενήθη ὁ θόρυβος, δὲν εἶνε ἀρμόδιος νὰ τὸ δικάσῃ ὁ ἀγρονόμος, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο εἶνε ἀπλοῦν πταίσμα (ὡς π. γ. πρὶςβολὴ τιμῆς, ἢ αἰκία, διότι διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 2115 νόμου εἰς τὸν ἀγρονόμον ἐδόθησαν μόνον τὰ δικαιώματα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 350 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δικαιώματα τοῦ Πταισματοδίκου.

Ἐὰν λοιπὸν διαρκύσης τῆς συνεδριάσεως ὑπέπεσε τις εἰς παράβασιν διατάξεως τινὸς οὗ Ποινικοῦ Νόμου φερομένης χαρακτηριστῶς ἔστω καὶ πταίσματος, ὁ ἀγρονόμος δὲν διατάσσει τὴν ἐπὶ 24 ὥρας φυλάκισιν τοῦ δράστου, διότι δὲν πρόκειται περὶ ἀπλοῦ μόνον θορύβου τοῦ ἄρθρου 181, ἀλλὰ μόνον διατάσσει τὴν ὑπὸ τῶν παρόντων ἀγροφυλάκων ἄμεσιν σύλληψιν τοῦ δράστου, συντάσσει ἕως ἰδιαιτέραν καὶ ἄσχετον μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκδικηζομένης ἀγροξημίας ἔκθεσιν, δι' ἧς βεβαιώνει τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου λαβοῦσαν χώραν παράβασιν τοῦ Ποιν. Νόμου, καὶ ἀποστέλλει πάραυτα τὸν δράστην μετὰ τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον ἢ τὸν Εἰσαγγελεῖα ἀναλόγως τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 182 δὲν εἶνε κατὰ τὸ ἄρθρον 209 τῆς Ποιν. Δικον. ἀπαραίτητος ἡ ἐκδοσις ἐντάλματος συλλήψεως κατὰ τοῦ ἐπ' ἀκροατηρίου ἀδικοπραγήσαντος, καθότι πρόκειται περὶ αὐτοφώρου διὰ τὴν μεταγωγὴν δὲ καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ δράστου εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον ἢ τὸν Εἰσαγγελεῖα, ἀρκεῖ ἢ ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου συνταχθεῖσα ἔκθεσις ἢ βεβαιοῦσα τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος.

Νόμος 28115 ἄρθρ. 7.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προσετέθησαν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ 747 διατάγματος τρεῖς περίοδοι, ἀφορῶσαι ἢ μὲν πρώτη τὴν καθ' ὑποτροπὴν διάπραξιν ἀγροξημιῶν, ἢ δευτέρα τὴν ἐπιβολὴν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ἢ τρίτη τὴν πρὸς πληρωμὴν τοῦ προστίμου καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαστικῶν ἐξόδων

προσωποκράτησιν καὶ τῶν ἀρρένων τῶν συμπληρωσάτων τὸ 18ον ἔτος.

Α') Ὑποτροπή.—Τὸ 747 Διάταγμα οὐδὲν διελάμβανε περὶ αὐστηροτέρας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ποινῆς τοῦ ἀρθροῦ 46, τιμωρίας τῶν καθ' ὑποτροπήν ἀγροζήμιωτῶν, λόγῳ δὲ τῆς εἰδικότητος τοῦ Διατάγματος τούτου ἢ ἔλλειψις αὐτοῦ αὐτῇ βὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως ἀνευ ρητῆς νομοθετικῆς διατάξεως νὰ συμπληρωθῇ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου διὰ τῆς καθ' ἀναλογίαν ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ὑποτροπῆς διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἐρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἡ περὶ ὑποτροπῆς διάταξις τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἀρθροῦ 7, ὁρίζουσα ὅτι ὁρίσεται ὑποτροπή ἐὰν συγχεῶσιν αἱ προϋποθέσεις καὶ οἱ ὅροι τοῦ ἐδαφίου τούτου, αἵτινες προϋποθέσεις παρεκκλίνουσι πῶς ἀπὸ τὰς τοῦ ἀρθροῦ 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἀρθροῦ 7 ἵνα θεωρηθῇ ἀγροζήμια τις ὡς διαπραχθεῖσα καθ' ὑποτροπήν, καὶ ἐπομένως ὡς ὑποχρεούσα τὸν ἀγρονόμον νὰ ἐπιβάλλῃ δεκάεξαχρον τούλάχιστον πρῶσι μόν, ἀπαιτεῖται α') νὰ ἔχῃ ἤδη καταδικασθῇ τις πρότερον δις τούλάχιστον ἐπὶ ἀγροζήμια, νὰ μὴ ἔχῃ δὲ παρέλθῃ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀμέσως προηγουμένης δευτέρας τούλάχιστον καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διαπράξεως (καὶ οὐχὶ τῆς ἐκδικάσεως) τῆς τρίτης ἀγροζήμιας. Κατὰ ταῦτα διὰ νὰ κριθῇ ἂν ἡ δικαζομένη νῦν ἀγροζήμια ἀποτελεῖ ὑποτροπήν, τὸ ἔτος θὰ ὑπολογισθῇ ὡς ἀρχόμενον ἀπὸ τῆν ἡμέραν τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀμέσως προηγουμένης καταδικῆς τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἐπὶ ἀγροζήμια καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς πρώτης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὴν ἀμέσως προσγενεστέραν ἀγροζήμιαν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἔτους οὐχὶ ἡ ἡμέρα τῆς διαπράξεως αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἡμέρα τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ ὅπρια ἡμέρα ἐπὶ μὲν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν παρὸντος τοῦ κατηγορουμένου εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἐπὶ δὲ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἀπορρίψεως τῆς γενομένης τυχὸν ἀνακοπῆς (ἀναθεωρήσεως) ἢ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἔληξεν ἄπρακτος ἢ πρόθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐπετρέπετο ἡ ἄσκησις ἀνακρίψεως κατὰ τῆς ἐρήμην καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Παρελθόντος ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελεσιδικίας

προηγουμένης δευτέρας τουλάχιστον καταδικαστικής απόφασης μέχρι της ημέρας της διαπράξεως νέας ἀγροζηνίας, η τελευταία αυτή δὲν δύναται νὰ λογισθῆ ὡς καθ' ὑποτροπήν διαπραχθεῖσα, καὶ ἐπομένως δὲν ἐπισύρει ὑποχρεωτικῶς τὴν ἠδῆ κείμενην ποινὴν τοῦ ἐδάφ. α'.

Διὰ τὴν ὑπάρξιν ὅμως ὑποτροπῆ δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἐξεδότησαν διὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς παράθεσιν καὶ αἱ προηγηθεῖσαι καταδικαστικαὶ ἀφάσεις καὶ ἡ νῦν ἐκδιδόμενη, ἢτοι ἐπὶ φθορᾷ ὑπ' ἀνθρώπων πᾶσαι, εἴτε ἐπὶ κλοπῇ πᾶσαι, εἴτε διὰ φθορὰν ὑπὸ ζώων πᾶσαι, ἀλλὰ συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν, προϋποθέσεων, ὑποτροπῆ ὑπάρχει καὶ ὅταν οἰαδῆποτε παράθεσις ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α' μέχρι η' τοῦ ἄρθρου 29, διαπράχθῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου μετὰ προγενεστέρων δευτέρων τουλάχιστον καταδίκην αὐτοῦ δι' οἰαδῆποτε παράθεσιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Κατὰ τοῦτο ἡ περὶ ὑποτροπῆς διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 εἶνε εὐρύτερα τῆς τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἥτις ἀπαγορεύει τὴν διαπραξίν τῆς αὐτῆς ἀξιοτιμωρήτου πράξεως, ὡς καὶ κατὰ τὸ ὅτι, κατὰ μὲν τὸν Ποινικὸν Νόμον διὰ τὴν ἐπιβληθῆ ἢ ἠδῆ κείμενην ποινὴν τῆς ὑποτροπῆς ἀρκεῖ τὸ αὐτὸ πρόσωπον νὰ εἶνε προηγουμένως καταδικασθῆ ἀπαξ μόνον διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, ἐνῶ κατὰ τὸ ἐδάφ. α' τοῦ ἄρθρου 7 προαπαγορεύεται διπλῆ προηγουμένη καταδίκη ἐπὶ οἰαδῆποτε ἀγροζηνία.

Συντρεχουσῶν τῶν ἀνω περιπτώσεων, ὁ ἀγρονόμος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐπιβάλῃ πρῶστιμον βραχυῶν τουλάχιστον δέκα μὲν ἂν ἐκ τῆς παραβάσεως προῆλθε καὶ ὑλικὴ ζημία, ἄλλως τουλάχιστον πέντε κατὰ τὴν σχετικὴν διάκρισιν τοῦ ἄρθρου 46.

Τὸ δι' ὑποτροπῆν ἐπιβαλλόμενον, πρῶστιμον μὴ δυνάμενον πάντως νὰ ὑπερβῆ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 46 ἀνώτατον ὄριον οὐδὲ νὰ ἦ μικρότερον τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ, πρέπει νὰ εἶνε τόσων μεγαλύτερον ἐκάστοτε, ὅσον ἡ ὑποτροπῆ τοῦ καταδικασθέντος εἶνε συνηθεστέρα ὅσον βραγύτερον εἶνε τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς προηγουμένης καταδίκης μέχρι τῆς διαπράξεως τῆς νῦν διακωζόμενης πράξεως, καὶ ὅσον μεγαλύτερον ἦτο τὸ προηγουμένως ἐπιβληθὲν πρῶστιμον.

Ἡ ἐκτίμησις πάντων τούτων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀγρονόμου βοηθουμένου ἐκ τῶν τηρουμένων βιβλίων τοῦ Ἀγρονομείου καὶ ἰδίως τοῦ τηρηθησομένου εἰς τὸ ἐφεξῆς ἀλφαριθμητικῶν εὐρετηρίων καταδικαζομένων ἐπὶ ἀγροζηνία.

Πλήν ἀνανόγητον εἶνε ὅτι αἱ προστεθεῖσαι περὶ ὑποτροπῆς

καὶ τιμωρίας αὐτῆς διατάξεις δὲν κωλύουσιν τὸν ἀγρονόμον ὅπως, καὶ ὑποτρόπης μὴ συντρεχούσης τυχόν, ἐπιβάλῃ εἰς ὀρισμένην περίπτωσιν ὅσονδήποτε μεγάλο, ἐντὸς ὅμως τῶν ὁρίων τοῦ ἀρθρ. 46, πρόστιμον καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ἀνώτατον ὄριον, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του εἶνε τοῦτο ἐνδε- δευμένον ἐπὶ ἀγροζήμιας τινος, ἔστω καὶ ἂν ὁ δράστης αὐ- τῆς τὸ πρῶτον ἤδη καταδικάζεται.

Πρὶναντίον ὅμως αἱ περὶ ὑποτροπῆς διατάξεις δημουργοῦσι διὰ τὸν ἀγρονόμον ὑποχρέωσιν ἐν τοῦ νόμου γὰ ἐπιβάλλῃ τοῦλάχιστον τὰ ἤμισυ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν πρόστιμοι, ὁ- σάκις τιμωρεῖ τινὰ ἐπὶ ὑποτροπῇ καὶ δύναται μὲν ὁ ἀγρο- νόμος ν' ἀποφανθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ὑποτροπῆς (διότι π. γ. ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀμέσως προηγουμένης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς διαπραξείως τῆς νῦν διακαζομένης ἀγροζήμιας παρήλθε πλήρες ἔτος), δὲν δύναται ὅμως ἀπαξ δευθεῖς ὑποτροπὴν γὰ ἐπιβάλῃ μικρότερον ἀπὸ τὸ ὡς ἂνω πρόστιμον.

Δεῖν, ἐπίσης γὰ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν των, οἱ ἀγρονόμοι ὅτι οἰαδήποτε ἀγροζήμια διαπραχθεῖσα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νό-μου 2115 δὲν ἀποτελεῖ ὑποτροπὴν ἔστω καὶ ἂν αὐτῇ εἶνε ἡ τρίτη ἢ τετάρτη διαπραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου, διότι ἡ περὶ ὑποτροπῆς διάταξις δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύον καὶ ἐπομένως ὁ ἀγρονόμος δικάζων μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ νόμου 2115 τοιαύτην τρίτην μὲν ἀγροζήμιαν πλὴν διαπραχθεῖσαν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος γὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἠΰξημένην ποινὴν τῆς ὑποτροπῆς, δύναται ὅμως γὰ ἐπιβάλῃ ὅσονδήποτε πρόστιμον μέχρις 20 δραχμῶν ἐὰν ἐξ ἄλλων λό-γων κρίνῃ τοῦτο ἐνδεδευμένον ἐν τῇ περὶ τῆς πρόκειται περι-πτώσει.

Τούναντίον πᾶσα τρίτη ἀγροζήμια διαπραχθεῖσα μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ 2115 νόμου θὰ τιμωρῆται ὡς ὑποτροπὴ ἔστω καὶ ἐὰν αἱ προγενέστεραι ἀγροζήμια διαπραχθῆσάν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ, ἀρκεῖ μόνον γὰ συντρέχωσιν αἱ λοι-παὶ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α'.

B') Δικαστικὰ ἔξοδα.—Δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ νόμου 2115, ἐντὸς τοῦ πρόστιμου εἶνε ὁ ἀγρονόμος ὑπο-χρεωμένος γὰ ἐπιβάλλῃ τοῦ λοιποῦ εἰς βᾶρος τοῦ καταδικα-σθέντος καὶ δικαστικὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἔξοδα καὶ τέλη ἀπὸ 2 μέχρι 4 δραχμῶν δι' ἐκάστην καταδίκην του.

Τὸ ὑποχρεωτικῶς ἐπιβαλλόμενον ἐκάστου ποσὸν δικαστι-κῶν ἐξόδων πρέπει γὰ ὑπολογίζεται ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου οὐχὶ ἀ-ναλόγως τῆς προξενθείσης ζημίας ἢ τοῦ ἐπιβληθέντος πρι-στίνου.

τίμου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοινοποιηθεισῶν κλήσεων πρὸς τε τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ποινικῶν δικογράφων τῶν ἐφ' ἀπλοῦ μὲν γεγραμμένων πλὴν ἄτινα ἐν ταῖς λοιπαῖς πταισματικαῖς καὶ ὑπὸ τῶν Πταισματοδικῶν ἐκδικαζομέναις δίκαις ὑπολογίζονται ὡς νὰ ἦσαν γεγραμμένα ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ ἐκκαθαρίζονται ἐν πρὸς ἐν εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος. Ὅσον περισσότεραι ὄθεν εἶνε αἱ κοινοποιηθεῖσαι κλήσεις καὶ περισσότεροι οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες, τόσοι μεγαλειότερον πρέπει νὰ εἶνε τὸ ποσὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαστικῶν ἐξόδων, πλὴν πάντως οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 4 δραχμῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τοιαύτης καθ' ἑκάστα ἐκκαθαρίσεως, τὸ ἄρθρον 7 ὥρισε καθ' ἀποκοπὴν τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαστικά ἐξοδα θέσσει ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὄριον καὶ ἀφήσαν τὸ ἐκάστοτε ἐπιβληθησόμενον ποσὸν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀφρονόμου ἀποφασίζοντας ἀναλόγως τῶν ἀνω ὁδηγῶν. Ἐνωσιέται ὅτι κατὰ παντός καταδικαζόμενος ὑποχρεωτικῶς θὰ ἐπιβάλλῃ καὶ δικαστικά ἐξοδα ὁ ἀφρονόμος, καὶ μόνον τὸ ποσὸν αὐτῶν θὰ ἀναυλιζῇ ἀναλόγως τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ποινικῶν δικογράφων καὶ τοιαῦτα εἶνε αἱ συνταχθεῖσαι κλήσεις, τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως, αἱ ἐγγράφοι βεβαιώσεις τῶν πραγματογνωμόνων, ἡ μήνυσις, τὸ πρακτικὸν καὶ ἡ ἀπόφασις. Ἐγγράφα δι' ὧν ζητοῦνται ὑπὸ ἀρχῆς τινος, πληροφορία παρ' ἄλλης ἀρχῆς ἢ διαβιβάζονται ὁδηγίαι ἢ διαταγαὶ σχετικαὶ πρὸς τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ποινικῶν δικογράφων τῶν ἐκκαθαριζομένων, εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος.

Ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καταδικάσθησαν δύο ἢ πλείονα άτομα, τὰ δικαστικά ἐξοδα ἐπιβάλλονται ἐφ' ἅπαξ μόνον καὶ ἀπὸ κοινοῦ εἰς πάντας πρὸς καταδικασθέντας, βαρυναιμένους ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον ἑκάστος διὰ τὰ ἐξοδα αὐτά. Ἐὰν π. γ. καταδικασθῶσι τρία άτομα διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς πρόστυμον 5 δραχμῶν ἑκάστων, καὶ ὁ ἀφρονόμος ὥρισε τὰ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ ἐξοδα τοῦ Δημοσίου εἰς 4 π. γ. δραχμάς, θὰ ἐπιβάλλῃ ἅπαξ μόνον τὸ ποσὸν τῶν 4 δραχμῶν εἰς βάρος ὅλων ὁμοῦ τῶν κατηγορουμένων. Εἰς τὴν στήλην δὲ 14 τοῦ βιβλίου ἀποληψίμων θὰ ἐγγράφῃ ἅπαξ μόνον τὸ ποσὸν τῶν 4 δραχμῶν ἀπέναντι τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν τριῶν καταδικασθέντων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θὰ συνδέονται δι' ἐνωτικῶς σημείου ὡς τὸ παρόν.)

Κατὰ ταῦτα ἐν ἀπορίᾳ γραμμάτων τῶν δύο ἐκ τῶν συγκαταδικασθέντων ὡς ἄνω, διὰ νὰ μὴ προσωποκρατηθῇ ὁ τρίτος

ὁ ἔχων καὶ θέλων νὰ πληρώσῃ, πρέπει νὰ καταβάλῃ οὐ μόνον τὸ ἐπιβληθὲν αὐτῷ ἀτομικῶς πρόστιμον τῶν δραγμῶν 5, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρον τὸ ἐκ δραγμῶν τεσσάρων ποσὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὑπερ κατὰ τὸν νόμον δὲν ἐπιδέχεται ἐπιμερισμὸν. Μετὰ τὴν πληρωμὴν ὅμως ὑφ' ἐνός τῶν συγκαταδικαθέντων, τοῦ ποσοῦ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, πάντες οἱ ἄλλοι καταδικασθέντες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν μόνον τὸ ἀναλογοῦν μερίδιόν των ἐκ τοῦ προστίμου, διότι τὸ Δημόσιον ἀπαξ μόνον ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ τὰ δικαστικά ἐξόδα καὶ τὰ ἔλαβε, ἤδη ἀπὸ τὸν πρῶτον πληρώσαντα καταδικασθέντα.

Εἰς τὸ ἀφεξῆς θὰ συμπληροῦνται καὶ ἡ στήλη 14 τοῦ βιβλίου ἀποληψίμων, εἰς ἣν θὰ ἐγγράφεται τὸ ποσὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ ἡ 15, ἣτις θὰ περιλαμβάνῃ τὸ ἄθροισμα τῶν στήλων 13 καὶ 14.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅθεν πᾶν ὀλικὸν ποσὸν ἐγγραφόμενον εἰς τὴν στήλην 15 τοῦ βιβλίου καὶ τῶν πινάκων ἀποληψίμων θὰ ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ τὸ παρ' ἐνάστου καταδικασθέντος εἰσπρακτέον ποσόν, ἀλλὰ τὸ θυνάμει ἐνάστης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰσπρακτέον ποσόν· ἐὰν δηλαδή διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καταδικάσθησαν τρία ἄτομα εἰς πρόστιμον 5 δραγμῶν ἕκαστον, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαστικά ἐξόδα ὀρίσθησαν εἰς δραγμὰς 4, τότε ἐν μὲν τῇ στήλῃ 13 καὶ ἐν ἐκάστῃ γραμμῇ αὐτῆς ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ ἐν ταῖς στήλαις 1, 2 καὶ 3 ὀνοματεπώνυμον ἐκάστου τῶν συγκαταδικασθέντων ὁ γράφεται πρόστιμιν δραγμῶν 5 ἰδιαίτερος δι' ἕκαστον καταδικασθέντα, ἐν δὲ τῇ στήλῃ 14 (καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐνωθῶσι διὰ τοῦ ἐνωτικῆς σημείου 3 τὰ τρία πεντάδραγμα πρόστιμα τῆς στήλης 13), θὰ ἐγγράφεται ἐφ' ἀπαξ τὸ ποσὸν 4 τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ἐν τῇ στήλῃ 15 (καὶ ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ τὸ αὐτὸ ἐνωτικὸν σημεῖον 3) θὰ γραφῇ ὁ ἀριθμὸς 19, ἣτοι τὸ ποσὸν τῶν δραγμῶν τὸ ὅπριον δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ ἐν συνόλῳ τὸ Δημόσιον θυνάμει τῆς καταδικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως, δι' ἧς καταδικάσθησαν τρία συγχρόνως ἄτομα.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐντυπα τῶν πινάκων δικαστικῆς καὶ ταμιακῆς κινήσεως δὲν ἔχουσι ἐν τῇ στήλῃ 15 ἰδίαν ὑποδιαίρεσιν ἐν ἣ νὰ ἐμφανῆται ἰδιαίτερος τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαστικῶν ἐξόδων τῶν εἰσπρακτέων ἐκ τῶν τελεσιδικίων καὶ ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων τῆς στήλης ταύτης, πρέπει οἱ ἀγρονόμοι μετὰ τὴν στήλην 18 τῶν δικαστικῶν πινάκων νὰ προσθέσωσι στήλην 15α καὶ ἑτέραν 15β καὶ εἰς μὲν τὴν 15α νὰ σημειώσωσι τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν, διὰ τῶν ἀ-

ποφάσεων τῆς στήλης 15 ἐπιβληθέντων δικαστικῶν ἐξόδων ὑπὲρ τοῦ Δημίου, εἰς δὲ τὴν στήλην 15β τὸ ἄθροισμα τῶν στηλῶν 15 καὶ 15α, οὕτως ὥστε ἡ στήλη 15β τοῦ πίνακος δικαστικῆς κινήσεως θὰ περιλαμβάνῃ αὐτὸ τοῦτο τὸ ποσόν, ὅπερ καὶ τὸ τελικὸν ἄθροισμα τῆς στήλης 15 τοῦ βιβλίου ἀποληψίμων τοῦ ἀντιστοιχοῦ μηνός.

Γ') Προσωπικὴ κράτησις ἀγγέλων. — Ἄρθρον 7 ἐδάφ. γ'. Διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐπιβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀπαγγελία προσωπικῆς κρατήσεως καὶ κατ' ἀγγέλων μὲν κατὰ τὸν ἀστικὸν νόμον, πλὴν συμπληρωσάντων τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Περὶ τῆς ἡλικίας κρίνει ἐλευθέρως ὁ ἀγρονόμος, ἐκτὸς ἂν προσάγεται ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς πραγματικῆς ἡλικίας.

Διὰ νὰ εἶνε ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸν ἀγρονόμον ὁ τυχὸν ἰσχυρισμὸς τοῦ καταδικασθέντος ἄρρενος, ὅτι οὗτος δὲν ἔχει εἰσέτι συμπληρώσει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις διὰ τὴν πληρωμὴν τὸσον τοῦ προστίμου καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὅσον καὶ τῆς ἀποζημιώσεως, πρέπει ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος νὰ ἀποδεικνύεται ἐπ' ἀκροατηρίου διὰ πιστοποιητικῶν ἐπὶ ἐνοσήμου χάρτου ἐκδεδομένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιώσης τὴν παρούσαν ἡλικίαν τοῦ καταδικασθέντος. Ἐλλείψει τοιοῦτου πιστοποιητικῶν, κρίνει περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ καταδικασθέντος δυνάμει τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 7, κυριαρχικῶς ὁ ἀγρονόμος, καὶ ἂν ἀποφανθῇ ὅτι ὁ καταδικασθεὶς ἔχει ἤδη συμπληρώσει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του, τότε ὑποχρεωτικῶς ἀπαγγέλλει κατ' αὐτοῦ προσωπικὴν κράτησιν διὰ τὴν εἰσπραξίν των ἄνω ποσῶν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε, ἀποδείξει ὁ καταδικασθεὶς ἢ οἰκοθεν ἤθελεν κρίνει ὁ ἀγρονόμος ὅτι ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του, τότε πρέπει ρητῶς νὰ σημειῶται ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει, ὅτι, «τὰ ἄνω ποσὰ εἶνε εἰσπρακτέα ἄνευ προσωπικῆς κρατήσεως λόγῳ μὴ συμπληρώσεως τοῦ 18 ἔτους». Τὸ ὀνοματεπώνυμον, ὅμως τοῦ τοιοῦτου ἀγγέλου, πρέπει πάντως νὰ ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία ἀποληψίμων καὶ εἰς τὰ πρὸς τοὺς ταμίαις ἀποστελλόμενα ἀντίγραφα αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ποσὰ προστίμου καὶ δικαστικῶν, ἐξόδων, εἰς ἃ καταδικάσθησαν, πλὴν εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ νὰ σημειῶται, τὸσον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀποληψίμων ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀποστελλομένους εἰς τοὺς ταμίαις πίνακας ἀποληψίμων ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ ἀγρονόμου ἢ φράσις ἄνευ προσωπικῆς κρα-

τήσεως» και να υπογράφεται υπό του άγρονόμου, διότι και των ανηλίκων τα προς το Δημόσιον χρέη είνε εισπρακτέα δια κατασχέσεως υπό των παμίων τής τυχόν περιουσίας αυτών.

Μετα την απαγγελίαν ύριστικής άποφάσεως, δι' ής άπηγγέληθη και προσωπική κράτησις δεν δύναται πλέον ο άγρονόμος να εξετάση το ζήτημα τής ηλικίας του καταδικασθέντος και να μεταβάλη ως προς τουτο την άπόφασίν του, ή να εκδώση νέα άπόφασιν, τής ύποθέσεως περιερχομένης πλέον ως προς την ηλικίαν εις την άρμοδιότητα του ταμίου, εις δν δύναται ο ενδιαφερόμενος να προσαγάγη επίσημα περι τής ηλικίας του πιστοποιητικά.

Νόμου 2115 άρθρ. 8.

Δικαστικά έξοδα ύπερ του Δημοσίου επιβάλλονται εις πάνταν περίπτωσιν καθ' ήν καταδικάσθη τις επί άγροζημιά, είτε δηλαδή καταδικάσθη κατ' άντιμωλίαν ή έρήμην, εύθως άμα τή πρώτη συζητήσει τής μηνύσεως, είτε καταδικάσθη κατ' άντιμωλίαν ή έρήμην μετ' άναβολήν τής ύποθέσεως, είτε καταδικάσθη κατ' άντιμελίαν ή έρήμην μετ' άσκησιν άνακοπής (άναθεωρήσεως) κατὰ τής έρήμην άποφάσεως.

Εάν γενομένης άνακοπής (άναθεωρήσεως) άθλωθή ο έρήμην καταδικασθείς, τότε άκυρούται αυταδικαίως όλόκληρος ή έρήμην καταδικαστική άπόφασις ως προς τε το πρόστιμον και τα δικαστικά έξοδα και τέλη, και συνεπώς ή έρήμην άπόφασις δεν έγγράφεται ποσώς εις το βιβλίον των άποληψίμων.

Εάν ή γενομένη άνακοπή (άναθεώρησις) άπερρίφθη υπό του άγρονόμου, διότι δεν ένεφανίσθη ο ανακόψας όπως ύποστηρίξη τήν άνακοπήν, δια τής νέας άποφάσεως, τής άπορριψάσης τήν άνακοπήν και έπικυρωσάσης καθ' ύλας αύτής τας διατάξεις και ως είχε την έρήμην άπόφασιν, επιβάλλονται υπό του άγρονόμου πάντοτε και ύποχρεωτικώς και νέα ύπερ του Δημοσίου δικαστικά έξοδα από 2—4 δραχμών. Εις δε τα βιβλία άποληψίμων θα έγγράφεται και ή έπικυρωθεσσα έρήμην άπόφασις και ή μετ' άνακοπήν τοιαύτη ή έπικυρωσασα τήν έρήμην. Και τής μεν έρήμην άποφάσεως θα σημειούται και το πρόστιμον και τα δικαστικά έξοδα, εις δε τήν στήλην των παρατηρήσεων θα σημειώται «επεκυρώθη δια τής ύπ' αριθ. τάδε άποφάσεως», τής δε άπορριψάσης τήν άνακοπήν και έπικυρωσάσης τήν έρήμην θα σημειούνται μόνον τα δι' αύτής επιβληθέντα νέα δικαστικά έξοδα και εις το

περιθώριον θά σημειούται «επεκύρωσε τήν ὑπ' ἀριθ. τᾶδε ἐρήμην ἀπόφασιν».

Ἐάν, ὁ ἀνακόψης παρέστη κατά τήν ἐπ' ἀνακοπή συζήτησιν καί κατ' αὐτήν ἐξεδόθη νέα ἀπόφασις πλὴν ἐπίσης καταδικαστική, διὰ τῆς νέας αὐτῆς ἀποφάσεως ὁ ἀγρονόμος ὑποχρεούται νά ἐπιβάλῃ πάντως καί νέα δικαστικά ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Καί ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸ βιβλίον ἀποληψίμων θά ἐγγραφῶσι καί ἡ ἐρήμην ἀπόφασις καί ἡ μετ' ἀναθεώρησιν καταδικαστική. Καί τῆς μὲν ἐρήμην ἀποφάσεως θά ἀναγραφῶσι μόνον τὰ δι' αὐτῆς ἐπιβληθέντα καί ἐν ἰσχύϊ πάντως παραμείναντα δικαστικά ἔξοδα, τῆς δέ, μετὰ τὴν συζητηθεῖσαν παρουσία τοῦ ἀνακόψαντος ἀναθεώρησιν, νέας καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, θά ἀναγραφῶσιν καί τὸ βί' αὐτῆς ἐπιβληθὲν εἴτε μεγαλειτέρον εἴτε μικρότερον τῆς ἐρήμην εἴτε ἴσον αὐτῇ πρόστιμον, καί τὰ νέα ἐπιβληθέντα δι' αὐτῆς ἔξιδα, γινομένης ἐν τῷ περιθώριῳ καί τῆς ἀναγκείας συσχετήσεως τῶν δύο ἀποφάσεων ὡς ἄνω.

Εἰς ἐκ τῶν σκοπῶν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 εἶνε καί ὁ περιορισμὸς τῶν ἐρημοδικιῶν διὰ τῆς νέας εἰς δικαστικά ἔξοδα καταδίκης τῶν ἀσκησάντων τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς (ἀναθεώρησεως) ἤτις μέχρις ὥρας ἦσαν ἐντελῶς ἀδάπανος καί ἀζήμιος διὰ τοὺς ἄνευ λόγου καί καθ' ἀπλήν μόνον ἀρέσκεια, ἐρήμην δικασθέντας.

Νόμου 2115 ἄρθρ. 9.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 θεσπίζεται διὰ τὴν πληρωμὴν καί τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀπαγγελία προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ τῶν καταδικασθέντων ἀρρένων συμπληρωσάντων τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Περὶ τῆς διαγνώσεως τῆς ἡλικίας εἶπομεν ἤδη ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ ἄρθρου 7.

Ἡ ἰδίᾳ διάταξις θεθεῖσα ἤδη ὡς πρὸς τὰ πρόστιμα καί τὰ δικαστικά ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἔξοδα ὡς συμπλήρωσις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ 747 Β. διατάγματος ἐπανελήφθη ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἀποζημιώσιν τοῦ παθόντος καί τὰ σύλληπτρα καί ὡς συμπλήρωσις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ 56, καθότι ἤδη ἡ ἐκτέλεσις στῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀγρονόμου ὡς πρὸς μὲν τὰ πρόστιμα καί τὰ ἔξοδα τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ταμιῶν καί κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπραξίως τῶν Δημοσίων ἐσόδων, ὡς πρὸς δὲ τὸ πολιτικὸν αὐτῆς μέρος καί τὰ σύλληπτρα ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀγοροφλάκων κατὰ

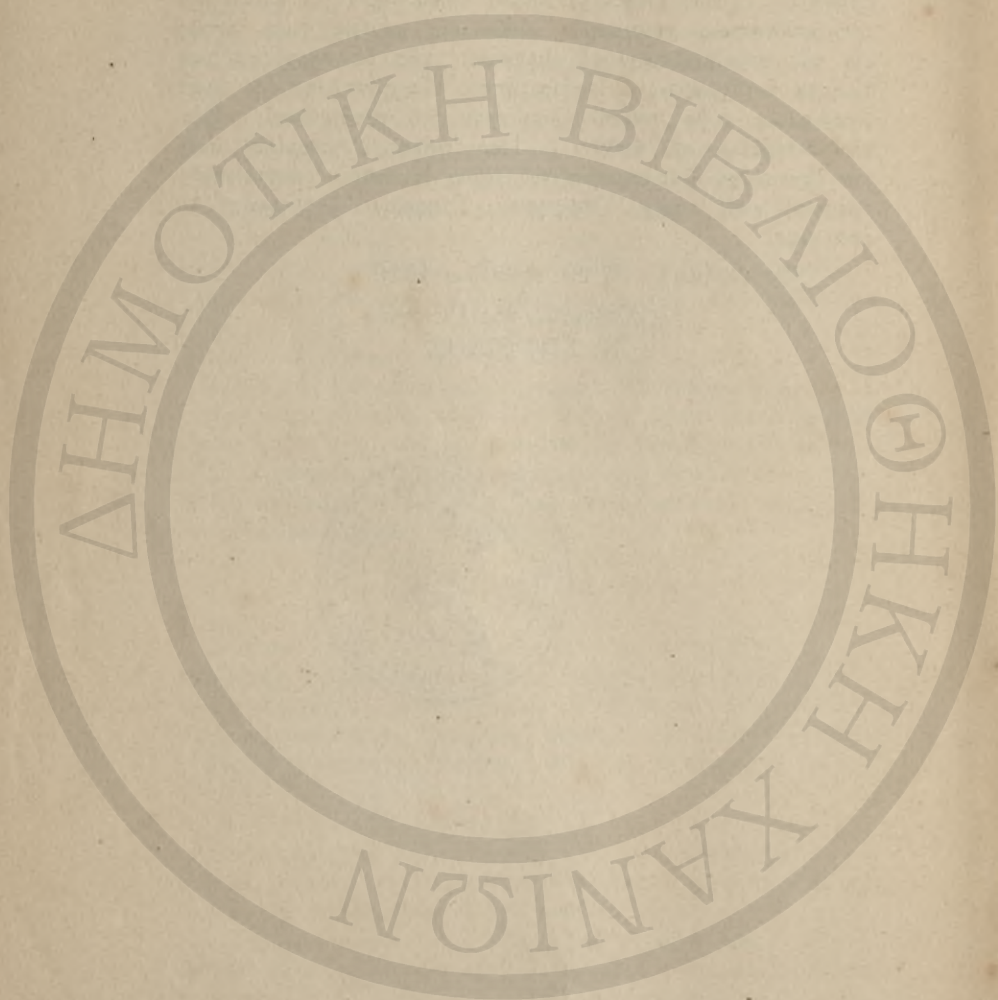
τάς ιδιαίζούσας διατάξεις τῶν ἄρθρων 56 καὶ 57 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

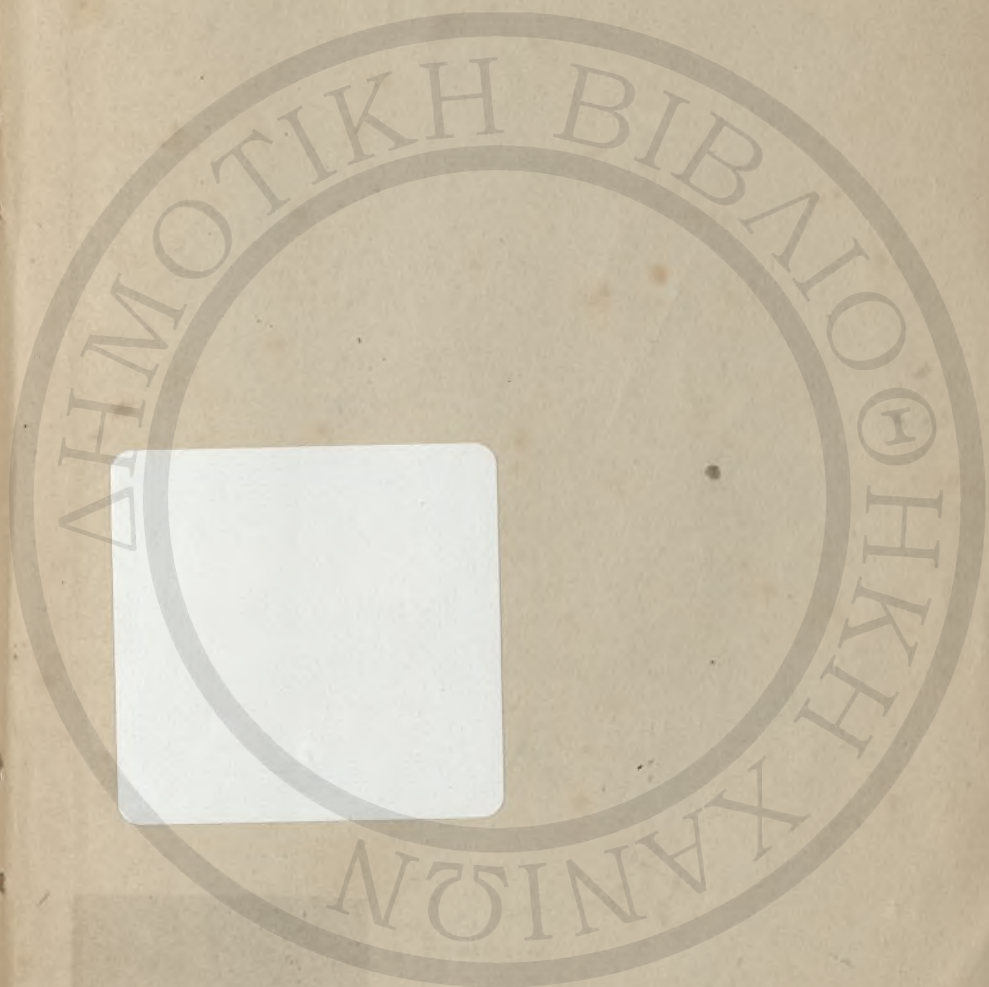
Ἐντελλόμεθα ὅπως τῶν μὲν, ἄρθρων 5—9 τοῦ νόμου 2115 προβῆτε εἰς ὅσον ἔνεστι εὐρυτέραν δηλοποίησιν τῷ κοινῷ διὰ τοιχοκλήσεως ἀντιγράφου αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς τόπους εἰς οὓς συνεδριάζουσιν οἱ ἀγρονόμοι, τῆς δὲ παρουσίας μας πλήρες ἀντίγραφον νὰ κοινοποιήσῃτε εἰς πάντα τὰ ὑφ' ὑμᾶς ἀγρονομεῖα πῶς γινῶσιν ὀλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ, ἰδίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5. Περὶ πάσης δ' ἀπορίας περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου δύνασθε ν' ἀποστείνασθε πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, Γραφεῖον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1920.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

2. 22. 2

For approbation

1905

Prof. X. Y. Z.

J. W. K.

Embley

142,5
<u>122,5</u>
15.

16

